

วันสะบาโตของคริสเตียนคือวันใด?

1. มันสร้างความแตกต่างหรือไม่?
2. ใครเป็นผู้สร้างและสถาปนาวันสะบาโต?
3. พระเจ้า - ไม่ใช่โมเสส – ออกกฎหมาย
4. พันธสัญญาชั่วนิรันดร์พิเศษ
5. วันไหนสำหรับคริสเตียนต่างชาติ?
6. เหตุใดอิสราเอลและยูดาห์จึงทำให้ตกเป็นทาส
7. ความจริงอันน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับมิตรภาพคริสเตียน

มันสร้างความแตกต่างหรือไม่ว่าเราสังเกตวันใด -

หรือว่าเราเก็บมันไว้หรือไม่?

พระคัมภีร์กำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันของพระเจ้าหรือไม่?

มีวันสะบาโตสำหรับชาวยิวเท่านั้น —

ในขณะที่คริสเตียนได้รับคำสั่งให้ถือวันอาทิตย์เป็นวันของพระเจ้า?

บทที่หนึ่ง

แน่นอน

คริสเตียนส่วนใหญ่ที่อ้างตัวว่ายอมรับวันอาทิตย์เป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพันธสัญญาใหม่ ชาวมุสลิมถือศีลอดในวันศุกร์ บางศาสนาไม่มีวันสังเกต

แต่มีคนที่ขึ้นกรานว่าวันสะบาโตวันที่เจ็ดยังคงมีผลผูกพันอยู่

พวกเขาอ้างว่าไม่สามารถรักษามันไว้ได้คือบาป -

และการลงโทษคือความตายชั่วนิรันดร์!

ตอนนี้เป็นการเรียกร้องที่ค่อนข้างจริงจัง!

มีเพียงไม่กี่คนที่เอาจริงเอาจัง —

แต่นั้นไม่ได้หักล้างหรือเพิกเฉยต่อความท้าทาย

คุณเคยพิจารณาคำถามนี้อย่างจริงจังหรือไม่?

ถ้ามีคนบอกฉันที่บ้านของฉันถูกไฟไหม้

ฉันจะไม่หัวเราะเยาะเขาและปฏิเสธที่จะเอาจริงเอาจัง

ฉันจะตรวจสอบและต้องแน่ใจ! ถ้าเขาผิด

อย่างน้อยฉันก็จะรู้ว่าบ้านของฉันปลอดภัย ฉันเรียนรู้เมื่อหลายปีก่อนว่า

อาจเป็นอันตรายได้มากหากจะสมมติอย่างไม่ระมัดระวัง

หรือเพียงแค่ทำเป็นเฉยเมย

การรับข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้วตัดสินใจจะฉลาดและปลอดภัยกว่ามาก

และชีวิตนิรันดร์ของคนเรานั้นมีค่ามากกว่าบ้านของเขา

มีเพียงไม่กี่คนที่ตระหนักในทุกวันนี้

แต่ความขัดแย้งระหว่างวันสะบาโตกับวันอาทิตย์ได้โหมกระหน่ำในช่วงสามศต

วรรษแรกของยุคคริสเตียน ความรุนแรงและการนองเลือดเพิ่มขึ้น

หลายล้านคนถูกทรมานและประหารชีวิตจากคำถามนี้

ใครถูก?

และท้ายที่สุดแล้วมันสร้างความแตกต่างหรือไม่?

เวลาเปลี่ยน

หลายปีก่อนฉันต้องเผชิญกับคำถามนี้

ภรรยาของฉันบอกว่าเธอได้พบในพระคัมภีร์ไบเบิลว่าคริสเตียนต้องรักษาวันสะ

บาโต - วันศุกร์พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ตกในวันเสาร์ ฉันตกใจ โกรธ

สำหรับฉันนี่คืออันดับคลั่งไคล้ ฉันมีข้อโต้แย้ง - มากมาย!

“คุณไม่สามารถบอกฉันได้ว่าคริสตจักรเหล่านี้ทั้งหมดอาจจะผิด!”

ฉันพูดด้วยความขุ่นเคืองอย่างมั่นใจ

ฉันถูกท้าทายให้พิจารณาคำถามนี้ — เพื่อรับข้อเท็จจริงทั้งหมด!

ฉันโกรธในการวิจยอย่างจริงจัง ฉันไม่สามารถละเลยคำถาม ฉันมีคำถามนี้

มันรุกรานบ้านฉัน!

ทันทีที่คำถามนี้เกิดขึ้น คำถามอื่นๆ มากมายผุดขึ้นในใจ

เราต้องปรับศาสนาให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปไม่ใช่หรือ? ท้ายที่สุด

พระคัมภีร์เขียนไว้เมื่อประมาณ 1900 ปีก่อนทั้งหมดไม่ใช่หรือ?

เราอาศัยอยู่ในโลกที่แตกต่างวันนี้! นั่นเป็นข้อโต้แย้ง กระนั้น เรามีอิสระไหมที่จะ

หาเหตุผลในศาสนาของเราเอง?

เราจะตัดสินใจเกี่ยวกับชะตากรรมของเราเองในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายหรือไม่?
บางทีเราควรจะได้รับความจริงดีกว่า!

บางคนจะถามว่า “โลกนี้ที่จัดระเบียบไว้
จะรักษาวินสบบาโตวันที่เจ็ดได้อย่างไร? โลกมุ่งสู่วันอาทิตย์”

หรือ “สมมติว่าคุณกำลังเดินทางด้วยเรือเดินสมุทร
คุณคาดหวังให้พวกเขาหยุดเครื่องยนต์และหยุดเล่นไปข้างหน้าในวันศุกร์ที่พระ
อาทิตย์ตกดินหรือไม่?”

“แล้วสาธารณูปโภคในเมืองใหญ่ล่ะ ไฟฟ้า น้ำ แก๊ส
กรมตำรวจต้องปิดตัวลงและปล่อยให้อาชญากรมีวันหยุดใหม่?”

“สมมติว่าประเทศอยู่ในภาวะสงคราม
กองกำลังของเราควรหยุดต่อสู้ก่อนพระอาทิตย์ตกดินในวันศุกร์หรือไม่?
ศัตรูอาจมองไม่เห็นอย่างนั้น!”

“แต่เวลายังไม่หายไป
เราจะรู้ได้อย่างไรว่าวันเสาร์ของวันนี้เป็นวันเดียวกันของสัปดาห์เหมือนตอนสร้
างโลก — หรือในวันของโมเสส?
วัฏจักรประจำสัปดาห์เริ่มปะปนตั้งแต่สร้างโลกแล้วไม่ใช่หรือ?”
คำถามนั้นก็จะได้รับคำตอบพร้อมหลักฐานในนี้ด้วย

คำบรรยาย: สิ่งเหล่านี้จะปิดในวันสบบาโตหรือไม่? — ผู้ชายสงสัยว่า
"ระบบสาธารณูปโภคขนาดยักษ์อย่างสถานีผลิตพลังงานนิวเคลียร์จะถูก 'ปิด'
ให้สอดคล้องกับ 'วันสบบาโตที่เจ็ด' ได้อย่างไร?" ด้านล่าง แถบหลักในลาสเวกัส
รัฐเนวาดา คาสีโนสามารถปิดตัวลง —
คืนวันศุกร์และวันเสาร์เมื่อพวกเขาทำธุรกิจมากที่สุด?

"อย่างไรก็ตาม" เราอาจให้เหตุผลโดยสรุปว่า
"สิ่งที่เป็นไปได้ที่สามารถทำให้วันใดหรือวันที่เราสังเกตได้แตกต่างกันอย่างไร?"

คำถามเหล่านี้ — และอื่นๆ — ต้องตอบ! และจะอยู่ในนี้ทั้งหมด

อย่างแรกเลย

ในโลกที่ศาสนาคริสต์ที่จัดตั้งขึ้นและจัดระเบียบไว้ถือปฏิบัติในวันอาทิตย์
ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ได้ถือเอาว่าวันใดเป็นวันศักดิ์สิทธิ์จริงๆ เราจะรู้ได้อย่างไร?

มีอำนาจสูงสุดใด ๆ ที่มีพลังแห่งชีวิตและความตายอยู่เหนือชั่วนิรันดร์ของเรา
พร้อมพลังที่จะประกาศ และบังคับใช้คำตอบที่ถูกต้องหรือไม่?

คริสเตียนถือปฏิบัติในวันอาทิตย์โดยอำนาจอะไร มุสลิม, วันศุกร์;
วันธรรมสวนะ วันเสาร์; และ ไม่มีวันอื่น ๆ?

มีอำนาจในการถือศีลอดในวันศุกร์ วันอาทิตย์ หรือวันเสาร์หรือไม่?
เห็นได้ชัดว่าทุกคนไม่รู้จักอำนาจเดียวกัน

ถ้าไม่มีพระเจ้า!

ให้ฉันพูดอย่างตรงไปตรงมาตรงนี้ว่า ถ้าไม่มีพระเจ้า —
ถ้าฉันทิ้งพระเจ้าออกจากภาพ —
ฉันก็ไม่เห็นว่ามันจะสร้างความแตกต่างได้อย่างไร!

ไม่มีทางที่ฉันจะจินตนาการได้ว่าชายคนหนึ่งสามารถให้เหตุผลในใจของเขา
ได้อย่างไร นอกเหนือจากอำนาจสูงสุด เหตุใดจึงสร้างความแตกต่างได้ในวันใด
หรือว่าเราสังเกตมัน

แต่พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์มีอยู่จริง!
การดำรงอยู่ของเขาได้รับการพิสูจน์อย่างง่ายดาย
พระเจ้าอยู่ในภาพอย่างเด่นชัด
ไม่ว่ามนุษย์จะรับรู้ถึงข้อเท็จจริงนั้นหรือไม่ก็ตาม!
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายที่มองไม่เห็นการเคลื่อนไหวที่ไม่ย่อ
ท้อซึ่งไม่ย่อท้อเกี่ยวกับคำถามนี้ พระเจ้าและกฎเหล่านั้นมีอยู่จริง—
พวกมันมีชีวิต—พวกมันมีการเคลื่อนไหว!
และการดำรงอยู่และการกระทำของพวกเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับคนเพียงคนเดียวหรือ
มนุษยชาติทั้งหมดโดยตระหนักถึงการดำรงอยู่ของพวกเขา

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพถือฤกษ์แห่งชีวิตและความตาย!
โดยพระองค์ชะตากรรมของคุณถูกกำหนด! ตลอดไป!

และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมสิ่งนี้จึงสร้างความแตกต่าง —
เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคุณในตอนนี้ และเพื่อความเป็นชั่ววันรันคร์ของคุณ!

ก่อนอื่น เราต้องตกลงกันก่อนว่า อะไร
หรือใครคือผู้มีอำนาจสูงสุดต่อหน้าผู้ที่เราจะยื่นหยัดในการพิจารณาคดี
อำนาจดังกล่าวอธิบายหรือไม่ว่าทำไมจึงสร้างความแตกต่าง —
และผลที่ตามมาของการไม่เชื่อฟังหรือการละเลยคืออะไร?

คุณทราบหรือไม่ว่ามีองค์กรทางศาสนา กลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าเป็นผู้มีอำนาจที่ไม่
มีข้อผิดพลาดเพียงผู้เดียว? อ้างว่าพระคัมภีร์ "ไม่ใช่แนวทางที่เพียงพอสู่สวรรค์"
โดยอ้างว่าผ่านผู้นำคริสตจักรของตน โดยอำนาจที่ไม่ผิดเพี้ยนของตนเอง
แทนที่วันอาทิตย์สำหรับวันสะบาโต

องค์กรทางศาสนาที่เสนอข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ที่รักษาวันอาทิตย์ทุกคน
ซึ่งรวมถึงโลกตะวันตกโดยรวม
ได้น้อมรับคำสั่งของตนในการถือปฏิบัติวันอาทิตย์เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันอำนาจ
เด็ดขาด

ไม่นานมานี้ผู้มีอำนาจของคณะสงฆ์ท่านหนึ่งกล่าวว่าคุณอาจค้นคว้าพระคัมภีร์
ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์
และคุณไม่สามารถพบข้อใดที่อนุญาตให้ถือปฏิบัติวันอาทิตย์ได้ —
พระคัมภีร์บังคับใช้การรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ —
และอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการถือปฏิบัติวันอาทิตย์นั้นขึ้นอยู่กับคำสั่งของมนุ
ษย์

ข้ออ้างก็คือการสืบทอดตำแหน่งของผู้นำทางศาสนาของมนุษย์ได้เข้ามาแทน
ที่สิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์
สิ่งนี้อาจทำให้คนเคร่งศาสนาหลายคนประหลาดใจ

มีการอ้างว่าพระคริสต์ทรงมอบตำแหน่งประมุขของคริสตจักรให้เปโตรและผู้
สืบทอดของเขา ในภาษาที่เรียบง่าย พระคริสต์ทรง "โค้งคำนับ" เหมือนเดิม—
ที่มนุษย์ปกครองแทนพระคริสต์ ในฐานะประมุขของคริสตจักร

แต่ผู้ที่ไปโบสถ์จำนวนมากไม่ยอมรับแนวคิดเรื่องความไม่ผิดพลาดนี้
แล้วความจริงคืออะไร?

คุณเคยหยุดเพื่อพิสูจน์ว่าพระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?
คุณสามารถพิสูจน์ได้ด้วยหลักฐานที่ปฏิเสธไม่ได้และเป็นบวกจริง ๆ
ได้ไหมว่าพระเจ้าคือพระเจ้าผู้สร้าง —
ที่พระองค์ทรงครอบครองในฐานะอำนาจสูงสุดและไว้ที่ตีเห็นการสร้างทั้งหมด
ของพระองค์ — เหนือจักรวาลทั้งหมดหรือไม่?

ใช่ คุณสามารถพิสูจน์ได้ เว้นแต่คุณจะไม่ได้เต็มใจที่จะยอมรับความจริง!
เราเสนอข้อพิสูจน์นั้นให้คุณในหนังสือ พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่?

คุณสามารถพิสูจน์ได้หรือไม่ว่าพระกัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นพระวจนะที่เชื่อถือได้
มาก - ข้อความที่ได้รับการดูแลและหนังสือคำแนะนำแก่นุชนชาติ -
อำนาจที่ไม่อาจผิดพลาดได้เพียงคนเดียว
ซึ่งมนุษย์จะได้รับการตัดสินโดยวิธีใด?

ใช่ คุณสามารถพิสูจน์ได้ เว้นแต่คุณปฏิเสธที่จะยอมรับความจริง!

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรแท้ในพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้า

พระคริสต์ทรงสร้างคริสตจักรเมื่อใด?

แต่เมื่อใดที่พระคริสต์ทรงพบหรือเริ่มคริสตจักรของพระเจ้าจริงๆ —
ในขณะที่ยังเป็นมนุษย์ที่ตายอยู่
หรือหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์?

พระองค์เพียงแต่สอนข้อความของพระองค์ — พระกิตติคุณของพระองค์ —
แก่สาวกของพระองค์ในช่วงที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่!
แต่คริสตจักรของพระเจ้าได้ก่อตั้งขึ้น — เริ่มต้นขึ้น — ในวันเพ็นเทคอสต์ ค.ศ. 31
หลังจากพระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ทรงได้รับเกียรติ
และเสด็จขึ้นสู่บัลลังก์ของพระเจ้าในสวรรค์

เมื่อใดที่พระคริสต์ควรจะทรง "โค้งคำนับ" ในฐานะหัวหน้าของคริสตจักร
และเปลี่ยนตำแหน่งประมุขของคริสตจักรไปสู่มนุษย์?

ไม่ใช่หลังจากการก่อตั้งและดำรงอยู่ของคริสตจักร —
แต่ก่อนที่จะมีคริสตจักรใด ๆ ที่จะพลิกกลับ!

เหตุใดผู้นำคริสตจักรจึงปฏิเสธอำนาจของพระคัมภีร์ —
แต่ยังพยายามที่จะสร้างอำนาจของพวกเขาบนอำนาจที่พวกเขาปฏิเสธ —
โดยอ้างมัทธิว 16:18?

พระเยซูเพิ่งถามสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาเชื่อว่าพระองค์เป็นบุตรของมนุษย์
เป็นใครจริงๆ และเปโตรตอบว่าพระองค์คือพระคริสต์ -
หรือพยากรณ์ว่าพระเมสสิยาห์ - พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
พระเยซูตรัสตอบว่าไม่มีผู้ใดเปิดเผยแก่พระองค์
แต่พระบิดาของพระองค์ในสวรรค์ได้ทรงเปิดเผยเรื่องนี้

พระเยซูตรัสเพิ่มเติมว่า "และเราบอกท่านด้วยว่า เจ้าคือเปโตร"
(คำดั้งเดิมที่ได้รับการดลใจจากกรีก เปโตร แปลว่าหิน) "และบนศิลานี้"
(คำดั้งเดิมที่ได้รับการดลใจจากกรีก เพตรา หมายถึง หิ้งหรือหิ้งของ หินหรือผา)
"ฉันจะสร้างคริสตจักรของฉัน" (มัทธิว 16:18)

ในปัจจุบัน
เนื่องจากการกล่าวอ้างว่าศิลาที่ก่อตั้งศาสนจักรหมายถึงเปโตร—
ไม่ใช่พระคริสต์—ให้สังเกตความหมายที่แท้จริงตามที่แมทธิวเขียนไว้แต่แรก
แมทธิวเขียนเป็นภาษากรีก ตอนนั้นไม่มีภาษาอังกฤษ
เวอร์ชันภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นคำแปลจากภาษากรีกดั้งเดิม

เปโตรเรียกอีกอย่างว่าเคฟาส (กรีกเคฟาสจากอราเมอิกเกฟา) ในยอห์น 1:40-
42 เล่าว่าแอนดรูว์ น้องชายของซีโมน
เปโตรพบและพาเขามาหาพระเยซูได้อย่างไร
“เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าคือซีโมน บุตรของโยนา
เจ้าจะได้ชื่อว่าเคฟาส ซึ่งมีความหมายว่าก้อนหิน” (ข้อ 42) คำภาษาอังกฤษ "หิน"
แปลมาจากคำภาษากรีก petros หมายถึงหินก้อนเดียวหรือหินหลวม นอกจากนี้
คำภาษากรีก Kephas ยังหมายถึงหินก้อนนี้ ซึ่งหมายถึงมนุษย์อย่างแน่นอน

แต่เมื่อพระเยซูตรัสว่า "บนหินก้อนนี้ ฉันจะสร้างคริสตจักรของฉัน" (มัทธิว 16:18) คำภาษากรีกที่มัทธิวเขียนไว้แต่เดิม ไม่ใช่ Kephass หรือ Petros แต่ Petra ซึ่งหมายถึงหินก้อนใหญ่

"... และศิลานั้นก็คือพระคริสต์"

สังเกตข้อความอื่นๆ อีกสองสามข้อที่ใช้คำภาษากรีกเปตรา เดียวกันนี้ ในมัทธิว 7:24 พระเยซูตรัสถึงชายที่สร้างบ้านบนก้อนหิน คำภาษากรีกคือเปตรา ผู้ชายสามารถสร้างบ้านบนก้อนกรวดหรือหินอย่างแน่นหนาจนไม่สามารถปลิวได้หรือไม่? แน่นอนว่าไม่! ในข้อถัดไป พระเยซูตรัสว่าบ้านไม่พัง แม้ว่าฝนจะตก น้ำท่วมก็พัดมา ลมก็พัดมาที่บ้านด้วยความเกรี้ยวกราด เพราะบ้านนั้นตั้งอยู่บนหิน ดังนั้นคำว่าเปตราจึงหมายถึงความยิ่งใหญ่ ความแข็งแกร่ง และความแข็งแกร่ง! มันถูกกำหนดให้เป็นมวลของหินด้วย

ในมัทธิว 27:60 ระบุว่าหลุมฝังศพที่พระเยซูถูกฝัง หลังจากการตรึงบนไม้กางเขนถูกโค่นในหิน - ในเปตรา! นี่คือนิวทอนของหิน ไม่ใช่หินก้อนเดียว มันใหญ่พอที่จะสร้างสุสานของครอบครัวได้ ฉันได้เห็นหินก้อนนั้น ฉันได้เดินเข้าไปในหลุมฝังศพนั้น! มันเป็นหินที่ใหญ่มาก ไม่ใช่หินก้อนเล็กๆ!

เปตรากรีกไม่สามารถหมายถึงมนุษย์เปโตร แต่พระคริสต์ผู้ทรงสง่าราศี! เปาโลพูดถึงชาวอิสราเอลภายใต้การปกครองของโมเสสในถิ่นทุรกันดารว่า "... เพราะพวกเขาเต็มศิลาฝ่ายวิญญาณที่ติดตามพวกเขา และศิลานั้นก็คือพระคริสต์ (1 โครินธ์ 10:4)

ตามพจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษ Liddell-Scott "ไม่มีตัวอย่างใดในผู้เขียนที่ดึกของ [petra] ในแง่ของ [petros]" ในทางตรงกันข้าม Petros นั้น "แตกต่างจาก" เปตรา ในภาษาธรรมดา เปทรานั้นคือพระคริสต์ — แต่ศิลาที่เล็กกว่า เปโตร หรือเคฟาส คือซีโมน เปโตร

ที่ตัดสินคำถามทันทีและสำหรับทั้งหมด!

พระคริสต์ทรงเป็นหัวหน้าคริสตจักร!

เปโตรเป็นหัวหน้าคริสตจักรหรือไม่? เปโตรเองพูดอะไร?

เปโตรพูดถึงพระคริสต์และพระศาสนจักรดังนี้ว่า

“เหตุฉะนั้นพระคัมภีร์จึงมีอยู่ในพระคัมภีร์ คุณเถิด เรานอนอยู่ในศิโยน [คริสตจักร] เป็นศิลามุมอก ทรงเลือกสรรไว้ ล้ำค่า และผู้ที่เชื่อในพระองค์จะไม่อับอาย ดังนั้นสำหรับท่านทั้งหลายที่เชื่อว่าเรามีค่า แต่สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ศิลาที่ช่างก่อสร้างไม่อนุญาตนั้นถูกทำให้เป็นหัวมุม หินที่สะดุด และเป็นหินแห่งความบั่นเคือง บรรดาผู้ที่สะดุดในพระวามะ ไม่เชื่อฟัง โดยที่เขาได้รับการแต่งตั้งด้วย” (1 เปโตร 2:6-8)

ในข้อความข้างต้น เปโตรกำลังพูดกับคริสตจักร เขาอ้างจากอิสยาห์ 28:16 ว่า “เหตุฉะนั้นพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า คุณเถิด เราวางศิลาก้อนหนึ่งในศิโยน [คริสตจักร] เป็นรากฐาน หินทดลอง หินมุมล้ำค่า เป็นรากฐานที่แน่นอน!” ภาพนี้เป็นภาพของพระคริสต์เสมือนเป็นรากฐานของศาสนจักรซึ่งสร้างขึ้น คริสตจักรของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นบนหิน (รากฐาน) พระคริสต์ — ไม่ใช่บนศิลา, เปโตร

ในตอนที 1 เปโตร 2 คำว่า "หิน" ในแต่ละกรณีแปลมาจากคำภาษากรีก lithos ไม่ใช่ petros Lithos ถูกกำหนดให้เป็นหิน, หินโม้, หินสะดุด คำเดียวกันนี้ใช้สำหรับหินที่ใช้สร้างวิหาร — และหินที่ม้วนขึ้นไปประตูอุโมงค์ฝังศพของพระคริสต์ ซึ่งสูงกว่าศีรษะของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม คำว่า หิน ในข้อ 8 แปลมาจากภาษากรีก petra ซึ่งหมายถึงหินก้อนใหญ่ เป็นภาพพระคริสต์— ไม่ใช่เปโตร—ในฐานะประมุขของคริสตจักร

ศาสนจักรอธิบายไว้ในเอเฟซัส 2:20 ว่า “สร้างขึ้นบนรากฐานของอัครสาวกและผู้เผยพระวามะ [รวมทั้งผู้เผยพระวามะในพันธสัญญาเดิม] พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมอก” ในที่นี้มีการกล่าวอย่างชัดเจนว่าพระคริสต์ทรงเป็นหัวหน้า

รากฐานที่แท้จริงของคริสตจักรคือพระคริสต์ เพราะไม่มีใครวางรากฐานอื่นใดนอกจากที่วางไว้แล้วซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์” (1 โครินธ์ 3:11)

หลายคนสอนว่าพระคริสต์จากไป — “หลีกทาง” ละทิ้งคริสตจักร — มอบความเป็นผู้นำให้เปโตรและผู้สืบทอดของเขา แต่พระเยซูเองตรัสว่า "เราจะไม่ละเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้า" (มัทธิว 16:18) พระองค์ทรงแสดงให้เห็นในวิวรณ์ 1:13, 18 ว่าเป็นหัวหน้าที่มีชีวิต ทางวิญญาณในท่ามกลางคริสตจักร

พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่าใครคือหัวหน้าคริสตจักรที่มีชีวิต — เปโตร ผู้นำทางศาสนา หรือพระคริสต์? พระคริสต์ทรงเป็นประมุขของคริสตจักร! (เอเฟซัส 5:23) อ่านในเอเฟซัส 4:15 ด้วย; 1:22; โคลโลสี 1:18; 2:19.

พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นจากความตาย! พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่วันนี้! เหตุใดจึงถูกพรรณนาถึงพระคริสต์ว่าเป็นทารกกำพร้าในอ้อมแขนของมารดา ยกย่องมารดาแม้อยู่ข้างหน้าพระคริสต์ หรืออย่างอื่นที่เขานอนตายบนไม้กางเขน? พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ในปัจจุบัน! เป็นเวลากว่า 1900 ปีที่พระองค์ทรงเป็นหัวหน้าผู้ทรงพระชนม์และมหาบุโรหิตแห่งคริสตจักรที่แท้จริง ซึ่งพระองค์ทรงสร้าง

ผู้มีอำนาจคือพระคริสต์!

ดังนั้นคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ที่แท้จริงของพระเจ้าจึงก่อตั้งโดยพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่อัครสาวกเปโตร มันคือพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ที่ฟื้นคืนพระชนม์ หลังจากการเสด็จขึ้นสู่บัลลังก์ของพระเจ้าในสวรรค์ ผู้ทรงเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรจริงๆ เป็นวันเพ็นเทคอสต์ 31 ปีก่อนคริสตกาล ในวันนี้ พระคริสต์ ตามที่พระองค์สัญญา (ยอห์น 16:7) ได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่เหล่าสาวกของพระองค์ ให้บังเกิดผล — หรือพาพวกเขาเข้าไปในคริสตจักร

คริสตจักรของพระเจ้าไม่ใช่อาคารหรืออาสนวิหาร คำว่า "คริสตจักร" มาจากภาษากรีก *ekklesia* ซึ่งหมายถึงการรวมตัวของผู้คน คริสตจักรของพระเจ้าประกอบด้วยผู้คน — ลูกที่ถือกำเนิดของพระเจ้า ประกอบด้วย — และเฉพาะ — ผู้ที่บังเกิดจากพระเจ้าโดยได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์

"โดยพระวิญญาณองค์เดียว เราทุกคนจึงรับบัพติศมาเป็นกายเดียว" —
พระกายของพระคริสต์ คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า (1 โครินธ์ 12:13) คำว่า
"บัพติศมา" หมายถึง กระโจนเข้า - แต่งตั้งเข้า
การรับพระวิญญาณของพระเจ้าทำให้เกิดเป็นหนึ่งเดียวกับชีวิตของพระเจ้า -
ทำให้เขามีส่วนใน "ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์" (2 เปโตร 1:4)
สิ่งเหล่านี้เป็นบุตรที่ถือกำเนิดมาจากพระเจ้า
และประกอบเป็นคริสตจักรของพระเจ้า เมื่อเกิดจริง เป็นอมตะ
โดยการฟื้นคืนพระชนม์หรือการเปลี่ยนแปลงในทันทีสู่ความเป็นอมตะที่การเสด็จ
มาของพระคริสต์
คริสตจักรของพระเจ้าแห่งนี้จะกลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้า!

ดังนั้น พระเยซูคริสต์คือผู้ไปสวรรค์
และส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าในวันเพ็นเทกอสต์
ผู้ทรงเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักร ฟื้นคืนชีพเช่นเดียวกัน

การดำเนินชีวิตของพระเยซูคริสต์ทรงเป็นหัวหน้าของคริสตจักรที่แท้จริง —
มากกว่า 1900 ปี!

ดังนั้นเราจึงได้พบผู้มีอำนาจที่ไร้ข้อผิดพลาดเพียงคนเดียวที่จะจัดการกับคำ
ถามวันสะบาโตนี้ได้ครั้งแล้วครั้งเล่า!

อำนาจสูงสุดนั้นคือพระเยซูคริสต์
และพระวาระที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์คือพระคัมภีร์

อะไรคือความแตกต่าง?

แต่แม้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นประมุขที่มีชีวิตของคริสตจักรที่แท้จริง
แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการตอบคำถามนี้ อาจมีคำถามว่า
"เรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับฉันอย่างไร? และถึงแม้จะเกี่ยวข้องกับคำถามเรื่องบาป
มันยังคงสร้างความแตกต่างหรือไม่?"

คนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ละทิ้งพระเจ้าจากภาพ คนสมัยนี้ถือความบาปเบา ๆ
และอย่างที่ฉันพูดไปก่อนหน้านี้ ถ้าพระเจ้าไม่อยู่ในภาพ
คุณก็ไม่สามารถเห็นเหตุผลว่าทำไมมันจึงสร้างความแตกต่างในวันใด
หรือว่าคุณสังเกตมันหรือไม่

แต่พระเจ้าอยู่ในภาพ!

จริงอยู่ พระเจ้าดูเหมือนจะไม่มีจริงสำหรับคนส่วนใหญ่
แต่คุณเป็นผู้สร้างของพระเจ้า!
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพวางมนุษย์บนโลกเพื่อจุดประสงค์!
กฎและพระราชกฤษฎีกาของพระองค์กำหนดความสุข ความผาสุก
และความสำเร็จของคุณที่นี่และเดี๋ยวนี้ — และชะตากรรมของคุณชั่ววันรันคร!
เมื่อคุณปรากฏตัวในการพิพากษาครั้งสุดท้าย — คุณจะไม่ใช่ผู้พิพากษา

พระเจ้าวันรันครได้สร้างจักรวาลทั้งหมด — พระองค์ทรงเคลื่อนไหว คำจูน
และควบคุม พลัง แรง และพลังงานทุกอย่าง
พระองค์ทรงครอบครองการทรงสร้างของพระองค์
และกฎหมายที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้นในการเคลื่อนไหวกำหนดความเป็นอยู่ที่
ดีของคุณ โอ้ใช่เขาอยู่ในภาพ!

และคำถามเกี่ยวกับความบาปเกี่ยวข้องหรือไม่? ใครกำหนดว่าอะไรคือบาป -
และมันสร้างความแตกต่างอย่างไร?

คนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าเป็นบาปอะไร บางคนบอกว่าการเดินร่าเป็นบาป — บางคน
บอกว่ามันไม่ใช่ บางคนบอกว่าการสูบบุหรี่เป็นบาป บางคนบอกว่าไม่ใช่
ต่างคนต่างคริสตจักรต่างมีความคิดที่แตกต่างกัน

แต่นั้นอาจเป็นความไม่รู้ที่ราคาแพงมาก! สิ่งแรกที่คุณต้องตั้งรกรากในใจคือ:
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เหนืออำนาจทั้งหมดไม่อนุญาตให้เราตัดสินใจว่าอะไร
คือบาป พระองค์ทรงกำหนดว่าอะไรคือบาป
และบังคับให้คุณตัดสินใจว่าจะทำบาปหรือไม่!
และโทษของความบาปคือความตายชั่ววันรันคร! โทษนั้นมีจริง!
เป็นชะตากรรมที่น่ากลัวและน่าสะพรึงกลัว!

บาปกำลังทำในสิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าเป็นอันตรายและเป็นอันตรายต่อคุณ
หรือผู้อื่น! บาปกำลังทำสิ่งที่กีดกันคุณจากพระพรของพระเจ้า — สันติภาพ

ความสุข ความมั่นคง การมีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์และสนุกสนาน
เป็นเงื่อนไขสำหรับของขวัญสูงสุดของพระเจ้าในชีวิตนิรันดร์!

ใช่ พระเยซูคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ — และพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ —
ประกอบขึ้นเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดเพียงผู้เดียวในการตอบคำถามนี้ทุกครั้ง!
คำถามที่ว่าวันใดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเชื่อมต่อของคุณกับพระเจ้า!
และนั่นเชื่อมโยงโดยตรงกับสวัสดิการของคุณที่นี่และตอนนี้
และชั่ววันนิรันดร์ของคุณ มันสร้างความแตกต่างอย่างมากต่อพระเจ้า!

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระวาระส่วนตัวที่มีชีวิตของพระเจ้า
และพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระวาระที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้า
โดยที่พระคริสต์ตรัสกับคุณ!
พระคริสต์ทรงเป็นหัวหน้าที่แท้จริงของคริสตจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียว
เราได้พบอำนาจสูงสุดแล้ว!

ตอนนี้ให้เราดูว่าพระเยซูคริสต์ตรัสอะไรผ่านทางพระคัมภีร์ว่าวันไหนควรรัก
ษาไว้ในยุคพันธสัญญาใหม่นี้ และไม่ว่าจะสร้างความแตกต่างหรือไม่

บทที่สอง

ใครเป็นผู้สร้างและตั้งวันสะบาโต?

พระเยซูคริสต์ทรงสามารถพูดและสอนเกี่ยวกับวันสะบาโตและการถือปฏิบัติใ
ด้มากพอสมควร

เราอ่านพระกิตติคุณของมาระโกเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของพันธกิจของพระองค์
และพระกิตติคุณที่พระองค์ทรงสอน
พระองค์ตรัสซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าข่าวประเสริฐนี้มาจากพระเจ้าพระบิดาโดยตรง —
ข่าวสารของพระเจ้าถึงมนุษยชาติ

มาระโก 1:1: "จุดเริ่มต้นของข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์"
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่พระกิตติคุณจากมนุษย์เกี่ยวกับบุคคลของ
พระคริสต์ พระกิตติคุณของพระคริสต์คือข่าวประเสริฐของพระคริสต์ —
พระกิตติคุณของพระคริสต์ประกาศ —
พระกิตติคุณที่พระเยซูทรงส่งเพื่อมนุษยชาติ!

พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร

พระเยซูเสด็จเข้ามาในแคว้นกาลิลี
หลังจากที่ขอร้องให้รับบัพติศมาถูกจำคุก
ทรงประกาศข่าวดีแห่งราชอาณาจักร (รัฐบาล) ของพระเจ้า
เรียกร้องให้มนุษย์กลับใจและให้เชื่อ ใจ แต่จะเชื่ออะไร?
เชื่อพระกิตติคุณที่พระเยซูนำมาจากพระเจ้า ดังนั้นพระเยซูเองจึงตรัส! (มาระโก
1:15)

พระองค์ทรงเรียกเหล่าสาวกมาทันที “พวกเขาเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม
และในวันสะบาโตพระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาทันที” (ข้อ 21)
เป็นธรรมเนียมของพระเยซูที่จะเข้าร่วมธรรมศาลาในวันสะบาโต (ลูกา 4:16)

ธรรมศาลาเดียวกันกับที่พระเยซูทรงเข้าร่วมที่เมืองคาเปอรนาอุมก็ทรุดโทรม
ในทุกวันนี้ ฉันเคยไปมาแล้ว — เดินไปรอบๆ
ท่ามกลางก้อนหินและเสาที่ร่วงหล่นและงานแกะสลักของชาวยิว

ธรรมศาลาที่นาซาเร็ธที่กล่าวถึงในลูกา 4:16
และสถานที่ซึ่งพระเยซูทรงเข้าร่วมทุกวันสะบาโตอย่างไม่ต้องสงสัยในขณะที่พระ
องค์เติบโตตั้งแต่ยังเด็ก ยังคงสามารถระบุตัวตนได้ทุกวันนี้โดยไม่ต้องสงสัย
โครงสร้างส่วนใหญ่ในปัจจุบันได้รับการบูรณะในศตวรรษที่สอง
มันถูกขุดขึ้นมาโดยมีบันไดลงไป ฉันได้ไปเยี่ยมชมธรรมศาลานี้
เรื่องนี้ทำให้นึกถึงความคล้ายคลึงที่ใกล้ชิดกันในโบสถ์เล็กๆ
บางแห่งที่ฉันประกาศในช่วงปีแรกๆ ของการปฏิบัติศาสนกิจ ห้องเล็กๆมาก
อาจจะนั่งได้ไม่เกิน 50 คน มันถูกสร้างขึ้นด้วยหินทั้งหมด
เมื่อฉันยืนและเดินไปรอบๆ ในห้องเล็กๆ นั้น ฉันคิดว่าแม้แต่พระเยซู
ซึ่งพระเจ้าสร้างโลกโดยทางพระองค์
ได้เริ่มต้นพันธกิจบนแผ่นดินโลกของพระองค์ในที่เล็กๆ ที่ต่ำต้อย
ฉันไม่สามารถบรรยายความรู้สึกของฉันในขณะนั้นได้
แต่ฉันรับรองได้เลยว่ามันเป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่!

พระเยซูทรงเทศนาในธรรมศาลาในเมืองต่างๆ ทั่วแคว้นกาลิลี (มาระโก 1:38-39)
ไม่นานต่อมาพระเยซูและสาวกของพระองค์ก็ผ่านทุ่งข้าวโพดในวันสะบาโต
(มาระโก 2:23)

พวกฟาริสีกล่าวหาสาวกของพระเยซูว่าละเมิดวันสะบาโตโดยเด็ดขางข้าวมา
กิน

พระเยซูซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณของพระองค์เกี่ยวกับวิถีที่วันสะบาโตกล่าวไว้ว่า "วันสะบาโตมีไว้เพื่อมนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์สำหรับวันสะบาโต เพราะฉะนั้นบุตรของมนุษย์จึงเป็นพระเจ้าแห่งวันสะบาโตด้วย" (มาระโก 2:27-28)

มันถูกสร้างขึ้น!

ฉันอยากให้คุณอ่านข้อความสำคัญนั้นอีกครั้ง!

พระเยซูตรัสว่า "วันสะบาโตถูกสร้างขึ้น" เป็นหนึ่งในสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น มันต้องมีผู้สร้าง แล้วใครเป็นคนสร้างวันสะบาโต?

พระเจ้าเป็นผู้สร้าง แต่มีเขียนไว้ในเอเฟซัส 3:9 ว่า "... พระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งโดยพระเยซูคริสต์"

พระกิตติคุณของยอห์นเริ่มต้น: "ในปฐมกาลคือพระวาตะ และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า ... ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น โดยพระองค์ และหากไม่มีพระองค์ ก็ไม่มีสิ่งใดถูกสร้างขึ้น ในพระองค์ก็มีชีวิต และชีวิตเป็นความสว่างของมนุษย์ และพระวณะก็ถูกสร้างขึ้นมาและทรงอยู่ท่ามกลางพวกเรา (และเราได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ สง่าราศีที่ถือกำเนิดมาจากพระบิดาองค์เดียว) เปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง ยอห์นเป็นพยานถึงพระองค์ ..." (ยอห์น 1:1, 3-4, 14-15)

"พระวณะ" นั่นคือพระคริสต์
พระคริสต์ทรงอยู่กับพระเจ้าพระบิดาจากชั่ววันรันคร พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า!
ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น โดยพระองค์ — พระเยซูคริสต์!
วันสะบาโตเป็นหนึ่งในสิ่งที่ถูกสร้าง
ดังนั้นพระเยซูคริสต์คือผู้ทรงสร้างวันสะบาโต
พระเจ้าสร้างมัน โดยทางพระเยซูคริสต์หรือ โดยพระองค์!

โปรดสังเกตเพิ่มเติม: "เพราะว่า โดยพระองค์ [พระคริสต์]
ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลกที่มองเห็นได้และมองไม่เห็น ... และพระองค์ทรงเป็นศีรษะของร่างกายคริสตจักร (โคโลสี 1:16, 18) .

น้อยคนนักที่จะตระหนักได้ในวันนี้ — แต่วันสะบาโตสร้างโดยพระเยซูคริสต์!
ไม่น่าแปลกใจที่พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งวันสะบาโตด้วย! (มาระโก 2:28)

เมื่อไหร่และเพื่อใคร?

สังเกตมาระโก 2:27 อีกครั้ง! มันไม่ได้เป็นเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่ถูกสร้าง — ไม่เพียงแต่มีพระผู้สร้าง — แต่มันถูกสร้างขึ้นสำหรับใครบางคน ทุกวันนี้ แนวความคิดที่แพร่หลายดูเหมือนจะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อ "ชาวยิว" แต่พระคริสต์เองตรัสว่าอย่างไร? เขาบอกว่ามันถูกสร้างมาเพื่อมนุษย์!

ถ้ามันถูกสร้างขึ้นสำหรับมนุษย์
เราควรคิดว่ามันถูกสร้างขึ้นเมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้น แต่เราต้องไม่ "คิด"
เราต้องมีอำนาจในพระคัมภีร์!

ลองย้อนกลับไปคำอธิบายของเวลาที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมา

"และพระเจ้าตรัสว่า ให้เรา [มากกว่าหนึ่ง - พระบิดาและพระคริสต์]
สร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอุปมาของเรา ...
ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์
ตามพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างเขา ชายและหญิง
พระองค์ทรงสร้างพวกเขา" (ปฐมกาล 1:26-27)

ตอนนี้เมื่อไร? ข้อ 31 กล่าวว่าในวันที่หกของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง
นอกจากนี้ มนุษย์เป็นสิ่งสุดท้ายหรือถูกสร้างขึ้นในวันนั้น
มนุษย์จึงถือกำเนิดขึ้นในตอนบ่ายแก่ๆ ของวันที่หก

ต่อไป:

"และในวันที่เจ็ดพระเจ้ายกขึ้นผลงานซึ่งเขาทำไว้และในวันที่เจ็ดเขาได้พักจากการงานทั้งหมดของเขาและพระเจ้าอวยพรวันที่เจ็ดและชำระให้บริสุทธิ์เพราะว่าในวันนั้นเขา ได้หยุดพักจากการงานทั้งสิ้นซึ่งพระเจ้าสร้างและทรงสร้าง" (ปฐมกาล 2:2-3)

สังเกต! เมื่อ "พระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์" ใครเป็นผู้พูด?
คำภาษาฮีบรูดั้งเดิมที่นี้แปลว่า "พระเจ้า" คือเอลอฮิม
คำภาษาฮีบรูสำหรับพระเจ้านี้เป็นคำพหูพจน์ (คำนามรวม)

หมายถึงมากกว่าหนึ่งคน แต่มีพระเจ้าองค์เดียว พระเจ้าคืออาณาจักร —
ครอบครัว มีพระบิดา พระเยซูทรงเป็นพระบุตร
พระคริสต์ทรงเป็นพระวาระเช่นกัน นั่นคือโฆษก
เขาพูดตามที่พระบิดาชี้มาเท่านั้น พระเจ้าสร้างทุกสิ่งโดยพระเยซูคริสต์! ดังนั้น
พระเยซูคือผู้ตรัส! พระเยซูคือผู้ที่กล่าวว่า "ให้เราสร้างมนุษย์"
พระเยซูเป็นผู้ทำงานแห่งการทรงสร้างตามที่พระบิดาทรงบัญชา!

ประกาศอีกครั้ง! พระเยซูทรงเสร็จสิ้นการสร้างของพระองค์ในวันที่หกหรือไม่?
มันบอกว่าในวันที่เจ็ดเขาหยุดสร้าง? ไม่เลย! สักเกตให้ดียิ่งขึ้น
"ในวันที่เจ็ดพระเจ้าสิ้นสุด" — อะไรวะ? ไม่สร้าง! พระองค์ทรงสิ้นสุด
"พระราชกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้"

มีการสร้างสวรรค์เจ็ดวันเต็ม! ไม่ใช่หก — เจ็ด!
ในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงสร้างวันสะบาโต!
แต่วันสะบาโตไม่ได้เกิดขึ้นโดยการทำงาน แต่เกิดจากการพักผ่อน
สิ่งที่พระองค์ทรงสิ้นสุดในวันที่เจ็ดคืองานแห่งการทรงสร้าง—
สิ่งที่ถูกสร้างด้วยงาน! วันที่เจ็ด พระองค์ทรงพักผ่อน!
พระองค์ทรงสร้างวันสะบาโตโดยการพักผ่อน

พระเจ้าเหนื่อยไหม?

เหตุใดพระเยซูคริสต์ผู้ทรงทำงานแห่งการทรงสร้างจึงทรงพักผ่อน เขา
"เหนื่อย" หรือเปล่า?
พระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยจนทรงถูกบังคับให้หยุดพักผ่อนหรือไม่?
ไม่ใช่ในทางบวก เพราะพระเจ้า "ไม่ท้อถอย ไม่เหน็ดเหนื่อย"! (อิสยาห์40:28.)

แต่นี่เป็นการพักผ่อนอย่างแท้จริง เพราะในอพยพ 31:17 มีคำเขียนไว้ว่า "...
ในหกวันพระยาห์เวห์ [พระคริสต์] ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักผ่อนและสดชื่น" เนื่องจากพระองค์ทรง "สดชื่น"
ด้วยการพักผ่อนนี้ จึงเป็นการพักผ่อนอย่างแท้จริง
ถึงกระนั้นพระองค์ก็ไม่ทรงเหน็ดเหนื่อยเมื่อขี้!

เหตุใดพระองค์จึงทรงพักผ่อน เพื่อแสดงตนของพระเจ้าในวันนั้น!
พระองค์ทรงสร้างวันสะบาโตในวันนั้นด้วยการพักผ่อน
ในขณะที่พระองค์ทรงสร้างสิ่งอื่นทั้งหมดด้วยการทำงาน!

แจ้งให้ทราบเพิ่มเติม! พระองค์ทรงอวยพรวันที่เจ็ดและทรงชำระให้บริสุทธิ์!"
"การชำระให้บริสุทธิ์" หมายถึงอะไร? คุณในพจนานุกรมของคุณ แปลว่า
"แยกจากกัน เพื่อการใช้งานหรือจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์"
พระองค์ทรงแยกวันนี้จากวันอื่นๆ การใช้งานอันศักดิ์สิทธิ์ —
สำหรับวันพักผ่อนร่างกาย
ซึ่งประชาชนของพระองค์อาจชุมนุมและนมัสการพระเจ้า!

นอกจากนี้ พระองค์ “ทรงทำให้วันที่เจ็ดของทุกสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ (อพยพ 20:11)
พระองค์ทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ตามที่เราจะเห็นในพระคัมภีร์ในภายหลัง
ศักดิ์สิทธิ์แต่พระเจ้า ตอนนั้นวันสะบาโต เป็นวันที่เจ็ดโดยเฉพาะ วันในสัปดาห์
(มัทธิว 28:1) ดังนั้น สิ่งที่พระเจ้าทำ — และพระเจ้าทำโดยพระคริสต์ —
คือการทำให้เวลาในอนาคตศักดิ์สิทธิ์!

ถามตัวเองแล้วตอบว่า:
มีใครบ้างที่มีอำนาจที่จะทำให้เวลาในอนาคตศักดิ์สิทธิ์?
ไม่มีใครบริสุทธิ์ในตัวเอง ไม่มีผู้ใดมีอำนาจที่จะทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์
พระเจ้าเท่านั้นที่บริสุทธิ์ — หรืออะไรก็ตามที่พระเจ้าได้ทรงทำให้บริสุทธิ์!
ไม่มีกลุ่มหรือองค์กรของมนุษย์ใดมีอำนาจที่จะทำให้เวลาในอนาคตศักดิ์สิทธิ์!

วันสะบาโตเป็นช่วงเวลาของเวลา
พระเจ้ากำหนดให้เป็นช่วงเวลานั้นตั้งแต่พระอาทิตย์ตกในวันศุกร์ถึงพระอาทิตย์
ตกในวันเสาร์ เมื่อถึงเวลานั้น เราก็อยู่ในเวลาศักดิ์สิทธิ์! เป็นเวลาของพระเจ้า
ไม่ใช่ของเรา! พระเจ้าทำให้มันศักดิ์สิทธิ์ — และในบัญญัติสิบประการ
ดังที่เราจะได้เห็นในรายละเอียดในภายหลัง
พระองค์ทรงบัญชาให้เรารักษามันให้ศักดิ์สิทธิ์!
หลายคนไม่ทราบว่าวันนี้เป็นบาปที่จะดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้า!

"เอาเท้าของเจ้าออกเสีย"

แต่มันสร้างความแตกต่างหรือไม่ที่เราจะทำให้วันนี้เป็นวันที่พระเจ้าได้รับพร และทำให้บริสุทธิ์หรือไม่? คริสเตียนต้องเคารพสิ่งที่พระเจ้าทำให้บริสุทธิ์หรือไม่?

พระเจ้าให้คำอธิบายที่ชัดเจนแก่เราในประสบการณ์ของโมเสส

โมเสสได้รับการเลี้ยงดูจากทารกในฐานะเจ้าชายโดยธิดาของฟาโรห์ได้สังหารทารกที่พระเจ้าทรงรักพระองค์ชาวอียิปต์และหนีไปดินแดนมีเดียนใกล้ภูเขาซีนาย ที่นั่นเขาได้แต่งงานกับบุตรสาวของเยโธรปุโรหิต

โมเสสนำฝูงแกะมาที่ภูเขาโฮเรบ (ซีนาย)

ที่นั่นเขาเห็นพุ่มไม้ขนาดใหญ่กำลังลุกไหม้

แต่โมเสสสังเกตเห็นว่าพุ่มไม้นั้นไม่ได้ถูกไหม้หมด มันยังคงไหม้อยู่

แต่พุ่มไม้นั้นไม่ได้ถูกไฟไหม้

พระคริสต์ ทรงเรียกโมเสสจากพุ่มไม้ที่ลุกโชน

“โมเสส! โมเสส!” พระเจ้าเรียก "... ถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่คือที่ศักดิ์สิทธิ์" (อพยพ 3:2-5)

สมมุติว่าโมเสสเป็นเหมือนคนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ เขาคงจะเถียงว่า

“ข้าแต่พระเจ้า ฉันไม่เห็นว่ามันสร้างความแตกต่างตรงไหนที่ฉันถอดรองเท้า ฉันไม่ต้องการที่จะถอดมันออกจากที่นี่ บนพื้นนี้ ฉันจะรื้อและถอดรองเท้าของฉันออกไปหนึ่งไมล์ตามทาง"

หากโมเสสทบทวนและกล่าวว่า

เขาคงไม่เคยชินกับการชักนำประชาชนของพระเจ้าให้พ้นจากการเป็นทาสของอียิปต์

พื้นดินที่ห่างออกไปหนึ่งไมล์ไม่ศักดิ์สิทธิ์

เหตุใดจึงสร้างความแตกต่างไม่ว่าโมเสสจะถอดรองเท้า — หรือที่ไหน?

นี่คือเหตุผล! พื้นดินซึ่งเขายืนอยู่นั้นศักดิ์สิทธิ์

พระเจ้าต้องการให้เขาปฏิบัติต่อพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเคารพที่เขาไม่ได้ปฏิบัติต่อด้านอื่น

และทำไม? อะไรทำให้พื้นดินนั้นศักดิ์สิทธิ์?

การทรงสถิตของพระเจ้าอยู่ในบริเวณนั้น! พระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์!

การปรากฏตัวของพระเจ้าในพุ่มไม้นั้นทำให้พื้นดินโดยรอบศักดิ์สิทธิ์!

ในทำนองเดียวกัน การทรงสถิตของพระเจ้าอยู่ในวันสะบาโตของพระองค์
พระองค์ทรงพักในวันสะบาโตแรกนั้นเพื่อเสด็จสถิตในวันนั้น!
สิ่งนี้ทำให้เป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์! สัปดาห์ต่อมา เมื่อ "โลโก้" หรือ "พระวณะ"
เดียวกันนี้ถูกทำให้เป็นเนื้อหนัง —
เมื่อพระองค์เสด็จมาในฐานะพระเยซูคริสต์ในเนื้อหนังมนุษย์ —
พระองค์ยังคงทรงแสดงตนในสะบาโตที่ก่อกำเนิดทุกสัปดาห์ —
เขาได้เข้าไปในธรรมศาลาเช่นเดียวกับพระองค์ ได้กำหนดเอง!

พระเยซูคริสต์ยังคงเหมือนเดิม ในวันนี้ เหมือนอย่างเมื่อก่อน
และจะคงอยู่ตลอดไป (ฮีบรู 13:8) คุณเชื่ออย่างนั้นหรือ
พระคัมภีร์ของคุณเป็นผู้มีอำนาจหรือไม่? คุณยอมรับมันเป็นอำนาจ?
เว้นแต่พระเยซูคริสต์ในพระวิญญาณจะทรงดำรงอยู่ในเนื้อหนังของคุณ —
ที่จริงแล้วดำเนินชีวิตเพื่อคุณ — คุณไม่ใช่คนของพระองค์ —
คุณไม่ได้เป็นคริสเตียน (โรม 8:9) และหากเป็นเช่นนั้น พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยน —
พระองค์ยังคงประทับอยู่ในสะบาโตของพระองค์!

โมเสสได้รับบัญชาจากพระคริสต์ ให้ถอดรองเท้าออกจากที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น
การไม่เชื่อฟังจะเป็นบาป โดยมีโทษถึงตายชั่วนิรันดร์

มนุษย์ได้รับคำสั่งจากพระคริสต์เดียวกันให้เลิกเหยียบย่ำวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า!

พระเจ้าต้องการให้บุตรธิดาของพระองค์ปฏิบัติต่อเวลาอันศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วยความเคารพที่ไม่จำเป็นในเวลาอื่น

สังเกตคำพยากรณ์ — สำหรับเวลาของเราตอนนี้:

“หากเจ้าหันจากวันสะบาโตไปจากการทำความพอใจในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา
และเรียกวันสะบาโตว่าปิตินดี [ไม่ใช่เอกแห่งความเป็นทาส]
ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระคริสต์ น่านับถือ และจงให้เกียรติเขา ไม่กระทำการของเจ้า
ทางของตน หากความพอใจของตนเอง มิได้พูดคำของตนเอง
แล้วเจ้าจงปิตินดีในพระเจ้า และเราจะให้เจ้าขึ้นที่สูงของโลก
และเลี้ยงดูเจ้าด้วยมรดกของยาโคบบิดาของเจ้า
เพราะปากแห่งพระคริสต์ได้ตรัสไว้แล้ว!” (อิสยาห์ 58:13-14)

"พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า!"

เราถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยรักษาสิ่งเหล่านั้นไว้บริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ทรงทำให้บริสุทธิ์! เราดูหมิ่นพระองค์เมื่อเราพูดคำพูดของเราเองว่า "ฉันคิดว่าความคิดและวิถีทางของมนุษย์ — ของคริสตจักรทั้งหมดในโลกนี้ — จะต้องถูกต้อง ฉันต้องการทำตามที่ทำพวกเขาทำและให้เกียรติพวกเขา พวกเขาคิดดีแล้ว"

พระเจ้าสั่งว่า: "เอาเท้าของเจ้าออกจากเวลาศักดิ์สิทธิ์ของฉัน! เลิกเหยียบย่ำสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับฉัน! เลิกดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของฉัน ไม่ว่าจะเป็นอย่างอื่น ส่วนสิบของฉันของรายได้ของเจ้า หรือวันศักดิ์สิทธิ์ของฉัน"

บาปอยู่ในการทำให้สิ่งที่พระเจ้าสร้างให้ศักดิ์สิทธิ์เป็นมลทิน!

พระเจ้าไม่เคยทำให้วันอื่นๆ ทุกสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์! มนุษย์ไม่มีอำนาจที่จะทำให้วันบริสุทธิ์ คุณไม่สามารถรักษาวนไว้บริสุทธิ์ได้ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์ก่อน มากกว่าที่คุณจะทำให้มันเย็นร้อนได้ เว้นแต่จะทำให้ร้อนก่อน! พระเจ้าทำให้ช่วงเวลานี้ศักดิ์สิทธิ์ - พระองค์ทรงบัญชาให้คุณรักษาไว้อย่างนั้น!

อับราฮัมเก็บมันไว้

โลกนี้และอารยธรรมทั้งหมด รวมถึงศาสนาของโลก ประกอบด้วยระบบความเชื่อและขนบธรรมเนียมที่มาจาก "วิธีที่มนุษย์ดูเหมือนถูกต้อง" พระเจ้าตรัสว่าวิธีนั้นย่อมมีโทษถึงความตายชั่ววันรันคร์ วิธีนั้น— วิธีที่ดูเหมือนถูกต้อง—คือทางของบาป

หากศาสนาของโลกยอมรับพระคัมภีร์เป็นอำนาจอย่างแท้จริง พวกเขาจะเชื่อในสิ่งเดียวกันทุกประการ - ทุกคนจะปฏิบัติตามแนวทางของพระเจ้า และธรรมเนียมที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ หลายคนที่น่าเชื่อถือศาสนาคริสต์ก็อ้างว่าปฏิบัติตามพระคัมภีร์ - และพระคัมภีร์เท่านั้น ทว่าพวกเขากลับเชื่อตรงกันข้ามกับคำสอนอันเรียบง่ายของพระคัมภีร์และของ

พระคริสต์

พวกเขาปฏิบัติตามประเพณีของแหล่งกำเนิดนอกกรีตที่พระเจ้าประนามในพระคัมภีร์! โลกนี้ช่างหลอกลวงเสียจริง!

มนุษย์วิวัฒนาการข้อโต้แย้งมากมายเพื่อหลบเลี่ยงพระบัญญัติของพระเจ้า — เพราะจิตใจฝ่ายเนื้อหนังเป็นศัตรูกับพระเจ้า

และไม่อยู่ภายใต้กฎหมายของพระองค์! (โรม 8:7)

เมื่อมนุษย์ปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า

เพื่อพวกเขาจะได้ยึดถือประเพณีของตน (ดู มาระโก 7:6-9)

พวกเขาต้องคิดหาข้อโต้แย้งเพื่อพิสูจน์การกบฏของพวกเขา

ข้อโต้แย้งข้อหนึ่งคือไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าจนกว่าลูกหลานของอิสราเอลจะไปถึงภูเขาซีนาย

แต่อับราฮัมรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า 430 ปีก่อนที่ลูกหลานของเขาจะมาถึงซีนาย

อ่านในพระคัมภีร์ของคุณเอง! “อับราฮัมเชื่อฟังเสียงของฉันทน์ และรักษาหน้าที่ของฉันทน์ บัญญัติของฉันทน์ กฎเกณฑ์ของฉันทน์ และกฎหมายของฉันทน์” (ปฐมกาล 26:5) พระเจ้ากำลังพูด พระองค์กำลังอธิบายว่าทำไมพระองค์จึงทรงสัญญากับอับราฮัม

ดังนั้นอับราฮัมจึงรักษาวันสะบาโตของพระเจ้า!

เราอ่านในพันธสัญญาใหม่ว่าการฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งคือบาป (ยากอบ 2:10-11)

บางคนพยายามโต้แย้งว่า "บางทีก็หมดเวลา บางทีพวกเขาอาจนับวันผิดไป ซึ่งวันนั้นเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์เดียวกันกับที่พระเจ้าได้ทรงพักผ่อน"

เวลาหายไป?

อาดัมถูกสร้างและมีชีวิตอยู่เมื่อพระอาทิตย์ตกในวันที่หกของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง — เมื่อพระเจ้าพักผ่อนจากงานของพระองค์

อาดัมรู้ว่าวันที่เจ็ดเป็นวันใด พระเยซูทรงเรียกอาเบลว่า "ผู้ชอบธรรม" (มัทธิว 23:35) ดังนั้นอาเบลจึงถือวันสะบาโต อีโนค "ดำเนินกับพระเจ้า"

ดังนั้นโนอิจึงรักษาวันสะบาโต - และเขา "ถูกแปล" น้อยกว่าร้อยปีก่อนโนอาห์
พวกเขารู้ว่าวันไหนเป็นวันที่เจ็ดเดียวกันตลอดเวลา
อาดัมอาศัยอยู่กับเมธูเสลาห์ 243 ปี และลามอคอายุได้ 56 ปี
คนเหล่านี้รู้ว่าวันไหนเป็นวันที่เจ็ด เมธูเสลาห์อยู่กับ โนอาห์ 600 ปี
และลามอคอยู่กับ โนอาห์ 595 ปี

โนอาห์เรียนรู้จากพวกเขาและคนอื่นๆ อย่างแน่นอน
ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดวันเดียวกัน และโนอาห์ก็รักษาไว้
เพราะโนอาห์เป็นผู้เทศนาถึงความชอบธรรม (2 เปโตร 2:5) — และ
“พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์เป็นความชอบธรรม” (สดุดี 119:172)

เขมเป็นคนชอบธรรมด้วย และเขามีชีวิตอยู่จนถึงอับราฮัมอายุ 150 ปี
โนอาห์เสียชีวิตเพียง 2 ปีก่อนที่ อับราฮัมเกิด

ไม่ เวลาไม่ได้หายไปในสมัยของอับราฮัม
สำหรับข้อพิสูจน์ที่สมบูรณ์และหักล้าง ไม่ได้เจ็ดข้อที่พิสูจน์ว่ามันไม่ได้สูญหายไป
ในสมัยของเรา

แต่หลังจากยาโคบและโยเซฟสิ้นชีวิต ลูกหลานของอิสราเอล (ยาโคบ)
กลายเป็นทาสในอียิปต์ "ฉะนั้น" มีคำเขียนไว้ว่า
"พวกเขาได้ตั้งผู้คุมงานไว้ให้แบกรับภาระของคน....
และชาวอียิปต์ได้ให้ลูกหลานของอิสราเอลรับใช้ด้วยความเข้มงวด
และพวกเขาได้ทำให้ชีวิตของพวกเขาขมขื่นด้วยการเป็นทาสอย่างหนัก ... "
(อพยพ 1:11, 13-14)

ชาวอียิปต์ไม่ถือวันสะบาโต
พวกเขาเขียนตีชาวอิสราเอลด้วยการใช้แรงงานทาสในวันสะบาโตเช่นเดียวกับ
วันอื่นๆ ดังนั้นชาวอิสราเอลเหล่านี้ เป็นเวลาประมาณ 150 ถึง 175 ปี —
หลายชั่วอายุคน — ไม่ได้รับอนุญาตให้รักษาวันสะบาโต
พวกเขาไม่มีฐานะปุโรหิต ไม่มีวันสะบาโตหรือพิธีทางศาสนา
อาจไม่มีการสอนศาสนา – แน่แน่นอนว่าไม่มีใครได้รับอนุญาตในระดับองค์กร

และไม่มีพระคัมภีร์ -
ไม่มีบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับคำสั่งสอนของพระเจ้า

หรือกฎหมายของพระเจ้า! พระคัมภีร์กล่าวว่า

"พระวณะแห่งนินครดำรงอยู่เป็นนิรันดร์"

หากมีการเขียนพระวณะที่ได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้าก่อนโมเสส

คำนั้นจะเป็นหลักฐานในทุกวันนี้ พระคัมภีร์ข้อแรกเขียนขึ้นโดยโมเสส

หลังจากที่ชาวอิสราเอลถูกปลดปล่อยจากการเป็นทาสของอียิปต์

ชั่วอายุคนอิสราเอลที่โมเสสนำออกจากอียิปต์ไม่มีคำสั่งสอนหรือการฝึกอบรม

ทางศาสนา พวกเขาคงรู้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับวันสะบาโต

เวลาอาจสูญหายไปสำหรับพวกเขา แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น

พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยโดยปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์!

แจ้งให้ทราบทันที! ชาวอิสราเอลเหล่านี้

ซึ่งมีจำนวนทั้งหมดประมาณสามหรือสี่ล้านคน (600,000 คนอายุเกิน 20 ปี)

มาที่ถิ่นทุรกันดารแห่งบาปหลังจากออกจากอียิปต์สองเดือน

และประมาณสองสัปดาห์ก่อนจะไปถึงภูเขาซีนาย

จำไว้ว่านี่คือสัปดาห์ก่อนที่พระเจ้าจะประทานบัญญัติสิบประการแก่พวกเขา

คนเหล่านี้บ่นเพราะขาดแคลนอาหารในทะเลทราย

ถูกเปิดเผยอย่างอัศจรรย์

และที่นี่พระเจ้าได้เปิดเผยแก่พวกเขา โดยปาฏิหาริย์วันนั้นเป็นวันสะบาโต

และไม่ว่าจะรักษาไว้หรือไม่

“แล้วพระคริสต์ก็พูดกับโมเสสว่า คุณเถิด

เราจะให้อาหารตกลงมาจากสวรรค์เพื่อเจ้า

และประชาชนจะออกไปเก็บในอัตราที่แน่นอนทุกวัน” — ทำไม? —

"เพื่อฉันจะพิสูจน์พวกเขาว่าพวกเขาจะเดินในกฎหมายของฉันหรือไม่ก็ตาม"

อ่านอีกที!

นี่เป็นเวลามากกว่าสองสัปดาห์ก่อนที่พวกเขาจะได้รับบัญญัติสิบประการ —

ก่อนที่พันธสัญญาเดิมจะเสนอมามากมาย — ก่อนธรรมบัญญัติของโมเสส

แต่กฎหมายของเจ้ามีผลใช้บังคับ

พระเจ้าจะทรงพิสูจน์พวกเขาว่าพวกเขาจะเชื่อฟังประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือไม่

“และต่อมาคือในวันที่หกพวกเขาจะเตรียมสิ่งที่พวกเขานำเข้ามา และจะเป็นสองเท่าของที่พวกเขารวบรวมทุกวัน” (อพยพ 16:4-5)

ฉันจะแสดงให้เห็นให้คุณเห็นว่าพระเจ้าตรัสกับพวกเขาในวันสะบาโต เป็นที่แน่ชัดว่านิรันดร์ (ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นพระคริสต์ในเนื้อหนังมนุษย์) ได้เทศนากับมนุษย์เป็นครั้งแรกในวันสะบาโตแรก อาดัมถูกสร้างในวันที่หกของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง เห็นได้ชัดว่าเขาถูกสร้างขึ้นในตอนบ่ายแก่ ๆ เนื่องจากการกำเนิดของมนุษย์เป็นการสร้างสรรค์ครั้งสุดท้ายในวันนั้น เมื่อดวงอาทิตย์ตก ทันทีกหลังจากที่อาดัมสร้าง พระเจ้าได้เทศนาแก่เขา เสนอของขวัญแห่งชีวิตนิรันดร์แก่เขา (ผ่านต้นไม้แห่งชีวิต) และเตือนว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย (ปฐมกาล 2:15-17)

และที่นี้พระเจ้ากำลังสั่งสอนอิสราเอลอีกครั้งผ่านทางโมเสสในวันสะบาโต อ่านข้อถัดไปในอพยพ 16 ข้อ 9 โมเสสและอาโรนรวบรวมผู้คน ข้อ 10 พวกเขาทั้งหมดเห็นสง่าราศีของพระคริสต์ ข้อ 11-13 ระหว่างสองคำ— ตอนพลบค่ำ—ทันทีหลังพระอาทิตย์ตกดินในวันสะบาโตนั้น พระเจ้าส่งนกกระต่ายไปหาอาหาร และเช้าวันรุ่งขึ้นอาหารก็อยู่บนพื้น

ตอนนี้สังเกตเห็นปาฏิหาริย์ต่อไป ข้อ 20: บางคนพยายามเก็บอาหารไว้จนถึงเช้าวันรุ่งขึ้น ซึ่งขัดกับพระบัญชาของพระเจ้า "มันเพาะหนอนและเหม็น"

ข้อ 22: ในวันที่หกพวกเขารวบรวมอาหารสองส่วน

ข้อ 23: โมเสสอธิบายว่า "พรุ่งนี้เป็นวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ที่เหลืออยู่ตลอดไป" และในวันที่หกนี้ พวกเขาได้รับบัญชาให้จัดเสบียงอาหารซึ่งพวกเขาทำในวันสะบาโต

และข้อ 24 มันไม่เกิดเป็นหนอนและไม่เน่าเหมือนเมื่อห้าวันก่อน! นี่เป็นปาฏิหาริย์อีกประการหนึ่งจากพระเจ้า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวันใดเป็นวันที่เจ็ดที่ถูกต้อง!

เช้าวันรุ่งขึ้น — วันสะบาโต โมเสสกล่าว (ข้อ 25-26) “วันนี้เป็นสะบาโตนิรันดร
วันนี้พวกท่านจะไม่พบมันในทุกๆ หกวันพวกท่านจงรวบรวมมัน
แต่ในวันที่เจ็ดซึ่ง คือวันสะบาโต ในนั้นจะไม่มีเลย”

มันสร้างความแตกต่างหรือไม่?

ไม่เป็นไรใช่ไหมที่จะทำงานในวันที่เจ็ด แล้วพักผ่อนในวันแรกของสัปดาห์
เช่นเดียวกับผู้อ้างตัวเป็นคริสเตียนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้
ชาวอิสราเอลบางคนคิดว่าจะดีกว่า

สังเกตว่าเกิดอะไรขึ้น! ข้อ 27: “... ในวันที่เจ็ดมีคนออกไปเพื่อรวบรวม
แต่พวกเขาไม่พบ!” คนเหล่านี้คิดว่าวันใดไม่ต่างอะไรหรือเก็บมันไว้
แต่มันสร้างความแตกต่างให้กับพระเจ้า! ในหกวันธรรมดา
พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เสด็จไปทำงานเพื่อรดน้ำอาหาร
แต่ตัวพระองค์เองไม่ได้ทำงานนี้ในวันสะบาโตของเขา — ศักดิ์สิทธิ์สำหรับเขา!
ในวันที่เจ็ดนี้ พระเจ้าเองทรงหยุดพักจากการส่งอาหารให้พวกเขา!

มันสร้างความแตกต่างหรือไม่?

สังเกตข้อ 28-29: “และพระเจ้าพูดกับ โมเสสว่า
เจ้าปฏิเสศที่จะรักษابัญญัติและกฎหมายของเรานานสักเท่าใด คุณเกิด
เพราะพระเจ้าได้ประทานวันสะบาโตแก่เจ้า ดังนั้นในวันที่หก
พระองค์จึงทรงประทานขนมปังสองมือแก่เจ้าในวันที่หก
ทุกคนจงอยู่ในที่ของตน อย่าให้ผู้ใดออกไปจากที่ของตน [เพื่อรวบรวม - ทำงาน]
ในวันที่เจ็ด”!

และหลังจากการดำเนินอันร้อนแรงจากพระเจ้านั้น ประชาชนก็พักในวันที่เจ็ด!
มันสร้างความแตกต่างให้กับพระเจ้าอย่างแน่นอน!
และพระเจ้าก็ทรงเป็นเหมือนเดิมในทุกวันนี้เหมือนอย่างเมื่อก่อน
และจะคงอยู่ตลอดไป (ฮีบรู 13:8)

โปรดสังเกตการอัศจรรย์เหล่านี้อีกครั้งซึ่งพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่พวกเขาว่า
วันใดเป็นวันของพระองค์ — วันสะบาโตของพระองค์ อาหารหกวัน—
แต่ไม่มีเลยในวันที่เจ็ด พระเจ้าเองทำงานโดยส่งไปหกวันธรรมดา
แต่พระองค์พักในวันที่เจ็ด ในห้าวันแรกของสัปดาห์

อาหารจะสลายตัวและแพร่พันธุ์ตัวหนอน แต่ก่อนวันสะบาโต
ในคืนหลังจากวันที่หก
อาหารไม่เน่าเปื่อยแต่ยังคงความสดในสภาพการเก็บรักษาที่สมบูรณ์—
และพวกเขาไม่มีผู้เขียน! ในวันที่หก พระเจ้าประทานให้พวกเขาเป็นสองเท่า
ในวันที่เจ็ดพระองค์ไม่ได้ประทานอะไรเลย

หลังจากการตกเป็นทาสในอียิปต์มาหลายชั่วอายุคนแล้ว
บางคนอาจโต้แย้งว่าชาวอิสราเอลสูญเสียเวลาไป

แต่พระเจ้าได้เปิดเผยโดยการอัศจรรย์มากมายเหล่านี้
ซึ่งเป็นวันสะบาโตของพระองค์
พระเจ้าได้ทรงกำหนดพวกเขาที่ไม่รักษาวินัยของพระองค์
เขาเปิดเผยว่าการรักษาศีลให้บริสุทธิ์ในวันสะบาโตเป็นกฎของพระองค์
หลายวันก่อนการเสนอพันธสัญญาเดิม
หรือการประทานบัญญัติสิบประการในรูปแบบที่พระเจ้าตรัสไว้ในซีนาย

พระเจ้าได้เปิดเผยว่าวันใดเป็นวันสะบาโตของพระองค์
และยังทำให้ชีวิตและความตายแตกต่างกันไปจากเดิมด้วย
เพราะการทำลายวันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นบาป
และการลงโทษคือการตายชั่วนิรันดร์!

ขอให้สังเกต — ข้อ 29: "พระเจ้าได้ให้วันสะบาโตแก่คุณ"
ไม่มีที่ใดในพระวจนะของพระเจ้าที่คุณสามารถหาข้อความใด ๆ ที่
"พระเจ้าได้มอบให้คุณในวันอาทิตย์"
ถ้าอย่างนั้นใครทำให้โลกที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนเป็นวันอาทิตย์?
คุณสามารถหาคำตอบได้อย่างง่ายดายในประวัติศาสตร์ —
ฝ่ายเนื้อหนังมนุษย์ได้ประกาศตัวว่าเป็น "ศาสนาคริสต์" ในวันอาทิตย์ —
คนนอกศาสนาถูกตัดขาดจากพระเจ้า — มนุษย์ที่กบฏต่อพระเจ้า!
มันออกมาจากลัทธินอกรีต! และโลกก็เป็นที่ไปตามประเพณี!

แหล่งที่มาของศาสนาของคุณคืออะไร? เป็นมนุษย์ —
และความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่และประเพณีของมนุษย์ —
หรือพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเป็นแหล่งที่มาของสิ่งที่คุณเชื่อและทำ?

อย่างไร? อำนาจหน้าที่ของคุณเหนือกว่าการยอมรับของมนุษย์
หรือพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจ และพระวณะของพระเจ้า พระคัมภีร์ไบเบิล? อันไหน?

ชั่วนี้รันคร์ของคุณแขวนอยู่บนคำตอบของคุณสำหรับคำถามนั้น!

โมเสสไม่ได้เป็นผู้ให้บัญญัติสิบประการ

มีคนหลายล้านคนได้รับการสอนว่าโมเสสมอบบัญญัติสิบประการแก่ลูกหลาน
ของอิสราเอล

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งในปี 1933

ข้าพเจ้าเดินเข้าไปในโบสถ์แห่งหนึ่งทางใต้ของโอเรกอน

มันเป็นชั่วโมงเรียนวันอาทิตย์ ฉันนั่งลง คนแปลกหน้า

ในชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้ชาย บทเรียนรายไตรมาสถูกส่งให้ฉัน

บทเรียนสำหรับวันนั้นเกี่ยวกับ "โมเสสมอบบัญญัติสิบประการแก่ชาวยิว"

การสแกนอย่างรวดเร็วฉันสังเกตเห็นว่ามีเพียงคำแถลงของผู้แต่งนิกายหรือผู้เ

ต่างของนิกายนิกายรายไตรมาสเท่านั้น ไม่มีข้อพิสูจน์ในพระคัมภีร์!

แต่ทันใดนั้น สิ่งที่น่าตกใจและแปลกประหลาดที่สุดก็เกิดขึ้น

ครูประจำชั้นพูดอย่างประมาทหนึ่งนาที

แต่ไม่สามารถเริ่มสอนบทเรียนได้อย่างเต็มที่ ทันใดนั้น เขาก็หันมาหาฉัน

และโพล่งออกมาว่า "คุณ ฉันไม่รู้ว่าคุณเป็นใคร แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง

เข้านี้ฉันไม่สามารถสอนชั้นเรียนนี้ได้ และฉันรู้ว่าคุณทำได้

คุณจะมาแทนที่ฉันไหม สอนเราไหม"

ราวกับสายฟ้าฟาดกระทันหัน

เหตุใดเขาจึงไม่สามารถสอนชั้นเรียนที่เขาสอนเป็นประจำในทันใดได้

อะไรทำให้เขาหันมาหาฉัน? ทำไมเขาเชื่อมั่นว่าฉันสามารถสอนพวกเขาได้

ในเมื่อเขาไม่เคยเห็นฉันมาก่อน และเราไม่ได้รับการแนะนำด้วยซ้ำ ฉันไม่รู้

เว้นแต่จะเป็นเพราะฉันเป็นผู้ชายคนเดียวในชั้นเรียนที่นำคัมภีร์ไบเบิลมา

"อืม" ฉันตอบ

"นั่นเป็นคำขอที่ค่อนข้างกะทันหันและแปลกประหลาดที่จะขอให้คนแปลกหน้าส

มบูรณ์แบบที่ไม่เคยมาที่นี่มาก่อน ฉันได้ดูอย่างรวดเร็วในไตรมาสนี้

ฉันจะต้องบอกคุณว่าฉันจะไม่ ที่จะสอนคุณจากมันเพราะสิ่งที่มันพูดไม่จริง

แต่ถ้าคุณผู้ชายต้องการให้ฉันสอนคุณจากพระคัมภีร์

ความจริงเกี่ยวกับผู้ที่ได้ให้บัญญัติสิบประการแก่ลูกหลานของอิสราเอล
นั้นก็ทำได้ - แต่มัน

ยุติธรรมเท่านั้นที่จะเตือนคุณล่วงหน้าว่ารายไตรมาสของคุณไม่เป็นไปตามหลัก
กพระคัมภีร์และผิดพลาด"

ผู้ชายทุกคนในชั้นเรียนต้องการให้ฉันสอนพวกเขาต่อไป

บทที่สาม

พระเจ้า—โมเสส—ให้กฎหมาย

นี่คือสิ่งที่ฉันสอนในชั้นเรียนนั้น: ในเดือนที่สาม
(ของปฏิทินศักดิ์สิทธิ์ใหม่ที่พระเจ้าประทานแก่ชาวอิสราเอลในอียิปต์)
ชาวอิสราเอลจำนวนมากมาที่ภูเขาซีนาย

จำไว้ว่าพวกเขาแข็งแกร่งอย่างน้อยสามถึงสี่ล้าน มีผู้ชายที่โตแล้ว 600,000
คนที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ไม่นับผู้หญิงและเด็ก

การประชุมที่กว้างใหญ่

การรวมตัวครั้งใหญ่ของชาวอิสราเอลหลายล้านคนตั้งกระโจม
ก่อนเป็นค่ายพักขนาดใหญ่ — เต็มที่ขนาดใหญ่ (อพยพ 19:2)
แน่นอนว่าสิ่งนี้ใช้เวลาเพียงเล็กน้อย -
แม้ว่าพวกเขาจะได้รับการจัดระเบียบอย่างดี

จากนั้น (ข้อ 3) โมเสสขึ้นไปบนภูเขาเพื่อพบพระเจ้า และที่นั่น พระเจ้า
เสนอข้อเสนอให้เขาต่อหน้าผู้คนนับล้านเหล่านั้น ข้อเสนอ — หรือข้อตกลง —
คือสิ่งที่เราเรียกว่า "พันธสัญญาเดิม" —
ข้อตกลงในพันธสัญญาเพื่อทำให้คนเหล่านี้เป็นชาติ —
ชาติของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ข้อเสนอที่มีเงื่อนไขว่าพระเจ้าจะต้องเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองเพียงคนเดียว
ของพวกเขา รัฐบาลของพวกเขาจะต้องเป็นเทวนิยม
พระเจ้าเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ไม่ใช่รัฐสภา
พระเจ้าจะทรงแต่งตั้งผู้นำให้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์
โมเสสกลับไปยังเมืองต้นที่อันกว้างใหญ่

ครั้นแล้ว “โมเสสมาเรียกพวกอาวโธของประชาชน
มาพูดคำเหล่านี้ต่อหน้าพวกเขา” (ข้อ 7)
ผู้คนยอมรับข้อเสนอของพระเจ้าอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ คุณเห็นไหมในข้อเสนอนี้
ผู้คนตั้งใจที่จะรับสิ่งที่พระเจ้าสัญญาไว้ในสัญญา -
"คุณจะเป็นสมบัติล้ำค่าสำหรับฉันเหนือทุกคน" นั่นคือประเทศที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
มั่งคั่งที่สุด และมีอำนาจมากที่สุดในโลก —
ว่าพวกเขาไม่ได้พิจารณาเงื่อนไขอย่างจริงจังเกินไป:
"ถ้าเจ้าจะเชื่อฟังเสียงของฉันจริง ๆ และรักษาพันธสัญญาของเรา"

และอะไรที่จะมาจากพระสุรเสียงของพระเจ้าสำหรับพวกเขาที่จะเชื่อฟัง?
กฎอันยิ่งใหญ่ที่มีอยู่แล้วแม้ในขณะที่กฎแห่งแรงโน้มถ่วงและความเฉื่อย -
กฎแห่งฟิสิกส์และเคมี - มีอยู่แล้ว นี่เป็นเพียงกฎฝ่ายวิญญาณเท่านั้น!
พระสุรเสียงของพระเจ้าคือการเปิดเผยกฎที่มีชีวิตและไม่อาจหยุดยั้งได้โดยใช้
คำเฉพาะเจาะจงเป็นรหัสที่แน่นอน

กฎหมายที่รุนแรง?

ทำไมกฎหมายนี้? ถึงเวลาแล้วที่เราต้องตระหนักถึงคำตอบที่แท้จริงในวันนี้
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพไม่เพียงแต่เป็นผู้สร้างและผู้ปกครองเหนือการทรงสร้าง
จักรวาลทั้งจักรวาลอันกว้างใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุด
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก

ในความรัก พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์
พระเจ้ารักมนุษย์ พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างให้มีความสุข -
มีสันติสุขและสนุกกับชีวิตในความปลอดภัยและการดำรงชีวิตที่น่าสนใจ มีพลัง
และอุดมสมบูรณ์ ในการที่จะทำให้สภาพที่เป็นสุขเป็นไปได้
พระเจ้าได้ทรงกำหนดกฎแห่งชีวิตซึ่งก่อให้เกิดความผาสุกทางร่างกาย จิตใจ
และจิตวิญญาณ — เพื่อหลีกเลี่ยงความเศร้าโศก ความทุกข์ ความปวดร้าว
ความไม่มั่นคง ความเบื่อ ความว่างเปล่า ความคับข้องใจ
ความรุนแรงและความตาย
กฎหมายฝ่ายวิญญาณเหล่านี้จัดเตรียมหนทางสู่ชีวิตที่มีความสุข
กระปรี้กระเปร่า มีชีวิตชีวา น่าสนใจ และสนุกสนาน

พระเจ้าคือความรัก - และพระเจ้ารู้ว่าความรักนั้นอบอุ่นและดี
ดังนั้นพระองค์จึงทรงสร้างกฎแห่งความรักและทรงกำหนดรูปแบบชีวิต
ซึ่งเป็นกฎที่สำเร็จ เชื่อฟัง และกระทำโดยความรัก

เป็นของขวัญที่พิเศษและน่ายกย่องสำหรับมวลมนุษยชาติจริงๆ!
คุณคิดว่ามนุษยชาติจะเปรมปรีดิ์และขอบคุณพระเจ้าอย่างไม่หยุดยั้งและสรรเสริญ
ด้วยความกตัญญูอย่างสุดซึ้ง! แต่มนุษยชาติไม่ทำ! กฎนี้ดีและรุ่งโรจน์
ธรรมชาติของมนุษย์เป็นศัตรูกับมัน! ตอนนั้นเอง มันเป็นวันนี้
ธรรมชาติของมนุษย์คือการดึงเข้าด้านในของความรู้สึกระ ความเห็นแก่ตัว
ความโลภ เห็นแก่ตัว ต้องการนำทุกสิ่งที่ดีแห่งชีวิตของพระเจ้าจะนำมา—
แต่กลับไม่พอใจการเดินทางไปตามถนนสายนั้นเพื่อได้รับพรอันฟุ่มเฟือยเหล่านี้

ความรักคือความหวังที่ส่งต่อออกไป เป็นทางแห่งการให้ การรับใช้
การแบ่งปัน ธรรมชาติของมนุษย์ต้องการที่จะรับ

ทุกสิ่งที่ดีที่ประ โยชน์มาจากพระเจ้า
เขาเป็นที่มาของทุกสิ่งที่ดีที่มนุษยชาติโหยหา
ในข้อเสนอของพระเจ้าที่จะเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองของพวกเขา -
เพื่อให้พวกเขาเป็นประเทศที่เจริญรุ่งเรืองที่สุดใน โลกที่มีความสุขที่สุดและทรง
พลังที่สุด -
พวกเขาจะมีพรสูงสุดของการมีคำแนะนำการป้องกันความช่วยเหลือของคนฉลาด
ทุกคน รักทั้งหมด - พระเจ้าทรงพลังทั้งหมด!

แน่นอนว่าการรวมตัวกันของผู้คนจำนวนมหาศาลนี้มองไปที่สัญญาสุดท้าย
ทำนั้น -
เพื่อสิ่งที่คุณจะได้รับและเห็นด้วยกับเงื่อนไขของข้อเสนอของพระเจ้าก่อนที่
พวกเขาจะไต่ขึ้น

จากนั้น (ข้อ 8) โมเสสปีนขึ้นไปบนภูเขาอีกครั้งเพื่อรายงานต่อพระเจ้า

พลังและสง่าราศี!

พระเจ้าทรงสั่งโมเสส: "ไปหาผู้คนและชำระให้บริสุทธิ์ในวันนี้และพรุ่งนี้ ...
และเตรียมพร้อมต่อวันที่สาม:

ในวันที่สามพระเจ้าจะลงมาในสายตาของทุกคนบนภูเขา ซีนาย"

ในวันที่สี่ในตอนเช้ามีการแสดงฟ้าร้องอย่างมหาศาลและฟ้าผ่าขึ้นไปบนภูเขา

คุณนึกภาพมันได้ไหม? ฉันคิดว่าฉันสามารถ - อย่างน้อยบางส่วน
หลายปีที่ผ่านมา - ในช่วงต้นฤดูหนาว 2477 - ฉันขับรถไปรอบ ๆ Mt. Hood Loop ใน
Oregon ไปถึงทางตะวันออกของ Mt. Hood มีถนน Spur
ที่นำไปสู่ฐานมากและแยกขึ้นภูเขา
เมื่อฉันไปถึงจุดนี้พายุที่นำกลัวปกคลุมขึ้นรอบ ๆ
จุดสูงสุดที่ปกคลุมด้วยหิมะเหนือฉัน ก่อนเมฆที่มีมืดมิดที่สุดที่ฉันเคยเห็น -
โอบเหนือยอดเขา สายฟ้าแลบ ดังนั้นฉันต้องซ่อนดวงตาของฉัน
ฟ้าร้องดังขึ้นดังขึ้นคมชัดกว่าที่ฉันเคยได้ยินใน Iowa หรือ Nebraska
ฉันขับรถกลับไปจากพายุนั้นเร็วเท่าที่จะเร็วได้
มันเป็นภาพที่น่ากลัวและน่ากลัวที่สุดที่ฉันเคยเห็น
ดูเหมือนว่าจะแสดงขนาดของความโกรธเกรี้ยวของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ!

ข้าพเจ้านึกถึงสิ่งเดียวเท่านั้น —
ประสบการณ์ครั้งนี้เมื่อพระเจ้าเสด็จลงมาจากภูเขาซีนาย
กฏฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์!
มีเพียงฉันเท่านั้นที่รู้ว่าสิ่งที่เห็นและได้ยินต้องทำให้เชื่อ โดยการเปรียบเทียบ
ทว่ามันทำให้ฉันได้ตระหนักว่าจินตนาการ —
ประสบการณ์ที่ทำให้เกิดขึ้นในสายตาของอิสราเอลทั้งหมด!

ลองนึกภาพว่าทะเลกว้างใหญ่ ผู้คนนับล้าน ทอดยาวสู่คลุกหูลูกตา!
จากนั้นฟ้าแลบที่นำสะพริงกลัวของฟ้าผ่าและฟ้าร้องที่เกือบจะทำลายแก้วหู!
และพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เองท่ามกลางการแสดงที่ทำให้ตาพร่าพร่ามัว
เตรียมพร้อมที่จะฝ่าฟันกฎหมายอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการรับฟังการประห
มอันกว้างใหญ่นั้น!

ไม่น่าแปลกใจที่ผู้คนหวาดกลัวและขอให้โมเสสยื่นระหว่างพวกเขา กับพระเจ้า
า!

ท่ามกลางการสำแดงอันยิ่งใหญ่ของอำนาจและความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า
โมเสส "ได้นำผู้คนออกมา ... เพื่อพบกับพระเจ้า
และพวกเขาขึ้นอยู่ที่ด้านใต้ของภูเขา

และภูเขาซีนายก็เต็มไปด้วยควันเพราะพระเจ้าลงมาบนมัน ในกองไฟ ...
และภูเขาทั้งหมดก็สั่นสะเทือนอย่างมาก " (ข้อ 17-18)

อะไรเป็นการตั้งค่าสำหรับการได้รับกฎหมายของพระเจ้า!

นี่ไม่ใช่โอกาสธรรมดา! พระเจ้าต้องการให้กฎนี้มีความสำคัญยิ่ง -
วิถีชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า - ประทับใจผู้คนที่พระองค์!

คิดเกี่ยวกับมัน!

คนทั้งประเทศนับล้านมารวมตัวกันในการชุมนุมที่สร้างประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่!
และตัวพระเจ้าเองที่พูดผ่านเปลวไฟ และสายฟ้าแลบวาบ
และเสียงฟ้าร้องอันน่าสยดสยอง
และเสียงที่เหนือธรรมชาติซึ่งไม่ต้องการไมโครโฟนหรือลำโพงหรือระบบที่อยู่ส
ธารณะเพื่อให้คนนับล้านได้ยิน

นั่นไม่ใช่ฝูงชน 100,000

คนอย่างที่เราเห็นทุกปีที่นี่ในพาดิโนที่เกมฟุตบอลโรสโบว์ล
ฝูงชนฟุตบอลนี้ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำหรับเราในวันนี้
แต่มันเป็นจุดเล็กๆ ที่ประจบประแจง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ฟังของพระเจ้า
ผู้ชมของเขาไม่ใช่ 100,000 คน ไม่ใช่ 500,000 คน ไม่ใช่หนึ่งล้านคน
แต่เป็นสามหรือสี่ล้านคนในจินตนาการเดียว ทำทนายฝูงชน!

ไม่ใช่เสียงของโมเสสซึ่งมอบธรรมบัญญัติของพระเจ้า

มันเป็นเสียงของพระเจ้า! ผู้คนทั้งประเทศได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า!

"และพระเจ้าตรัสคำเหล่านี้ทั้งหมดโดยกล่าวว่าเราเป็นพระเจ้าของพระเจ้า... "
จากนั้นเสียงของพระเจ้าก็พูดกับผู้คนจำนวนมากถึงพระวาระของบัญญัติสิบป
ระการ!

เสียงของพระเจ้า — ไม่ใช่โมเสส!

สำคัญแค่ไหน! ในวันแรกของวันเพ็นเทคอสต์ (เรียกว่า Festival of Firstfruits หรือ
Festival of Weeks in the Old Testament)

ท่ามกลางการสำแดงอันยิ่งใหญ่และน่าเกรงขามนี้ โดยพลังแห่งธรรมชาติ
พระเจ้าได้ประทานกฎของพระองค์ - วิถีชีวิตของพระองค์ - แก่ผู้เดียวเท่านั้น

บนแผ่นดินซึ่งเป็นที่ประหารของพระองค์
สิ่งนี้เกิดขึ้นที่การก่อตั้งและการจัดตั้งประเทศของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

หลายศตวรรษต่อมาในวันเพ็นเทคอสต์ 31 ปีก่อนคริสตกาล
ด้วยการสำแดงที่ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม
พระเจ้าได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์แก่ประชากรของพระองค์
นั่นคือความรักของพระเจ้าที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนั้น
และนั่นก็มาถึงการก่อตั้งและการจัดตั้งคริสตจักรของพระเจ้าบนโลก!

ใครให้บัญญัติสิบประการแก่ประชาชน?

สังเกตให้ดี! ประชาชนไม่ได้รับบัญญัติสิบประการจากโมเสส
ดังที่คนส่วนใหญ่ดูเหมือนจะเชื่อในวันนี้
โมเสสได้ยื่นการประทานพระบัญญัติครั้งแรกในรูปแบบนี้
พร้อมกับคนทั้งประเทศที่มีนบสำน! ไม่ใช่โมเสสที่ให้กฏนี้แก่ประชาชน - แต่
"พระเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมด"

ต่อไป ให้สังเกตเฉลยธรรมบัญญัติ 5:4-22 นี่คือภายหลัง
โมเสสกำลังพูดกับคนอิสราเอล และกับผู้ที่โมเสสกล่าวไว้ว่า:
"พระเจ้าได้พูดคุยกับคุณต่อหน้าในภูเขาจากท่ามกลางไฟ ... พูดว่า ... " -
จากนั้นให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติสิบประการ (ข้อ 6-21) .

อ่านข้อความเหล่านั้นอีกครั้ง! ทำไมคุณถึงได้รับการสอนว่าโมเสส
"ให้ธรรมบัญญัติ"? ทำไมกฎหมายนี้จึงเรียกว่า "กฏของโมเสส"?

บัญญัติสิบประการไม่ได้มาจากโมเสส แต่มาจากพระเจ้า!
บัญญัติสิบประการไม่ได้มอบให้ประชาชนโดยโมเสส
แต่โดยพระเจ้าเพื่อคนทั้งชาติรวมตัวกัน โมเสสกล่าวว่า:
"พระเจ้าพูดคุยกับคุณตัวต่อตัว" — กับกลุ่มคนจำนวนมาก!

โมเสสอธิบาย (ข้อ 5) ว่าเพราะผู้คนตกใจกลัว
เขาจึงยืนอยู่ตรงหน้าพวกเขาเพื่อให้อุ่นใจ เพื่อที่จะให้ความมั่นใจแก่พวกเขา
แต่พระองค์ทรงอยู่กับพวกเขา เป็นเพียงหนึ่งในการชุมนุมขนาดใหญ่

แต่พระเจ้าตรัสกับทุกคนที่ชุมนุมกัน ไม่เฉพาะกับโมเสสเท่านั้น!

โปรดสังเกตเพิ่มเติม - หลังจากเสร็จสิ้นในข้อ 21
การเขียนถ้อยคำของบัญญัติสิบประการที่พระเจ้าตรัสใหม่
โมเสสยังคงกล่าวต่อไป ข้อ 22 เพื่อกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า
ออกมาจากท่ามกลางเปลวไฟ จากก้อนเมฆ และจากความคิดที่
ด้วยเสียงอันดัง พระองค์ไม่ทรงเพิ่มเติมอีก
และพระองค์ทรงจารึกไว้ในศิลาสองแผ่นแล้วทรงมอบไว้แก่ข้าพเจ้า"

อ่านอีกครั้งอย่างระมัดระวัง! นั่นไม่ใช่สิ่งที่คุณอาจได้รับการบอกกล่าว
อ่านในพระคัมภีร์ของคุณเอง!

พระบัญญัติสิบประการเหล่านี้ซึ่งพระยาห์เวห์ตรัส ถึงใคร?
"สำหรับการชุมนุมทั้งหมดของคุณ
ประชาชน ไม่ได้รับบัญญัติสิบประการจากโมเสส
แต่ส่งตรงจากพระสุรเสียงของพระเจ้าซึ่งพวกเขาทั้งหมดได้ยิน!

"และพระองค์ไม่ทรงเพิ่มเติมอีกเลย" นั่นเป็นกฎหมายที่สมบูรณ์!
เป็นกฎหมายฝ่ายวิญญาณ เสร็จสมบูรณ์ เขาไม่ได้เพิ่มเติมอีกต่อไป —
ในกฎหมายนั้น! กฎหมายอื่นใดที่แตกต่าง แยกกฎหมาย —
ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายฝ่ายวิญญาณ! ครอบจบในตัวเอง!

และถ้าคุณคิดว่ากฎหมายนี้มีไว้สำหรับ "ชาวฮิวเท่านั้น" คุณก็ไม่ผิดหรอก!
ในกิจการ 7:38 คุณไม่ได้อ่านหรือว่าชาวอิสราเอลเหล่านั้น
"ได้รับคำพยากรณ์ที่มีชีวิตชีวาเพื่อมอบให้กับสหรัฐฯ" -
สำหรับสหรัฐอเมริกาที่อยู่ภายใต้พันธสัญญาใหม่เป็นคริสเตียน?

ชาติอื่นๆ ได้เห็นจากพระเจ้าและวิถีของพระองค์
ตอนนี้พระเจ้ากำลังเลือกทาสที่ถูกเหยียบย่ำเป็นประเทศของพระองค์ —
คนเดียวในโลกที่ไม่ได้ตัดตนเองออกจากพระเจ้าโดยสมบูรณ์

นี่คือพื้นฐานในการสร้างพันธสัญญาเดิม —
แต่อะไรเป็นพื้นฐานของพันธสัญญาใหม่? อ่านในภาษาฮีบรู 8:10 ว่า
"เพราะว่านี่คือพันธสัญญาที่เราจะทำกับวงศ์วานอิสราเอลหลังจากวันนั้น
พระเจ้าตรัส เราจะนำกฎหมายของเรามาไว้ในความคิดของพวกเขา

และจารึกไว้ในใจพวกเขา และเรา จะทรงเป็นพระเจ้าสำหรับพวกเขา
และพวกเขาจะเป็นชนชาติของเรา"

ในจุลสารเล่มนี้จะมีการชี้แจงอย่างชัดเจนว่า 1)
ไม่มีกฎชั่วคราวที่จะสิ้นสุดที่ไม่กางเขน และ 2)
ไม่มีกฎหมายพิเศษสำหรับประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น
และห้ามมิให้ประเทศอื่น พระเจ้าไม่ทรงเคารพในบุคคล (กิจการ 10:34)

คำสั่งวันสะบาโต

ให้สังเกตอย่างใกล้ชิดมากขึ้น บัดนี้ คำสั่งวันสะบาโต
"จงระลึกถึงวันสะบาโต ให้ศักดิ์สิทธิ์" (อพยพ 20:8) พระเจ้าตรัสว่า จงจำไว้ วันนี้!
มนุษย์จึงยื่นกรานที่จะลืม - หรือพยายามเปลี่ยนวันใหม่!

พระคริสต์ตรัสในการเทศนาบนภูเขาว่า
"อย่าคิดว่าฉันมาเพื่อทำลายธรรมบัญญัติ"
ดังนั้นผู้อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนจึงคิดว่าพระองค์มาเพื่อทำลายมัน!

พระคริสต์ตรัสในคำเทศนาเดียวกันบนภูเขาว่า "อย่าสาบานเลย"
ดังนั้นผู้อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนจึงยกมือขวาขึ้นและสาบาน

พระคริสต์ตรัสว่า: "จงรักศัตรูของคุณ" ดังนั้นจงอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน —
แสรังทำ

เพื่อติดตามพระองค์ เกือบครึ่งศัตรูของพวกเขา
และไปทำสงครามเพื่อฆ่าพวกเขา

พระคริสต์ตรัสว่า: "เหตุฉะนั้นท่านจึงเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ
แม้ดังที่พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงสมบูรณ์" ดังนั้น
ผู้ที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนกล่าวว่า
"มันเป็นไปได้ที่จะรักษาธรรมบัญญัติของพระเจ้า นับประสาให้สมบูรณ์
พระคริสต์ก็ทรงเก็บไว้แทนเราแล้ว แล้วก็ยกเลิก"

พระคริสต์สั่ง "ทำ!" — และผู้ติดตามที่อ้างว่าตนไม่ทำ!

พระคริสต์ทรงบัญชาว่า "อย่า! และสาวกที่อ้างตัวของพระองค์ต้องทำ!

พระคริสต์ทรงบัญชาว่า: "จำวันสะบาโต!
ดังนั้นผู้แสวงทำเป็นสาวกสัมมันไปซะ!

แต่ให้สังเกตส่วนที่เหลือของประโยคเดียวกันนั้น - "เพื่อให้ศักดิ์สิทธิ์" คำว่า
"รักษา" หมายถึง รักษาให้อยู่ในสภาพเดิม
คุณไม่สามารถทำให้น้ำร้อนเป็นน้ำแข็งได้—
คุณสามารถเก็บน้ำร้อนไว้ได้เพียงน้ำร้อนเท่านั้น
คุณไม่สามารถรักษาวันที่ไม่บริสุทธิ์ให้ศักดิ์สิทธิ์ได้
วันเดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทำให้บริสุทธิ์คือวันสะบาโตของพระองค์
เป็นไปไม่ได้อย่างยิ่งที่จะรักษาวันอาทิตย์หรือวันศุกร์ให้ศักดิ์สิทธิ์—
เพราะพระเจ้าไม่เคยทำให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์
และมนุษย์ไม่มีอำนาจที่จะทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ นี้ไม่ใช่ข้อโต้แย้ง
แต่เป็นข้อเท็จจริงที่จะตัดสินคุณในคำพิพากษาของพระเจ้า!

บัดนี้จงสังเกตข้อ 9 และ 10 (อพยพ 20):
“เจ้าทำงานหกวันและทำงานทั้งหมดของเจ้า
แต่วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า เจ้าจะไม่ทำงานใดๆ ในวันนั้น

ไม่ใช่แค่วันที่เจ็ด! ไม่ใช่ "วันหนึ่งในเจ็ด" - พระคริสต์ตรัสว่า "วันที่เจ็ด!"
ในมัทธิว 28:1 – หลังจากการตรึงกางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์ – หลังจากที่สิ่งที่
"ถูกตรึงบนไม้กางเขน" ถูกตอกตะปู – คุณจะพบว่าเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ –
วันก่อนวันแรกของสัปดาห์!

แจ้งให้ทราบเพิ่มเติม! พระคริสต์ไม่ได้ตรัสว่า "วันสะบาโตของชาวยิว"
พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า "วันสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า!"
หากเป็นวันสะบาโตของพระเจ้า แล้ววันสะบาโตก็เป็น "วันของพระเจ้า"
อย่างแท้จริง

พระเจ้าได้วางผู้ฟังจำนวนมากที่สุดในโลกไว้ตรงหน้าฉันในทุกวันนี้
หากคุณเชื่อว่าวันอาทิตย์คือ "วันพระเจ้า" และสามารถพิสูจน์ได้ด้วยพระคัมภีร์
นี่คือโอกาสของคุณที่จะได้รับมันต่อหน้าผู้คนหลายล้านคน!
แต่ก่อนที่ใครจะกล่าวในวิวรณ์ 1:10 ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้ทราบข้อเท็จจริงว่า
1) ข้อนี้ไม่ได้หมายถึงวันใดของสัปดาห์

แต่หมายถึงช่วงเวลาทั่วไปของคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์มากกว่า
30 ฉบับว่า "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" ในปัจจุบันนี้เราอยู่ในวันของมนุษย์
"วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า"

เป็นยุคสมัยที่พระเจ้าจะเข้าแทรกแซงกิจการโลกโดยตรงและเหนือธรรมชาติ
และเริ่มเข้ายึดครองรัฐบาลของทุกประเทศ และ 2)

ข้อนี้และบริบทของข้อนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงวันใด ๆ ของสัปดาห์

และไม่ได้กล่าวถึงวันอาทิตย์หรือ "วันแรกของสัปดาห์" ในลักษณะใด ๆ

ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้หรือบริบทที่เกี่ยวข้องกับวันนบัสการประจำสัปดาห์

หรือเปลี่ยนวันเป็นวันอาทิตย์

บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องกับวันอาทิตย์ได้ทำเช่นนั้น โดยปราศจากอำนาจตามพระค
มภีร์ และด้วยเหตุนี้จึงได้หลอกลวงผู้คนหลายล้านคน

"วันพระเจ้า" คือวันที่พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า วันที่เป็นวันของพระองค์
และในมาระโก 2:28 พระเยซูคริสต์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งวันสะบาโต
ไม่ใช่ของวันอาทิตย์

ในข้อนี้ - อพยพ 20:10 - พระองค์ตรัสกับคนทั้งปวงที่ชุมนุมกันว่า
"แต่วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า" ไม่ใช่วันสะบาโต
"ของชาวยิว" แต่เป็น "ของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน"

วันสะบาโตไม่ใช่วันของฉัน

อ่านพระวจนะของพระคริสต์ในพระบัญญัติอีกครั้ง:

"คุณต้องทำงานหกวันและทำงานทั้งหมดของคุณ" - นั่นคือวันของเรา
สำหรับงานของเรา -

"แต่วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตของพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณ" เจ็ดวัน
เป็นวันของพระยาห์เวห์ พระบัญญัติข้อนี้ในธรรมบัญญัติซึ่งกำหนดความบาป
กล่าวไว้อย่างชัดเจน!

ใน 1 โยห์น 3:4 คุณอ่านคำนิยามของพระคัมภีร์ว่าอะไรเป็นบาป
"บาปเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ" ใน โรม 7:7
คุณอ่านว่ากฎข้อใดที่ฝ่าฝืนจะเป็นบาป — กฎที่กล่าวว่า "เจ้าอย่าโลภ" -
ยกมาจากกฎนี้เอง - อพยพ 20:17 ในยากอบ 2:9-11
คุณจะอ่านว่ากฎข้อใดกำหนดความบาป เป็นกฎหมายที่แบ่งออกเป็น "ประเด็น"

(ข้อ 10) "ประเด็น" ประการหนึ่งคือ "อย่าล่วงประเวณี" ที่ยกมาจากกฎข้อนี้ (อพยพ 20:14) และอีกประการหนึ่งในสิบ "คะแนน" คือ "อย่าฆ่า"
อ้างอิงจากกฎเดียวกันนี้เช่นกัน (อพยพ 20 :13).

ในยากอบ 2:10 คุณอ่านว่าถ้าคุณทำลายจุดใดจุดหนึ่งจาก 10 จุดนี้ แสดงว่าคุณรู้สึกผิดในบาป กฎหมายฉบับเดียวกันยังกล่าวอีกว่า:
"จงระลึกถึงวันสะบาโต ให้ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ...
วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า"
ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งนั้นกระทำความบาป!

นี่อาจห่างไกลจากสิ่งที่คุณเชื่อหรือได้รับการสอน
แต่ถ้าใครต้องการจะโต้แย้ง
ฉันควรแนะนำให้พวกเขาเก็บข้อโต้แย้งของพวกเขาไว้สำหรับการพิพากษา
แล้วพยายามโต้เถียงกันต่อหน้าต่อตากับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้สร้างของพ
วกเขา พระเยซูคริสต์!

เรียกว่าวันสะบาโตจากการทรงสร้าง

ก่อนออกจากอพยพ 20 ให้สังเกตข้อเท็จจริงที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
ในข้อ 11 คุณจะอ่านว่า "เพราะในหกวันพระเจ้าได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก
... และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด
ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์"

เมื่อใดที่พระเจ้าทรงอวยพรพระพรและศักดิ์สิทธิ์ในวันที่เจ็ดนี้?
คุณจะอ่านตามที่อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ในปฐมกาล 2:3
ว่าพระองค์ทรงให้พรนี้และทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในวันที่เจ็ดของสัปดาห์แห่งการสร้าง
สรรค์ดั้งเดิม และคำสั่งสะบาโตนี้กล่าวอย่างชัดเจนว่า
"พระเจ้าทรงอวยพรวันสะบาโต"
พระองค์ทรงให้พรและทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในวันหลังจากการสร้างอาดัมและเอวา
และสิ่งที่พระองค์ทรงอวยพรพระพรและศักดิ์สิทธิ์นั้น อพยพ 20:11
กล่าวคือวันสะบาโต
เป็นวันสะบาโตของพระเจ้าตั้งแต่สัปดาห์แรกแห่งการทรงสร้าง
นั่นคือเมื่อพระเจ้าทรงสร้างวันสะบาโต

หลายคนใช้ข้อโต้แย้งที่หลอกลวงว่าพระเจ้าไม่เคยสร้างวันสะบาโตจนกว่าพระองค์จะประทานบัญญัติสิบประการที่ภูเขาซีนาย แต่สิ่งนี้บอกไว้อย่างชัดเจนว่าวันที่เจ็ดของสัปดาห์แห่งการทรงสร้างซึ่งพระเจ้าได้ทรงอวยพระพรและศักดิ์สิทธิ์ในครั้งนั้น เป็นวันสะบาโต นอกจากนี้ตามที่ได้พิสูจน์อย่างเด่นชัดข้างต้นวันสะบาโตยังมีอยู่และเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าก่อนที่ลูกหลานของอิสราเอลจะมาถึงภูเขาซีนาย ดังที่แสดงไว้ในอพยพ 16

ดังนั้น พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ในฐานะ "โยไก" (ยอห์น 1:1 — กรีก) หรือ "YHVH" (ฮีบรู) ของปฐมกาล 2 ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่ทรงสร้าง ทรงสร้างวันสะบาโตตามที่พระเยซูคริสต์ไว้อย่างชัดเจนใน มาระโก 2:27. มันเป็นหนึ่งในสิ่งที่เขาทำ — และมันถูกทำในวันที่เจ็ดของสัปดาห์แรก — สัปดาห์แห่งการทรงสร้าง วันสะบาโตมีขึ้นตั้งแต่การสร้าง และกว่าสองพันปีต่อมา พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ บุคคลแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ที่กลายมาเป็นพระเยซูคริสต์ ได้บัญชาประชากรของพระองค์ให้รักษาให้ศักดิ์สิทธิ์! และอีกประมาณสองพันปีหลังจากนั้น พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในวันนั้น!

บทที่สี่

พันธสัญญาพิเศษ

สิ่งที่พระเจ้าบัญชาให้จำไว้
มนุษย์ที่คือรั้นจะใช้ทุกข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลของมนุษย์เพื่อพิสูจน์ว่าลืม!

ด้วยเหตุนี้ หลายคนจึงใช้ข้อโต้แย้ง
โดยไม่ได้รับอำนาจตามหลักพระคัมภีร์ว่าบัญญัติสิบประการถูกยกเลิกที่ไม่กางเขน แน่แน่นอนว่าพวกเขาไม่เคยหยุดที่จะตระหนักว่า ถ้าไม่มีกฎหมาย ก็ไม่มีการล่วงละเมิด ดังที่เปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนในโรม 4:15 และไม่มีใครทำบาปตั้งแต่ถูกตรึงบนกางเขน ดังนั้นเราจึงไม่ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด!

กระนั้น แม้ว่าการโต้แย้งที่บิดเบือนและหลอกลวงนี้จะเป็นความจริง — หากพระเจ้าได้ยกเลิกพระบัญญัติทั้งสิบประการของพระองค์ที่กางเขน

แล้วนำกลับมาแก้ไขในพันธสัญญาใหม่เพื่อกำจัดวันสะบาโต —
อย่างที่หลายคนสอน — ยังคงไม่มีข้อแก้ตัว!

เพราะพระเจ้าได้ทรงทำให้วันสะบาโตเป็นพันธสัญญาพิเศษและแยกจากกัน
ผูกมัดตลอดไป!

พันธสัญญาเสร็จสมบูรณ์

คุณจะสามารถจำได้ว่าในกฎบัญญัติสิบประการ พระเจ้าไม่ได้เพิ่มเติมอีกต่อไป
(เฉลยธรรมบัญญัติ 5:22)

กฎหมายหรือพันธสัญญาอื่นใดที่จะมาภายหลังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมัน
แต่เป็นกฎหมายหรือพันธสัญญาที่แตกต่างหาก เปาโลอธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า
"ถึงแม้จะเป็นเพียงพันธสัญญาของมนุษย์
แต่ถ้าได้รับการยืนยันก็ไม่มีใครลบล้างหรือเพิ่มเติมในข้อตกลงนั้น" (กาลาเทีย
3:15)

กฎบัญญัติสิบประการเสร็จสมบูรณ์ — พระเจ้าไม่ได้เพิ่มเติมอีกต่อไป
นอกจากนี้ พันธสัญญาเดิมยังได้รับการยืนยัน ตามที่อธิบายไว้ในอพยพ 24:4-8
ไม่สามารถเพิ่มเติมเข้าไปได้

ต่อมา

หลังจากที่ทั้งบัญญัติสิบประการและพันธสัญญาเดิมได้รับการทำให้สมบูรณ์
ให้สัตยาบัน ใช้นับกับ และมีผล

พระเจ้าได้แยกอีกประการหนึ่งโดยสิ้นเชิงและผูกมัดพันธสัญญากับผู้คนของพร
องค์ชั่ววินันตร์

ทำไมต้องเป็นวันสะบาโต?

พระเจ้าไม่เคยทำอะไรที่ไร้ประโยชน์ นั่นคือ ไม่มีจุดประสงค์ที่ดีและมีประโยชน์
เมื่อพระเจ้าทำอะไรหรือทำอะไร มีเหตุผล—จุดประสงค์ที่สำคัญ

พระเจ้าสร้างมนุษย์และให้เขาอยู่บนโลกนี้
แต่มนุษยชาติได้สูญเสียความรู้ในพระประสงค์ของพระองค์
พระเจ้ามีเหตุผลสำคัญ คุณถูกวางไว้ที่นี่เพื่อจุดประสงค์ที่สำคัญมาก

พระเจ้าโดยทาง "พระวจนะ" (ยอห์น 1:1-3) ผู้ทรงเป็นพระเยซูคริสต์
ทรงสร้างวันสะบาโต เขาทำเพื่อมนุษย์

แต่ทำไม?

มีวัตถุประสงค์อะไร?

มนุษยชาติได้สูญเสียความรู้เกี่ยวกับจุดประสงค์สำคัญนั้นเช่นกัน!
พระเยซูคริสต์ (มาระโก 2:27-28) กล่าวว่าพระเจ้าสร้างมาเพื่อมนุษย์
แทนที่จะเป็นมนุษย์สำหรับวันสะบาโต
แต่ในขณะนั้นพระองค์เพียงตรัสว่าพระองค์ทรงสร้างมาเพื่อใคร
ไม่ใช่เพราะเหตุใด ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์ใด
เว้นแต่เพื่อปรนนิบัติและเป็นประโยชน์แก่มนุษย์

นั่นคือเหตุผลที่พันธสัญญาพิเศษที่แยกจากกันนี้มีความสำคัญ
เพราะมันเผยให้เห็นเหตุผล — จุดประสงค์พื้นฐาน
ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน

พบในอพยพ 31:12-17:

พันธสัญญาพิเศษวันสะบาโต

"และพระเจ้าตรัสกับ โมเสสว่า "จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลด้วยว่า
จงรักษาวันสะบาโตของเราว่า" ให้สังเกตอีกครั้งว่าวันไหนเป็น
"วันของพระยาห์เวห์" พระเจ้าเรียกวันสะบาโตว่า "สะบาโตของฉัน"
วันสะบาโตเป็นของพระองค์—ไม่ใช่ของเรา—ไม่ใช่วันเวลาของเรา
แต่เป็นของพระยาห์เวห์ พวกเขาไม่ใช่ "วันสะบาโตของชาวยิว" หรือ
"วันสะบาโตของคนต่างชาติ" วันสะบาโตเป็นช่วงเวลาของเวลา เวลานั้น
เมื่อใดที่มันมาถึง ไม่ใช่ของเรา แต่เป็นของพระเจ้า
หากเราปรับให้เหมาะสมสำหรับตัวเราเอง — เพื่อการใช้งานของเราเอง
ไม่ว่าจะเป็นงาน ความเพลิดเพลิน หรืออะไรก็ตาม
เรากำลังขโมยเวลานั้นจากพระเจ้า!

แจ้งให้ทราบอีกครั้ง! เขากล่าวว่า: "วันสะบาโตของคุณจะต้องรักษา"
ในอพยพ 20:8 เราเห็นว่าพระองค์ทรงบัญชาให้ "รักษาความศักดิ์สิทธิ์" —
พระเจ้าได้ทรงสร้างเวลาศักดิ์สิทธิ์ และทรงบัญชาให้เรารักษาความศักดิ์สิทธิ์ —
ไม่ให้เป็นการดูหมิ่นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้า

ให้ศึกษาพันธสัญญาพิเศษนี้อีกเล็กน้อย:

"... เพราะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราก็คือพระเจ้าผู้ทรงชำระเจ้าให้บริสุทธิ์" (อพยพ 31:13)

ประโยคนี้อาจมีความหมายอันยิ่งใหญ่อะไรเช่นนี้! ทว่าคนส่วนใหญ่อ่านผ่านไปโดยไม่ได้รับความจริงที่สำคัญที่มีอยู่!

สังเกต! นี่คือนิยามประสงคฺ์ของวันสะบาโต "...เพราะมันเป็นเครื่องหมาย" เครื่องหมายคืออะไร?

คุณเดินไปตามถนนสายหลักในสวนธุรกิจของเมือง ทุกที่ที่คุณเห็นป้ายระบุร้านค้า สำนักงาน โรงงาน หากคุณต้องการทราบว่าสัญลักษณ์คืออะไร เพียงแค่เปิดคำใน "สมุดหน้าเหลือง" ซึ่งเป็นรายชื่อธุรกิจลับของสมุดโทรศัพท์ของคุณ คุณจะพบชื่อเช่น "Jones Neon Sign Company" หรือ "Smith Brothers Signs" หากคุณโทรหาหนึ่งในนั้นทางโทรศัพท์และถามว่า "คุณทำหรือขายอะไร" เขาจะบอกคุณว่าพวกเขาทำป้ายสำหรับบริษัทธุรกิจ สถาบัน หรือบุคคลมืออาชีพที่จะออกไปเที่ยวที่หน้าสถานประกอบการของตน ป้ายระบุว่ามีสถานประกอบการ สถาบัน หรือสำนักงานอยู่ภายใน

เครื่องหมาย คือ เครื่องตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องแสดงเอกลักษณ์ คุณเห็นป้าย "เอ.บี.บราวน์ เฟอร์นิเจอร์และเครื่องตกแต่ง" ป้ายระบุถึงเจ้าของ มันบอกคุณว่าธุรกิจประเภทใดที่เขาเป็นเจ้าของ

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์กำหนดเครื่องหมายดังนี้:
"การแจ้งต่อสาธารณะในอาคาร สำนักงาน ฯลฯ เพื่อโฆษณาธุรกิจที่ทำธุรกรรมที่นั่น หรือชื่อของบุคคลหรือบริษัทที่ดำเนินการ บางสิ่งที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่ของสิ่งหนึ่งสัญลักษณ์" และแน่นอน มีความหมายทางเทคนิคพิเศษในวิชาคณิตศาสตร์ การแพทย์ ดาราศาสตร์

คำที่โมเสสเขียนในภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า "เครื่องหมาย" คือ 'โอ' และพจนานุกรมภาษาฮีบรู-อังกฤษระบุว่า "สัญลักษณ์ ธง สัญลักษณ์ อนุสาวรีย์ หลักฐาน ฯลฯ — เครื่องหมาย อัจฉริยะ, ลงชื่อ, สัญลักษณ์" ธงบ่งบอกถึงชาติ สัญลักษณ์คือสัญลักษณ์ที่จะประกาศการมีอยู่ของบางสิ่งที่ถูกเตือน สัญลักษณ์เป็นสัญลักษณ์ที่มองเห็นได้

บางสิ่งที่ทำหน้าที่เป็นสัญญาณระบุตัวตนเพื่อให้บางสิ่งเป็นที่รู้จัก เช่น
ธงขาวเป็นสัญลักษณ์ของการยอมจำนน

พระเจ้าบัญชาคนของพระองค์ให้ถือวันสะบาโตเป็นหมายสำคัญ
มันเป็นสัญญาณระหว่างคนของพระเจ้าและพระเจ้า — "...
สัญญาณระหว่างฉันกับคุณ" พระบัญญัติกล่าว
เป็นตราหรือสัญลักษณ์ประจำตัว มันโฆษณา ประกาศ
หรือประกาศความรู้ที่ระบุบางอย่าง แต่ความรู้คืออะไร? พระเจ้าตอบ: "...
เพื่อคุณจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้าที่ชำระคุณให้บริสุทธิ์"

พระเจ้าคือใคร?

สังเกตคำเหล่านั้นอย่างระมัดระวัง!!
เป็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่าพวกเขาคือใครเป็นพระเจ้าของพวกเขา!
เป็นหมายสำคัญที่เราจะได้รู้ว่าพระองค์คือพระเจ้า!! มันระบุพระเจ้า!

แต่ทุกคนไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นใคร?

ไม่อย่างแน่นอน! โลกทั้งใบนี้ถูกหลอก - พระคัมภีร์ของคุณกล่าว (วิวรณ์ 12:9)

โลกนี้มีพระเจ้า — พระเจ้าจอมปลอม — ซาตานมาร! เขาสร้างทำเป็น
"ทูตสวรรค์แห่งความสว่าง" (2 โครินธ์ 11:14) เขามีองค์กรทางศาสนาของเขา
ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นพุทธ ซินโต เต๋า ขงจื้อ

หลายคนใช้ชื่อที่ถูกต้องว่า "คริสเตียน"
ซึ่งผู้รับใช้ตามพระคัมภีร์กล่าวว่าเป็นผู้รับใช้ของซาตาน "และไม่น่าแปลกใจเลย
เพราะซาตานเองก็ถูกแปลงเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง ดังนั้น
จึงไม่ใช่เรื่องดีหากผู้รับใช้ของเขาเปลี่ยนไป
ในฐานะผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม" (2 โครินธ์ 11:14-15)

แต่พวกเขาเรียกตัวเองว่าเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์จริงหรือ?
อ่าน โองการนี้ก่อนทั้งสองเพ็งยกมา ข้อ 13:
"เพราะว่าคนเหล่านี้เป็นอัครสาวกจอมปลอม คนทำงานที่หลอกหลวง
แปลงร่างเป็นอัครสาวกของพระคริสต์" ไซ่ ซาตานเป็นตัวปลอม

เขาฝ่ามือตัวเองเป็นพระเจ้า ในพระคัมภีร์ของคุณ
เขาถูกเรียกว่าพระเจ้าของโลกนี้ (2 โครินธ์ 4:4)
เขาเอามือออกจากผู้รับใช้ของเขาในฐานะผู้รับใช้ของพระคริสต์ —
กล่าวหาผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระคริสต์ว่าเป็น "อัครสาวกเท็จ"
เพื่อเบี่ยงเบนความสงสัยออกจากตัวเอง!

“ศาสนาคริสต์” ของโลกนี้รู้จักพระเจ้าที่เที่ยงแท้จริงหรือ?
มันถูกหลอกให้เชื่อว่ามีจริง
และโลกที่หลอกลวงอาจมีความจริงใจในความเชื่อที่ผิวนั้น

แต่พระเจ้าที่แท้จริงคือผู้ที่เราเชื่อฟัง
โลกนี้ไม่ได้สอนให้เชื่อฟังพระเจ้า! "ศาสนาคริสต์"
เท็จสอนว่ากฎหมายของพระเจ้า "ถูกจำกัด"
มันทำให้หมิ่น โทรมของมนุษย์ซึ่งกระตุ้น โดยคำสอนเท็จของซาตาน
มาแทนที่ธรรมบัญญัติของพระเจ้า!
ไม่ได้สอนเช่นเดียวกับพระคริสต์ว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำของ
พระเจ้า - ของพระคัมภีร์ไบเบิล!

มันเชื่อฟังซาตานด้วยการทำบาป!

จุดประสงค์ของวันสะบาโต

พระเจ้าประทานวันสะบาโตของพระองค์แก่มนุษย์
เพื่อจุดประสงค์ในการรักษามนุษยชาติให้อยู่ในความรู้ที่แท้จริงและการนมัสการ
ที่แท้จริงของพระเจ้าที่แท้จริง

แต่วันสะบาโตระบุพระเจ้าได้อย่างไร -
มันชี้ไปที่พระเจ้าที่เที่ยงแท้มากกว่าเท็จอย่างไร? วันอาทิตย์ก็เช่นกันไม่ใช่หรือ?

โพรดสังเขตข้อ 17 ของพันธสัญญาพิเศษวันสะบาโตนี้:
"นี่เป็นหมายสำคัญระหว่างฉันกับชนชาติอิสราเอลตลอดไป
เพราะในหกวันพระเจ้าได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก
และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักผ่อน" (อพยพ 31 :17)

ในวันทีเจ็ดของสัปดาห์แห่งการทรงสร้างนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากการทรงสร้าง ไม่ใช่ในวันอาทิตย์ วันแรกของสัปดาห์ เฉพาะวันที่เจ็ดของสัปดาห์เท่านั้นที่ชี้กลับไปทำการสร้าง

สิ่งนั้นระบุได้อย่างไรว่าใครคือพระเจ้า?

ถ้าคุณเชื่อว่าใครก็ตามหรือสิ่งอื่นใดเป็นพระเจ้า คุณจะพิสูจน์ว่าพระเจ้าของนั้คือพระเจ้าเที่ยงแท้ เพราะสิ่งอื่นใดที่คุณคิดว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าแท้จริงสร้างหรือสร้างมา พระองค์ผู้ทรงสร้างและทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างนั้นยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง — เหนือสิ่งอื่นใดที่เรียกว่าพระเจ้าได้

การสร้างคือข้อพิสูจน์ของพระเจ้า ของการดำรงอยู่ของเขา การกระทำของการสร้างระบุพระองค์!

ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงใช้สิ่งที่ไม่เสื่อมสลายที่ยั่งยืนที่สุดที่มนุษย์สามารถรู้ได้ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เกิดซ้ำของเวลา ซึ่งเป็นวันเดียวที่เป็นอนุสรณ์ของการกระทำแห่งการสร้างสรรค์ เขาใช้เวลาเพียงวันเดียวที่ซื้ออย่างต่อเนื่องทุกวันที่เจ็ดของสัปดาห์เพื่อการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปกครอง - ผู้สร้าง!

และพระเจ้าได้กำหนดให้วันนั้นแตกต่างจากวันอื่น ๆ เป็นวันของพระองค์ - พระเจ้าทำให้วันนั้นศักดิ์สิทธิ์และศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระองค์ - กำหนดให้เป็นวันที่พระองค์ทรงบัญชาประชาชนของพระองค์ให้ชุมนุมกันเพื่อนมัสการ - วันที่มนุษย์ได้รับคำสั่งให้พักผ่อนจากเขา การงานและความสุขทางกาย - และเพื่อให้สดชื่น โดยการรวมตัวกับผู้นมัสการที่เชื่อฟังคนอื่น ๆ ในการสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ!

ไม่มีวันอื่นใดที่เป็นอนุสรณ์และย้ำเตือนถึงการทรงสร้าง จริงอยู่ ชาตานได้หลอกลวง โลกที่หลอกลวงโดยคิดว่าการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เกิดขึ้นในเช้าวันอาทิตย์ตอนพระอาทิตย์ขึ้น ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่คนนอกศาสนาจะนมัสการดวงอาทิตย์เสมอ แต่นี่ไม่เป็นความจริง! การฟื้นคืนพระชนม์ไม่อยู่ในวันอาทิตย์

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เกิดขึ้นจริงในวันสะบาโต ไม่ใช่วันอาทิตย์!
และยิ่งไปกว่านั้น

ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าบอกให้เราเฉลิมฉลองวันฟื้นคืนพระชนม์ของ
พระคริสต์! นั่นคือขนบธรรมเนียมของมนุษย์นอกรีต
โดยอาศัยอำนาจของผู้ละทิ้งความเชื่อเพียงอย่างเดียว —
ตรงกันข้ามกับพระบัญชาของพระเจ้า!

ดังนั้น เราจึงพบจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ในวันสะบาโต มั่นระบุพระเจ้า!
วันที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับจุดชุมนุมและจุดสักการะเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ผู้ที่เร
าต้องการสักการะ — ผู้สร้าง-ผู้ปกครองของสิ่งทั้งปวงที่เป็นอยู่!

แต่นั้นไม่ใช่ทั้งหมด!

วันสะบาโตยังได้รับเป็นสัญญาณซึ่งระบุว่าใครคือคนของพระเจ้าและใครไม่
ใช่!

สังเกต! พันธสัญญาพิเศษนี้ไม่เพียงแต่กล่าวว่า "...
เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้า ..." แต่อ่านส่วนที่เหลือของประโยคนั้น: "...
เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงชำระเจ้าให้บริสุทธิ์" (อพยพ 31:13)

สังเกตความหมายอันยิ่งใหญ่ของสิ่งนั้น!

คำว่า "ชำระให้บริสุทธิ์" หมายถึงอะไร? หมายความว่า
"แยกกันเพื่อการใช้งานหรือจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์"
ในวันที่เจ็ดของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง พระเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
นั่นคือ พระองค์ทรงแยกส่วนสำหรับการใช้งานที่ศักดิ์สิทธิ์ - วันสะบาโต
แต่ตอนนี้เราเห็นว่าพระเจ้าตรัสว่าเป็นสัญญาณว่าพระองค์ผู้เป็นพระเจ้ายังทรง
ชำระให้บริสุทธิ์ — แยกจากคนอื่นเป็นของพระองค์
เพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ — บรรดาผู้ที่เป็นพลเมืองของพระองค์

ในสมัยพันธสัญญาเดิม

ประชาชนของพระองค์เป็นชนของประชาคมอิสราเอล ในสมัยพันธสัญญาใหม่
ประชาชนของพระองค์คือคริสตจักรของพระเจ้า —
คริสเตียนที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง!

แต่วันสะบาโตแยกพวกเขาออกจากกันอย่างไร -
แยกพวกเขาออกจากคนที่ไม่ใช่คนที่แท้จริงของพระเจ้า?
ถ้าคุณเริ่มรักษาวินัยสะบาโตของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์ ตามที่พระองค์ทรงบัญชา
คุณพบคำตอบแล้วจากประสบการณ์จริง หากคุณไม่ทำอย่างนั้น
ให้เริ่มรักษาวินัยสะบาโตของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์ตามที่พระองค์ทรงบัญชา —
และในไม่ช้าคุณจะได้เรียนรู้ว่าคุณถูกแยกออกจากคนอื่นๆ โดยอัตโนมัติ!

วันสะบาโตเป็นสัญญาณของพระเจ้า ซึ่งไม่เพียงแต่ระบุว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง-
ผู้ปกครองเท่านั้น แต่ยังระบุผู้ที่ เป็นของพระองค์อย่างแท้จริง

แต่อย่างไร?

คำจำกัดความของพระเจ้า

ให้ฉันให้คำจำกัดความของพระเจ้าอีกประการหนึ่งแก่คุณ
แม้ว่าพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณและเที่ยงแท้เพียงพระองค์เดียวคือพระเจ้าผู้สร้างและ
ผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ของจักรวาล
แต่ก็มีพระเจ้าจอมปลอมหรือของปลอมมากมาย
ซาตานปล่อยมือให้กับผู้ที่ถูกหลอกว่าเป็นพระเจ้า
และพระคัมภีร์เรียกเขาอย่างชัดเจนว่าเป็นพระเจ้าของโลกนี้
ไอดอลได้รับการบูชาเป็นเทพเจ้า และทุกวันนี้ก็ยังเป็นอยู่
แม้กระทั่งในโบสถ์ที่เรียกว่า "คริสเตียน"
ใครก็ตามหรือสิ่งที่คุณรับใช้และเชื่อฟังคือพระเจ้าของคุณ!

คำว่า พระเจ้า หมายถึงผู้ปกครอง, เจ้านาย - คนที่คุณเชื่อฟัง!
พระเยซูเจ้าตรัสว่า “พระองค์เจ้าข้า โฉนพระองค์จึงทรงเรียกเรา
และพระองค์ไม่ทรงกระทำสิ่งที่เรากล่าว” (ลูกา 6:46)
หากพวกเขาไม่เชื่อฟังพระองค์ พระองค์ก็ไม่ใช่พระเจ้าของพวกเขา!
ทำไมพวกเขาถึงเรียกพระองค์ว่าพระเจ้า
ในเมื่อพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าของพวกเขา?

พระเยซูตรัสอีกครั้งว่า “ข้าแต่พระเจ้า ไม่ใช่ทุกคนที่พูดกับข้าพเจ้าว่า
จะเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์
แต่ผู้ที่ทำตามพระทัยของพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 7:21)

เฉพาะผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเป็นลูกของพระองค์
และเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์! พระเจ้าคือผู้ที่คุณเชื่อฟัง!

โปรดสังเกตอีกครั้ง: "ท่านไม่รู้หรือว่า
ที่ท่านยอมจำนนต่อผู้ที่ท่านยอมเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง
ท่านเป็นผู้รับใช้ของเขาซึ่งท่านเชื่อฟัง? (โรม 6:16)

เกี่ยวกับรูปเคารพในฐานะเทพเจ้าปลอมและของปลอม
พระบัญญัติข้อที่สองกล่าวว่า:

"เจ้าอย่าก้มลงกราบพวกเขาหรือปรนนิบัติพวกเขา" - นั่นคือ เชื่อฟังพวกเขา -

"เพราะว่าเราเป็นนิรันดร์พระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าที่อิจฉา

เยี่ยมเยียนความชั่วช้า [การไม่เชื่อฟัง]

ของบรรพบุรุษที่มีต่อลูกหลานจนถึงรุ่นที่สามและสี่ของพวกเขาที่เกลียดชังเรา

และแสดงความเมตตาต่อพวกเขา นับพันที่รักฉัน และรักษาบัญญัติของเรา

(อพยพ 20:5-6)

สำคัญมาก!

คำสั่งวันสะบาโตเป็นเพียงหนึ่งในสิบข้อซึ่งเป็นสัญญาณระบุว่าใครเป็นคริสเตียน
ที่แท้จริงและแท้จริงในทุกวันนี้! มันคือคำสั่งทดสอบที่แท้จริง!

ผู้คนทั่วโลกเต็มใจที่จะยอมรับพระบัญญัติอีกเก้าประการ —

แต่บัญชาวันสะบาโตเป็นบัญญัติที่พวกเขาต่อต้านในทางบวก!

พระองค์เท่านั้นที่เป็นบททดสอบสำคัญของการเชื่อฟัง!

ระบุผู้ที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า — ผู้เชื่อฟังพระเจ้า

โดยไม่คำนึงถึงการประทัดประหารหรือค่าใช้จ่าย!

โอ้ มันทำให้คุณแตกต่าง เอาล่ะ!

อะไรเป็นสัญญาณ!

เป็นการระบุถึงพระเจ้าเที่ยงแท้ในวันที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับการชุมนุม
และนมัสการ มันระบุคนที่แท้จริงของพระเจ้า!

สัญญาณของพระเจ้าคือสิ่งที่คุณยอมรับโดยสมัครใจ -

จากความตั้งใจของคุณเองหรือไม่ก็ตาม แต่ "สัตว์ร้าย"

(สัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีพที่เรียกว่าจักรวรรดิโรมัน "ศักดิ์สิทธิ์" ในยุโรป)

มีเครื่องหมายซึ่งเร็ว ๆ นี้จะติดตราด้วยพลังทางกายภาพ! และเกี่ยวข้องกับ
"การซื้อขายหรือขาย" - การค้าขาย - ธุรกิจ - หาเลี้ยงชีพ - มีงานทำ! (วิวรณ์ 13:16-17)
ใช่ นี่คือการทดสอบ —
คำสั่งที่ขึ้นอยู่กับความรอดและความเป็นนิรันดรของคุณ!

แต่มันเป็นพันธสัญญาหรือไม่?

ฉันได้กล่าวว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้วันสะบาโตเป็นพันธสัญญาที่แยกจากกัน
นิรันดรและเป็นนิรันดร ซึ่งแยกจากกัน โดยสิ้นเชิงและแยกออกจากสิ่งที่เราเรียกว่า
"พันธสัญญาเดิม" ที่ทำขึ้นที่ภูเขาศินาย

แล้วมันจะเป็นพันธสัญญาได้อย่างไร?

มานิยามคำว่า "พันธสัญญา" กัน เว็บไซต์กำหนดพันธสัญญาว่า:
"ข้อตกลงระหว่างบุคคลหรือคู่สัญญา กระชับเคร่งขรึม"
พันธสัญญาคือสัญญาหรือข้อตกลง
โดยที่ฝ่ายหนึ่งให้คำมั่นว่าจะให้รางวัลหรือการจ่ายเงินบางอย่าง
เพื่อเป็นการตอบแทนการดำเนินการตามที่กำหนดไว้โดยอีกฝ่ายหนึ่ง

พันธสัญญาเดิมระหว่างพระเจ้ากับลูกหลานของอิสราเอลที่ทำขึ้นที่ภูเขาศินาย
กำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขบางประการแก่ผู้คนที่ต้องทำ:
การเชื่อฟังบัญญัติสิบประการ
มันให้คำมั่นสัญญาถึงรางวัลในการทำให้อิสราเอลเป็นชาติ "เหนือทุกคน"
คำสัญญานั้นเป็นของชาติและวัสดุล้วนๆ สำหรับโลกนี้
พันธสัญญาใหม่ตั้งอยู่บนสัญญาที่ดีกว่า (ฮีบรู 8:6) ซึ่งประกอบด้วย
"มรดกนิรันดร" (ฮีบรู 9:15)

เมื่อพันธสัญญาได้รับการลงนาม ปิดผนึกหรือให้สัตยาบัน - ยืนยันแล้ว -
ไม่สามารถเพิ่มได้ (กาลาเทีย 3:15)
สิ่งใดก็ตามที่ปรากฏได้ลายเซ็นนั้นไม่ถือเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของพันธสัญญา
คุณอ่านเกี่ยวกับการสร้างพันธสัญญาเดิมและปิดผนึกด้วยเลือดในอพยพ 24:6-8
และตั้งเกต (ข้อ 8) มันลงท้ายด้วยคำว่า
"พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงทำไว้กับคุณ" มันถูกสร้างขึ้นแล้ว – เสร็จสมบูรณ์

เราไม่ได้มาทำพันธสัญญาพิเศษวันสะบาโตนี้จนกว่าจะเจ็ดบทต่อมา
จึงไม่เป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาเดิม!

แต่มันเป็นพันธสัญญาหรือไม่?

ถ้อยคำในพระคัมภีร์ของคุณบอกว่าใช่! ข้อสังเกต อพยพ 31:16: "ดังนั้น
ชนชาติอิสราเอลจะถือวันสะบาโต เพื่อถือวันสะบาโตตลอดชั่วอายุของพวกเขา
สำหรับพันธสัญญาถาวร"

"ตลอดไป" หมายถึงต่อเนื่องและไม่ขาดตอน แต่มันจะคงอยู่ตลอดไปหรือไม่?
อ่าน โองการต่อไปนี้:

"มันเป็นสัญญาถาวรระหว่างฉันกับลูกหลานของอิสราเอลตลอดไป"

ตอนนี้เงื่อนไขที่จะดำเนินการคืออะไร?

การรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโต! พระเจ้าตรัสว่า

"สิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับเธอ" (ข้อ 14)

และรางวัลที่สัญญาไว้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขคืออะไร?

พระเจ้าตรัสว่าไม่เพียงแต่เป็นสัญญาเท่านั้น

แต่ยังเป็นการกระชับหรือพันธสัญญา "ระหว่างเรากับคุณ"

เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเรคือพระเจ้าผู้ทรงชำระคุณให้บริสุทธิ์

นั่นไง! พระเจ้าสัญญาว่าจะชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ -

พระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกจากกันในฐานะผู้บริสุทธิ์ -

ในฐานะคนบริสุทธิ์ของพระองค์! ขอคำสัญญาที่ใหญ่กว่านี้ไม่ได้ไหม?

ใช่มันเป็นพันธสัญญา! เป็นพันธสัญญาที่แยกจากกัน แตกต่างอย่างสิ้นเชิง

แม้ว่าใครจะพยายามที่จะโต้แย้งว่าพันธสัญญาเดิม "ถูกยกเลิก"

และด้วยเหตุนี้บัญญัติสิบประการจึงถูกยกเลิก

เขาไม่สามารถโต้แย้งได้ว่าพันธสัญญานี้จะคงอยู่จนกว่าจะถึงกางเขนเท่านั้น

พันธสัญญานี้ผูกมัด "ตลอดชั่วอายุของเจ้า" (ข้อ 13); "พันธสัญญาถาวร" (ข้อ 16)

และ "ตลอดไป" (ข้อ 17)

ลงชื่อสำหรับอิสราเอลเท่านั้น?

“ใช่” ผู้คือร้อนกล่าว ผู้จะโต้แย้งหาทางออกจากการเชื่อฟัง
"แต่มันอยู่ระหว่างพระเจ้ากับลูกหลานของอิสราเอล
มันเป็นตลอดชั่วอายุของอิสราเอล
มันเป็นระหว่างพระเจ้ากับชาวอิสราเอลเป็นนิตย์"

โอ้ - ถ้าอย่างนั้นคุณยอมรับว่ามันผูกมัดตลอดกาลกับชาวอิสราเอล -
และตลอดชั่วอายุของพวกเขา?
มีสองคำตอบสำหรับการโต้แย้งที่จะประณามคุณ หากคุณโต้เถียง
เข้าไปในทะเลสาบแห่งไฟ!

1)

ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าสิ่งนี้ผูกมัดประชาชนอิสราเอลให้คงรักษาวันสะบาโตไว้ตลอด
กาล และตลอดชั่วอายุของพวกเขาตลอดไป
รุ่นของพวกเขายังคงดำเนินต่อไป ดังนั้นมันจึงผูกมัดพวกเขาในวันนี้

นอกจากนี้

คุณต้องยอมรับว่าความรอดและศาสนาคริสต์เปิดกว้างสำหรับชาวยิวและชาวอิสราเอลทั้งหมด
พระกิตติคุณคือฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ
ถึงพวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย (โรม 1:16)

ดังนั้น ชาวยิวจึงสามารถเป็นคริสเตียนที่กลับใจใหม่ได้! อันที่จริง
คริสตจักรในตอนเริ่มต้นเกือบจะเป็นชาวยิวทั้งหมด! ดังนั้น
ชาวยิวถึงแม้จะเป็นคริสเตียนในคริสตจักรของพระเจ้า
ก็ยังผูกพันที่จะรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าเป็นพันธสัญญาถาวรตลอดชั่วอายุ
ของเขาตลอดไป!

พระเจ้าน่ามีคริสเตียนสองประเภทไหม?

เป็นบาปหรือไม่ที่คริสเตียนชาวยิวจะฝ่าฝืนวันสะบาโต และบาปสำหรับคนอื่น ๆ
ทั้งหมดที่จะรักษาไว้?

คริสเตียนชาวยิวต้องชุมนุมกันในวันสะบาโตและชนชาติอื่นในวันอาทิตย์หรือไม่? พระเยซูไม่ได้บอกว่าบ้านแตกจะพัง?

มีคริสเตียนสองประเภทไหม? อ่านกาลาเทีย 3:28-29: "ไม่มีทั้งยิวหรือกรีก
ไม่มีพันธระหรืออิสระ ไม่มีทั้งชายและหญิง

เพราะท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ และถ้าท่าน
[พวกท่านเป็นคนต่างชาติ] เป็นของพระคริสต์
ท่านเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมและเป็นทายาทตามพระสัญญา"

ดังนั้น

เนื่องจากวันสะบาโตผูกมัดวันนี้ในส่วนของชาวยิวของคริสตจักรของพระเจ้า
และไม่มี ความแตกต่าง — เราทุกคนเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์ —
มันก็ผูกมัดกับคนต่างชาติด้วย!

เราก็คืออิสราเอล

2) แต่มีอีกคำตอบสำหรับข้อโต้แย้งนี้: ประชาชนในสหรัฐอเมริกา
กลุ่มประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ
และประเทศทางตะวันตกเฉียงเหนือของยุโรป แท้จริงแล้วคือ
ประชาชนในสิบเผ่าแห่งราชวงศ์ของอิสราเอล ชาวยิวคือราชวงศ์ของยูดาห์

ในแง่ของความจริงในวันสะบาโตนี้ มากกว่าที่เคย
เป็นสิ่งสำคัญที่คุณจะต้องอ่าน ศึกษา
และตรวจสอบหลักฐานของตัวคุณในหนังสือฟรีของเรา The United States and British
Commonwealth in Prophecy เป็นการเปิดเผยที่น่าตกใจ! และเป็นความจริง! ใ้
วันสะบาโตผูกมัดเราในวันนี้!

แต่ถ้าวันสะบาโตเป็นสัญญาณของพระเจ้าในการระบุประชากรของพระองค์
คืออิสราเอล แล้วทำไมประชาชาติของเราไม่รักษามันไว้ในวันนี้

คำตอบสำหรับคำถามนั้นก็คือคำตอบของอีกคำถามหนึ่ง
ทำไมสิบเผ่าแห่งบ้านของอิสราเอลจึงถูกเรียกว่า "สิบเผ่าที่สาบสูญ"
และทำไมประชาชาติของเราจึงคิดว่าพวกเขาเป็นคนต่างชาติ?
ทำไมพวกเขาถึงไม่รู้จักตัวคุณที่แท้จริงของพวกเขา?

ตอนนี้เรามีความจริงที่น่าตกใจและน่าประหลาดใจที่จะเปิดเผยแล้ว!

ทำไมสิบเผ่าถึงสาบสูญไป!

นี่เป็นความจริงที่น่าตะลึง แปลกยิ่งกว่านิยาย!

นี่คือข้อเท็จจริงที่ซ่อนเร้นมานานหลายศตวรรษ น่าสนใจยิ่งกว่านิยายลึกลับ!
ทำไมวันสะบาโตจึงถูกเรียกว่า "วันสะบาโตของชาวยิว"

อย่างไม่สุภาพและเยาะเย้ย เหตุใดโลกจึงคิดว่าชาวอิสราเอลทั้งหมดเป็นชาวยิว และชาวยิวล้วนเป็นชาวอิสราเอลทั้งหมด

ถือเป็นเซอร์ไพรส์สุดเซอร์ไพรส์สำหรับผู้เชื่ออย่างนั้น!
ชาวยิวเป็นเพียงส่วนน้อยของชาวอิสราเอล เชื่อหรือไม่!
ที่แรกในพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งหมดที่คุณจะพบชื่อ "ยิว" หรือ "ยิว" อยู่ใน 2
พงศกษัตริย์ 16:5-6 – และเชื่อหรือไม่ ที่นั่นคุณจะพบกับอาณาจักรของอิสราเอล
พันธมิตรกับ ซีเรียในการทำสงครามกับชาวยิว

ใช่แล้ว! อิสราเอลทำสงครามกับชาวยิว!

อาจดูน่าแปลกที่ลูกหลานของอิสราเอลแตกแยก
พวกเขาได้กลายเป็นสองประเทศที่แตกต่างกัน!
หนึ่งคืออาณาจักรของอิสราเอล เมืองหลวงไม่ใช่กรุงเยรูซาเล็ม
แต่เป็นกรุงสะมาเรีย อีกแห่งคืออาณาจักรของยูดาห์
เมืองหลวงของยูดาห์อยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม ตอนนี้ได้ยินเรื่องแปลก!

หลังจากการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์โซโลมอน
ประชาชนในประเทศอิสราเอลได้กบฏต่ออัครราชทูตที่สูง
โซโลมอนผู้แต่ผู้เฉลียวฉลาดใช้ชีวิตในสภาพหิวโหยและสง่างามซึ่งไม่เคยมีใ
ครเทียบได้มาก่อนหรือตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
เพื่อจ่ายสำหรับวิสาหกิจที่ยิ่งใหญ่ของเขา เขาเพียงแต่เก็บภาษีเพิ่ม

ประชาชนเรียกร้องการปฏิรูปภาษีของกษัตริย์เรโหโบอัม โอรสของโซโลมอน
แต่เขายังเด็ก เขามีความคิดที่อ่อนเยาว์ เขาห้อมล้อมตัวเองด้วย
"ความไว้วางใจในสมอง" หรือ "เด็กหิว" พวกเขาเองก็มีความคิดใหม่ๆ เช่นกัน
พวกเขาแนะนำว่า
"บอกผู้คนที่ว่าคุณจะแสดงให้เห็นว่าใครเป็นนายของพวกเขา —
เก็บภาษีให้พวกเขาสูงกว่าที่พ่อของคุณทำ"
เรโหโบอัมดูหมิ่นคำแนะนำของพวกเขาผู้ใหญ่ที่ฉลาดกว่า สำหรับเขาแล้ว
พวกเขาคือพวกปฏิกริยาในสมัยของเขา

ประชาชนได้ก่อการจลาจลครั้งใหญ่
พวกเขาปฏิเสธเรโหโบอัมและตั้งเยโรโบอัมขึ้นซึ่งกษัตริย์โซโลมอนเลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นกษัตริย์

แต่เผ่ายูดาห์ไม่เห็นด้วย เรโโบอัมมาจากเผ่าของพวกเขา
และพวกเขาต้องการให้พระองค์เป็นกษัตริย์ของพวกเขา
ดังนั้นเผ่ายูดาห์จึงแยกตัวออกจากชนชาติอิสราเอล
พวกเขาได้ก่อตั้งอาณาจักรที่แยกจากกัน เรียกว่าอาณาจักรของยูดาห์
เผ่าเบนยามินไปกับพวกเขา พวกเขากลายเป็นที่รู้จักในนามชาวยิว —
ชื่อเล่นของยูดาห์

อิสราเอลสูญเสียสัญญา

ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ทั้งหมดที่มีชนชาติอิสราเอลสืบเผ่าที่เรียกว่ายิว
ชื่อนั้นใช้ได้เฉพาะกับราชอาณาจักรยูดาห์
ชาวยิวเป็นชาวอิสราเอลอย่างแท้จริง -
แต่ชาวอิสราเอลเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เป็นชาวยิว!

เกือบจะในทันทีที่ขึ้นเป็นกษัตริย์
เยโรโบอัมกล่าวว่าเมื่อประชาชนของเขาเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเข้าร่วม
เทศกาลประจำปี
พวกเขาจะได้เห็นและปรารถนาให้เรโโบอัมเป็นกษัตริย์อีกครั้ง
เขาคำณินการอย่างรวดเร็วเพื่อปกป้องตำแหน่งของเขาเอง

เผ่าเลวีประกอบฐานะปุโรหิต พวกเขาเป็นผู้นำ - ผู้มีการศึกษาคีที่สูงสุด
ชาวเลวีมีรายได้มากกว่าเผ่าอื่นๆ สองหรือสามเท่า โดยได้เงินส่วนสิบ
ด้วยจังหวะที่รวดเร็วเพียงครั้งเดียว เยโรโบอัมได้ลดระดับคนเลวี
กำหนดให้ประชาชนที่ต่ำที่สุดและเวลาที่ต่ำที่สุดเป็นปุโรหิต
เขาสามารถควบคุมพวกมันได้!
ดังนั้นเขาจะควบคุมศาสนาตามที่กษัตริย์ต่างชาติทำมาโดยตลอด
ต่อมาหลายคน ถ้าไม่ใช่ชาวเลวีส่วนใหญ่ได้กลับเข้าไปในอาณาจักรของยูดาห์
— ก็กลายเป็นที่รู้จักในนามพวกยิว

ทันใดนั้น

เยโรโบอัมก็ตั้งรูปเคารพยิ่งใหญ่สองรูปสำหรับประชาชนของเขาที่จะนมัสการ
พระองค์ทรงสั่งเทศกาลฤดูใบไม้ร่วง (รวมถึงวันสะบาโตประจำปี)
ให้ถือปฏิบัติในเดือนที่แปด ณ สถานที่ทางเหนือที่พระองค์ทรงเลือก
แทนที่จะเป็นเดือนที่เจ็ด และที่กรุงเยรูซาเล็มตามที่พระเจ้าสั่ง (1 พงศกษัตริย์
12:28-32)). ด้วยการปกครองของกษัตริย์ 19 องค์และราชวงศ์ 9 ราชวงศ์ติดต่อกัน

บ้านสิบตระกูลของอิสราเอลยังคงดำเนินต่อไปในบาปแผ่นดินฐานของเยโรโบอัม ทั้งการบูชารูปเคารพและการละเว้นวันสะบาโต กษัตริย์หลายองค์เพิ่มการปฏิบัติที่ชั่วร้ายและบาปอื่นๆ

อิสราเอลกลายเป็นทาส

แต่ในปี 721-718 ก่อนคริสตกาล พระเจ้าทำให้ราชวงศ์ของอิสราเอลถูกรุกรานและยึดครองโดยราชอาณาจักรอัสซีเรีย ชาวอิสราเอลเหล่านี้ถูกขับออกจากฟาร์มและเมืองของพวกเขา และถูกนำตัวไปยังอัสซีเรียบนชายฝั่งทางใต้ของทะเลแคสเปียนในฐานะทาส แต่บ้านของยูดาห์—พวกยิว—เป็นชนชาติที่แยกจากกัน ไม่ถูกรุกรานจนกระทั่ง 604 ปีก่อนคริสตกาล

อย่างไรก็ตาม สองหรือสามชั่วอายุคนหลังจากการตกเป็นเชลยของอิสราเอล ชาวเคลเดียได้ลุกขึ้นสู่อำนาจโลก ก่อตัวเป็นอาณาจักรที่ปกครองโลกแห่งแรก ภายใต้อนุคัตเนสซาร์ ชาวเคลเดีย (บาบิโลน) ได้รุกรานยูดาห์ (604-585 ปีก่อนคริสตกาล)

ต่อมาชาวอัสซีเรียได้ออกจากดินแดนของตน ทางเหนือของบาบิโลน และอพยพไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านดินแดนที่ปัจจุบันคือจอร์เจีย ยูเครน โปแลนด์ และเข้าสู่ดินแดนที่เรียกว่าเยอรมนีในปัจจุบัน ทุกวันนี้ เรารู้จักลูกหลานของชาวอัสซีเรียในนามชาวเยอรมัน

ชาวอิสราเอลสิบเผ่าก็อพยพไปทางตะวันตกเฉียงเหนือเช่นกัน แม้ว่าชาวอัสซีเรียได้จับอิสราเอลไปเป็นเชลย แต่ชาวอิสราเอลก็ไม่ได้เป็นทาสของชาวอัสซีเรียในยุโรป พวกเขาเดินต่อไปอีกเล็กน้อย — สู่อุโรปตะวันตก คาบสมุทรสแกนดิเนเวีย และเกาะอังกฤษ!

ทำไมพวกเขาถึงได้ชื่อว่าเป็น "สิบเผ่าที่สาบสูญ"?

พวกเขาทำป้ายระบฏชาติหาย!

กษัตริย์ของอิสราเอลทั้งหมดปฏิบัติตามการหยุดวันสะบาโต เช่นเดียวกับการบูชารูปเคารพ! ตราบใดที่พวกเขายังคงอยู่ในดินแดนแห่งอิสราเอล และเรียกตัวเองว่า "อาณาจักรแห่งอิสราเอล" ตัวตนของพวกเขาก็เป็นที่ยึด

แต่ในอัสซีเรียพวกเขาไม่ได้เป็นประเทศที่มีรัฐบาลและกษัตริย์ของตนเองอีกต่อไป พวกเขาเป็นเพียงทาส

พวกเขาใช้ภาษาของชาวอัสซีเรียในขณะที่คนรุ่นหลังเติบโตขึ้นมา พวกเขาสูญเสียภาษาฮีบรู พวกเขาสูญเสียเอกลักษณ์ประจำชาติทั้งหมด

หลังจากผ่านไปหลายชั่วอายุคน
เผ่าของ โยเซฟ ได้แบ่งออกเป็นสองเผ่าคือเอฟราอิมและมนัสเสห์
ซึ่งปัจจุบันเป็นชาวอังกฤษและชาวอเมริกัน

เผ่ารูเบนตั้งรกรากอยู่ในประเทศที่เป็นฝรั่งเศสในปัจจุบัน
พวกเขาสูญเสียเอกลักษณ์ประจำชาติของพวกเขา
แต่ชาวฝรั่งเศสมีลักษณะเฉพาะของบรรพบุรุษของพวกเขาคือรูเบน ปัจจุบัน
ชาวฝรั่งเศสหลายคนเริ่มเรียนรู้อัตลักษณ์ที่แท้จริงของตนเองผ่านหนังสือเล่ม
เล็กภาษาฝรั่งเศสที่เผยให้เห็นถึงบรรพบุรุษและเอกลักษณ์ประจำชาตินี้

สิบเผ่า หรือที่รู้จักในชื่อราชวงศ์อิสราเอล สูญเสียแท่นกระบุงตัวตน —
วันสะบาโตของพระเจ้า
นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาสูญเสียอัตลักษณ์ของชาติไป!

ทำไมคนยิวถึงได้รับการยอมรับ

แต่ยูดาห์รักษาวินัยสะบาโตไว้! พวกเขาไม่แนบนักที่จะรักษามันให้บริสุทธิ์
หรือรักษาไว้ตามแนวทางของพระเจ้า — แต่พวกเขายังคงรักษาไว้ จนถึงทุกวันนี้
พวกเขาไร้ทราบและสั่นไหวในฐานะวันพักผ่อน

ผลลัพธ์? คนทั้งโลกมองว่าพวกเขาเป็นคนที่พระเจ้าเลือก!
โลกคิดว่าพวกเขาคืออิสราเอล—ไม่ใช่แค่ยูดาห์!

เอกลักษณ์ของชาวยิวไม่สูญหาย!
และเนื่องจากเอกลักษณ์ของพวกเขาในฐานะทายาททางเชื้อชาติจากอิสราเอล
โบราณนั้นเป็นที่รู้จัก —
และจากอีกมากที่หลายสิบเผ่าที่หลงทางนั้น ไม่เป็นที่รู้จัก —
โลกจึงสันนิษฐานว่าชาวยิวคืออิสราเอล แทนที่จะเป็นยูดาห์

ดังนั้น โลกทั้งโลกจึงถูกหลอกหลวง
แม้กระทั่งในตัวคนที่แท้จริงของผู้ที่เป็นบุคคลที่มีสิทธิโดยกำเนิดที่ได้รับเลือกจาก
พระเจ้า!

ใช่ วันสะบาโต วันของพระเจ้า — วันของพระยาห์เวห์ที่แท้จริง — ท้ายที่สุดแล้ว
เป็นวันสำหรับคนของเราเป็นสองเท่า — อย่างแรกเลย
เพราะเป็นสำหรับทุกคนของพระเจ้า
แม้แต่คนต่างชาติที่ถือกำเนิดซึ่งตอนนี้เป็นพระคริสต์ ประการที่สอง
เนื่องจากทางเชื้อชาติ แม้โดยเนื้อหนัง
ก็เป็นวันของพระเจ้าที่พระองค์ประทานบรรพบุรุษของเราเอง
และได้รับบัญชาให้รักษาความศักดิ์สิทธิ์ตลอดไป!

บทที่ห้า

วันไหนสำหรับคริสเตียนต่างชาติ?

"แต่คูลี!" — อาจมีคนเถียงกันอยู่ —
"ไม่ใช่พันธสัญญาวันสะบาโตสำหรับอิสราเอลเท่านั้นไม่ใช่หรือ
ไม่รวมคนต่างชาติหรือ
มีจุดประสงค์เพื่อระบุว่าชาวอิสราเอลแยกจากกันและแตกต่างจากคนต่างชาติไป
ไม่ใช่หรือ"

คำตอบคือไม่เด็ดขาด!

มาทำความเข้าใจกันเถอะ! มาพูดกันตรงๆ!

ยกเว้นคนต่างชาติ?

พระเจ้าประทานพันธสัญญาวันสะบาโตเพื่อระบุพระเจ้าที่แท้จริงก่อน
แยกจากพระเจ้าเท็จ
และประการที่สองเพื่อระบุผู้ที่เป็นประชากรของพระองค์ว่าแยกจากกันและแตกต่าง
จากผู้ที่ไม่ใช่ประชาชนของพระเจ้า!

ไม่ได้ให้เพื่อแยกแยะระหว่างคนของพระเจ้าสองประเภท - นั่นคือ ตัวอย่างเช่น
คริสเตียนสองประเภท เช่น ผู้ที่เป็นชาวยิวที่เกิดจากผู้ที่เกิดเป็นคนต่างชาติ
พระเจ้าไม่มีคริสเตียนสองประเภท — ไม่ว่าชาวยิวหรือคนต่างชาติจะเกิด
ไม่ว่าชายหรือหญิง เราเป็นคริสเตียนทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวในพระเยซูคริสต์
(กาลาเทีย 3:28)

เข้าใจสิ่งนี้!

ในสมัยพันธสัญญาเดิม

คนเดียวในโลกที่เป็นประชากรของพระเจ้าคือชาวอิสราเอล!

และวันสะบาโตเป็นสัญญาณบ่งชี้ว่าพวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า

ในโฮเซยา คุณไม่ได้อ่านหรือว่าพระเจ้าได้วาดภาพบ้านของอิสราเอล (อาณาจักรสิบตระกูล) ว่า "โลอัมมี" ซึ่งแปลว่า "ไม่ใช่คนของฉัน" อย่างไร (โฮเซยา 1:9) นี่เป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธวันสะบาโตของพระเจ้า และปฏิบัติตามธรรมเนียมของกษัตริย์เยโรโบอัมในการถือรักษาวันแรกของสัปดาห์ (วันนี้เรียกว่าวันอาทิตย์) เป็น "วันสะบาโต" ของพวกเขา

“ฉะนั้น” พระเจ้าตรัสกับบ้านที่ปฏิเสธวันสะบาโตที่บูชารูปเคารพนี้ว่า “คุณคิด เราจะเอาหนามขวางทางของเจ้า และสร้างกำแพงเพื่อเธอจะไม่พบทางของเธอ” (โฮเซยา 2:6) นั่นคือ สภาแห่งอิสราเอลจะสูญเสียดวงตาของเธอ — เมื่อเธออพยพจากการถูกจองจำของอัสซีเรีย ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือสู่ยุโรป ไปยังชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก สเปนดินเนเวีย และบริเตน — เธอจะสูญเสียดวงตาของเธอ — กลายเป็นสูญหาย— สิบเผ่าที่สาบสูญ !

อ่านสองบทแรกของโฮเซยา —

คำพยากรณ์สำหรับบ้านสิบตระกูลของอิสราเอล

มันแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสูญเสียดวงตาทั้งหมดว่าใครคือพระเจ้าที่แท้จริงของ พวกเขา!

คำทำนายสำหรับตอนนี้

รับทราบ! “เพราะนางไม่รู้ว่าเราให้ข้าวโพด น้ำองุ่น และน้ำมันแก่นาง และได้ทิวเงินและทองแก่พระนาง ซึ่งพวกเขาเตรียมไว้สำหรับพระบาอัล” (ข้อ 8)

ภาพที่อังกฤษและอเมริกานี้!

พระเจ้าประทานความมั่งคั่งของชาติอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนแก่เรา พระองค์สัญญากับอับราฮัมอย่างไม่มีเงื่อนไข—ไม่ใช่เพราะบาปของเรา แต่เพราะการเชื่อฟังของอับราฮัม! แต่เราได้ใช้ความมั่งคั่งนี้อย่างไร? ในการนมัสการพระบาอัล - วันของพระบาอัลที่เรียกว่าวันอาทิตย์ - ในวันคริสต์มาส อีสเตอร์ และวันหยุดอื่นๆ ของบาอัล -

ในการนับถือศาสนาคริสต์นอกศาสนา”

ซึ่งส่วนใหญ่ตรงกันข้ามกับศาสนาที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ !

ดังนั้น สังกัดข้อ 9 ว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้!

“ฉะนั้นข้าพเจ้าจะกลับมาและเอาข้าวของข้าพเจ้าออกไปในกาลนั้น
และเหล่าอู้งุ่นของข้าพเจ้าในฤดูกาลนั้น...”

นั่นคือการกีดกันอาหารได้เริ่มขึ้นแล้วในช่วงต้นปี—โยเอล

เอเสเคียลพยากรณ์โดยพระคริสต์ และในวิวรณ์! ไซ

นี่คือคำทำนายสำหรับตอนนี้! เพื่อคนของเรา! แม้กระทั่งตอนนี้

ในขณะที่คุณอ่าน กำลังเริ่มต้น!

ดำเนินการต่อ! สังกัดว่าพระเจ้ากำลังจะทำอะไรกับเราอีกในตอนนี้:

"ฉันก็จะทำให้ความสนุกสนานของเธอหยุดลง วันฉลองของเธอ" —

วันเหล่านั้นของ Baal — คริสต์มาส ปีใหม่ อีสเตอร์ เทศกาลวันฮัลโลวีน!

พวกเขาไม่ใช่วันของพระเจ้า! ดำเนินการต่อ:

"วันใหม่ของเธอและวันสะบาโตของเธอ ... " (ไม่ใช่ของพระเจ้า แต่เป็นของ Baalism

ซึ่งคนของเราเรียกว่าวันสะบาโตของพวกเขา - วันอาทิตย์นอกรีต!) (ข้อ 11)

พระเจ้าพูดต่อ: "และฉันจะลงโทษเธอในวันฉลองพระบาอัล ...

เมื่อเธอลืมฉันพระเจ้ากล่าว" (ข้อ 13, เวอร์ชันมาตรฐานแก้ไข)

เป็นเวลากว่าสามสิบแปดปีแล้วที่โปรแกรม The WORLD TOMORROW

และในนิตยสาร The PLAIN TRUTH

ข้าพเจ้าจะ โทษคำพยากรณ์ของพระเจ้าต่อประชากรของเราว่า

เราจะมีภัยแล้งและโรคระบาดร้ายแรงจนกินพื้นที่หนึ่งในสาม ผู้คน!

และเว้นแต่ประชาชนของเราในฐานะประเทศชาติจะตื่นขึ้นและสำนึกผิดต่อบาป

เหล่านี้ เราก็จะถูกบุกรุก และถูกจับเป็นเชลยอีกครั้งหนึ่ง คุณอาจจะเหยียหยัน

คุณอาจจะเลย แต่ไม่นาน! ในอนาคตอันใกล้มันจะดี! คุณจะไม่มีเยาะเย้ยแล้ว!

แต่จุดจบของคำพยากรณ์เฉพาะของโฮเซยานี้คืออะไร?

อ่านมัน!

“ฉะนั้น คุณเกิด เราจะเกลี้ยกล่อมเธอ [อิสราเอล]
และพาเธอเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร” — ในการเป็นทาสและการเป็นเชลย —
“และพูดกับใจของเธอ ... และมันจะเป็นในวันนั้น” — เวลาแห่งการมาครั้งที่สอง
ของพระคริสต์! - "นินรันคร์ตรัสว่า เจ้าจงเรียกฉันว่า Ishi [ฮีบรูหมายถึงสามีของฉัน]
และอย่าเรียกฉันว่า Baali อีกต่อไป เพราะเราจะลบชื่อ Baalim ออกจากปากของเธอ
และพวกเขาจะไม่มีใครจดจำชื่อเหล่านี้ได้อีก ชื่อ.
และในวันนั้นเราจะทำพันธสัญญาสำหรับพวกเขา” — พันธสัญญาใหม่! "...
และฉันจะพูดกับพวกเขาที่ไม่ใช่คนของฉัน ["หลง" สิบเผ่า]
คุณเป็นประชาชนของฉัน และพวกเขาจะกล่าวว่า
"พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของฉัน" (โฮเซยา 2:14-23)

คุณคงไม่เคยเข้าใจคำพยากรณ์ของโฮเซยามาก่อน!
ไม่สามารถเข้าใจได้จริงๆ เว้นแต่คุณจะเข้าใจพันธสัญญาสะบาโตของอพยพ
31:12-17 ก่อน!

กลับมาที่คำถามเดิมของบทนี้
พันธสัญญาพิเศษวันสะบาโตนี้ไม่กีดกันคนต่างชาติหรือ
มีจุดประสงค์เพื่อระบุอิสราเอลว่าแยกจากกันและแตกต่างจากคนต่างชาติหรือไม่?
มี?

เมื่ออิสราเอลปฏิเสธเครื่องหมายระบุนี้ เห็นได้ชัดว่าไม่ได้ระบุตัวตน —
ช่วงเวลา! มันไม่ได้แยกพวกเขาออกจากคนต่างชาติ -
พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนต่างชาติ
คนต่างชาติในโลกเรียกพวกเขาว่าคนต่างชาติ
ชาวยิวเรียกพวกเขาว่าคนต่างชาติ!

ชาวยิวยังคงจดจำวันสะบาโต — และคนทั้งโลกเรียกพวกเขาว่า "ผู้ถูกเลือก"!

แสงสว่างแก่คนต่างชาติ!

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสร้างพันธสัญญาพิเศษอันเป็นนิจกับอิสราเอล—
และไม่ใช้กับชนชาติต่างชาติ?

เพียงเพราะว่าคนต่างชาติทั้งหมดได้ตัดขาดจากพระเจ้าโดยสิ้นเชิง
ล้วนไปกราบไหว้รูปเคารพ ไม่มีใครรู้จักพระเจ้าที่แท้จริง

เพียงเพราะพระเจ้าได้ทรงนำทาสที่ถูกเหยียบย่ำลงมา —
ทว่าผู้คนที่มิพ้นกรรมที่เหนือกว่าผ่านอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และโยเซฟ —
ซึ่งไม่ได้ถือวัชชินด้วยศาสนาใด ๆ และทำให้พวกเขาเป็นชาติของพระองค์

เพียงเพราะว่าพระเจ้าได้ประทานผู้คนที่เรียกชื่อซึ่งเป็นประเทศของพระองค์
วิธีที่ถูกต้องของพระองค์ — และทำไม?

เพื่อเป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ!

พระเจ้าทำเพื่อแสดงให้ชาติอื่นเห็นว่าพระพรจะเป็นไปตามการเชื่อฟังกฎหมาย
ของพระองค์อย่างไร! เพื่อเป็นแบบอย่างให้ชาติอื่น!

พระเจ้าประทานวิธีการที่ถูกต้องของพระองค์ —
และคำสัญญาทั้งหมดของพระองค์ — รวมถึงความรอดโดยทางพระคริสต์ —
แก่อิสราเอล

เพื่อทำให้วิถีและพระพรเหล่านี้เป็นที่รู้จักและเข้าถึงได้สำหรับคนต่างชาติ!

ชาติอื่นๆ ทั้งหมดสูญเสียความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า —
สูญเสียความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของพระองค์
บรรพบุรุษของพวกเขาเคยรู้จักพระเจ้าว่าเป็นใคร
แต่เทพและกึ่งเทพที่สมมติขึ้นและในจินตนาการจำนวนมากได้ถูกจัดตั้งขึ้นใน
ใจของพวกเขา เดิมทีเป็นตัวกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าสูงสุดองค์เดียว
ความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับพระเจ้าองค์เดียวได้ถูกลบทิ้ง

ในตอนเริ่มต้นของมนุษยชาติ พระเจ้าตรัสกับอาดัมและเอวาเป็นการส่วนตัว
พระองค์ประทานคำสั่งสอนแก่พวกเขา—

ประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์แก่พวกเขา

พวกเขารู้ว่าพระเจ้ามอบชีวิตนิรันดร์ให้พวกเขาเป็นของขวัญจากพระองค์

พวกเขารู้ว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย

แต่พวกเขาหาเหตุผลในทางของพวกเขาเกี่ยวกับความจริงนี้

เช่นเดียวกับที่คุณบางคนอ่านสิ่งนี้กำลังหาเหตุผลในแบบของคุณในสิ่งที่พระเจ้า
ต้องการจะมอบให้คุณ อาดัมและเอวากบฏ พวกเขาเต็มใจเชื่อฟังซาตาน

พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้มีสิทธิเสรีทางศีลธรรม

พระเจ้าได้ทำให้ความจริงของพระองค์พร้อมใช้งานเสมอ

และพระเจ้าได้กำหนดว่ามนุษย์ต้องเลือก!

พระเจ้าไม่อนุญาตให้มนุษย์ใช้เหตุผลหรือตัดสินใจว่าจะอะไรคือบาป
แต่พระเจ้าบังคับให้ทุกคนตัดสินใจว่าจะทำบาปหรือไม่
พระเจ้าทำให้เป็นบาปที่จะฝ่าฝืนวันสะบาโตของพระองค์ คุณต้องตัดสินใจ!
และเมื่อคุณหว่าน คุณจะ ได้เก็บเกี่ยว!

ลูกๆ ของอคัมม์ตัดสินใจแล้ว อาเบลตัดสินใจถูกแล้ว
พระเยซูคริสต์ตรัสว่าอาเบลเป็นคนชอบธรรม รับประกันผลตอบแทนของเขา!
คาอินตัดสินใจผิดและผิดกษัตรากรรมของเขาเอง เกือบ 2,000 ปีต่อมา
มีผู้ชายเพียงคนเดียวบนโลก—โนอาห์—เชื่อฟังพระเจ้า
ต่อมาดูเหมือนว่าเขมได้ดำเนินตามทางของพระเจ้า
แต่หลังจากน้ำท่วมโลกที่เหลือก็ติดตาม Nimrod ผู้ก่อตั้งอารยธรรมโลกนี้

มนุษยชาติได้ตัดสินใจ มันกบฏต่อแนวทางที่ถูกต้องของพระเจ้า
มันเต็มใจติดตามการหลอกลวงของซาตาน
กำหนดธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับและรูปแบบการนมัสการที่เป็นปรปักษ์ต่อ
พระเจ้า คนรุ่นหลังสูญเสียความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าที่แท้จริง

ทำไมต้องเป็นชาติอิสราเอล?

มันอยู่ในโลกนี้ — ตัดขาดจากพระเจ้า — ที่พระเจ้าเรียกคนทาสที่ถูกคูหมิ่น
อับอายชายหน้า สิบเชื้อสายมาจากอับราฮัม พวกเขาได้ฟังและเชื่อฟังพระเจ้า
ดูเหมือนว่าธรรมชาติของมนุษย์และความเลื่อมโทรมของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่พระ
เจ้าต้องรับเอาคนทาสที่ถูกกดขี่ ถูกทุบตี
เป็นผู้เดียวที่ล้อมตัวมากพอที่จะฟังและเชื่อฟังพระเจ้าผู้สร้าง! แต่จงจำไว้ —
แม้ว่าจะตกเป็นทาสโดยพฤตินัย
พวกเขาก็เป็นคนที่เหนือกว่าด้วยกรรมพันธุ์
พระเจ้าตั้งใจที่จะให้โอกาสแก่ชนชาติอื่น ๆ ผ่านผู้คนที่เรียกว่าอิสราเอล!

ในบรรดาชนชาตินี้ พระเจ้าตรัสว่า "เราสร้างชนชาตินี้ขึ้นเพื่อตนเอง"
นั่นคือเพื่อเป็นเครื่องมือของพระองค์
เพื่อที่คนต่างชาติจะได้เห็นผลลัพธ์ที่ต้องการและพระพรมากมายและความเจริญ
รุ่งเรืองของชาติที่จะเกิดกับอิสราเอลหากพวกเขาเชื่อฟัง
“พวกเขาจะสรรเสริญเรา” พระเจ้าตรัส (อิสยาห์ 43:21)

แน่นอน ชาวอิสราเอลเหล่านี้มีธรรมชาติของมนุษย์
แม้แต่อิสราเอลซึ่งพระเจ้าทำการอัศจรรย์ที่น่าอัศจรรย์และน่าประหลาดใจที่สุด
สำหรับพวกเขา ไม่เคยดำเนินตามวิถีของพระเจ้ามานาน แต่โดยทางพวกเขา
พระเจ้าได้นำข้อแก้ตัวทุกอย่างไปจากบรรดาผู้กบฏ
มนุษยชาติได้รับโอกาสทุกครั้งที่จะกลับใจจากทางของมัน!

ต่อมา
ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของมนุษย์บนแผ่นดินโลกของพระคริสต์และหลังจาก
นั้น พระเจ้าได้ใช้คริสตจักรของพระองค์
พระคริสต์ทรงเรียกคริสตจักรว่าเป็นผู้เรียกพิเศษ
ไม่เพียงเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์แก่โลก
แต่เพื่อแสดงให้โลกเห็นถึงผลลัพธ์ที่ต้องการซึ่งเก็บเกี่ยวจากการเชื่อฟัง!
เมื่ออิสราเอลโบราณถูกเรียกให้เป็น
คริสตจักรก็ต้องเป็นความสว่างแก่โลกด้วย!

“ท่านเป็นความสว่างของโลก” พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์
“ให้ความสว่างของคุณฉายส่องต่อหน้ามนุษย์เพื่อพวกเขาจะได้มองเห็นการงาน
ที่ดีของคุณ! (มัทธิว 5:14, 16.) นั่นคือ เป็นตัวอย่าง! ให้โลกเห็นผลลัพธ์ที่เป็นสุข!

ทางที่ถูกต้องของพระเจ้า
ซึ่งพระองค์ทรงสร้างให้เป็นกฎหมายที่มีชีวิตและไม่อาจหยุดยั้งได้
ไม่ได้มีไว้สำหรับชาวยิวเท่านั้น พวกเขามีไว้สำหรับมนุษยชาติ!
วันสะบาโตถูกสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์—ไม่ใช่สำหรับชาวยิวเท่านั้น

ชาวเอเฟซัสเป็นคนต่างชาติ แต่พวกเขาได้ยื่นข่าวประเสริฐของพระคริสต์
และพวกเขากลับใจ เชื่อ — เชื่อฟัง พวกเขากลายเป็นคริสเตียนที่กลับใจใหม่

สำหรับคริสเตียนที่เกิดในต่างประเทศเหล่านี้ เปาโลเขียนว่า: "ดังนั้น
จงจำไว้ว่า พวกท่านอยู่ในอดีตพวกต่างชาติ ...
ในเวลานั้นพวกท่าน ไม่มีพระคริสต์
เป็นมนุษย์ต่างดาวจากเครื่องจักรภพของอิสราเอล
และคนแปลกหน้าจากพันธสัญญาแห่งพระสัญญา
ไม่มีความหวังและปราศจากพระเจ้าในโลก:
แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์เจ้าซึ่งบางครั้งอยู่ไกลก็เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพ

ระคริสต์ ... ดังนั้นตอนนี้คุณจึงไม่ใช่คนแปลกหน้าและชาวต่างชาติอีกต่อไป
แต่เป็นพลเมืองเดียวกับชนกรีกและของครอบครัวของพระเจ้า" (เอเฟซัส
2:11-19)

ไม่รวมคนต่างชาติ

เพื่อจะเป็นคริสเตียนที่กลับใจใหม่
เราต้องกลายเป็นชาวอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ!
ความรอดคงที่ยกมาก่อนหน้านี้มีไว้สำหรับ "ทุกคนที่เชื่อ ชาวียวก่อน
และสำหรับชาวกรีกด้วย" (โรม 1:16)

แต่คนต่างชาติไม่ถูกกีดกันภายใต้พันธสัญญาเดิมใช่หรือไม่
พวกเขาไม่!

สิ่งที่พระเจ้าประทานให้อิสราเอลก็เพื่อคนต่างชาติด้วย
วันสะบาโตมีไว้สำหรับคนต่างชาติ เช่นเดียวกับชาวอิสราเอล!
คุณต้องการพิสูจน์?

คนต่างชาติสามารถเข้ามาในประชาคม (คริสตจักร) ของอิสราเอลได้เสมอ
และหลายคนก็เข้ามา แม้ว่าพวกเขาจะออกจากอียิปต์ในตอนแรก "...
ฝูงชนจำนวนมากก็ขึ้นไปกับพวกเขาด้วย" (อพยพ 12:38)
คนเหล่านี้เป็นคนต่างชาติ

ในคำแนะนำสำหรับการถือเทศกาลปัสกา พระเจ้าตรัสว่า:
"และเมื่อมีคนแปลกหน้า [คนต่างชาติ]
จะอาศัยอยู่กับเจ้าและจะถือปัสกาเป็นนิตย์
ให้ผู้ชายทั้งหมดของเขาเข้าสู่หน้แล้วปล่อยให้เขาเข้ามาใกล้และรักษามันไว้
และเขาจะเป็นเหมือนคนที่เกิดในแผ่นดิน" (อพยพ 12:48) อีกครั้งที่ 49:
"กฎหมายหนึ่งจะมีไว้สำหรับผู้ที่เกิดในบ้านเกิดและสำหรับคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่
ท่ามกลางพวกเขา"

คนต่างชาติสามารถเข้ามาและกลายเป็นพลเมืองของอิสราเอลได้เสมอ
หลายพันคนทำ

ให้ศาสนาดูเหมือนในคำพยากรณ์สำหรับเวลาของเราตอนนี้บอกคุณว่าวันสะ
บาโตมีไว้สำหรับชาวียวเท่านั้น!

วันสะบาโตสำหรับคนต่างชาตินี้!

พระเยซูคริสต์ตรัสว่าวันสะบาโตสร้างมาเพื่อมนุษย์! ไม่ใช่แค่ชาวฮิวเท่านั้น—
ไม่ใช่สำหรับชาวอิสราเอลเท่านั้น—แต่เพื่อมนุษย์! เกิดมาเพื่ออดัม!
มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อมนุษย์ในศตวรรษที่ 20 - และในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด!

ตอนนี้อ่านคำพยากรณ์ของอิสยาห์! อิสยาห์ 56 เริ่มในข้อ 1

สังเกตก่อน มันมาจากอำนาจสูงสุด!

"พระเจ้าตรัสดังนี้ ... " มีอำนาจของคุณ!

ดำเนินการต่อ: "...

จงรักษาความยุติธรรมและกระทำความยุติธรรมเพราะความรอดของเราอยู่ใกล้
มาและความชอบธรรมของฉันทจะถูกเปิดเผย"

นี่คือเวลาที่ใช้คำทำนาย ความรอดของพระเจ้าใกล้จะมาถึงเมื่อไหร่?
เมื่อใดที่ความชอบธรรมของพระองค์จะถูกเปิดเผย?

อธิบายไว้ในฮีบรู 9:27-28!

เข้าใจสิ่งนี้: และตามที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมนุษย์ครั้งหนึ่งที่จะตาย
แต่หลังจากนี้การพิพากษา:
ดังนั้นครั้งหนึ่งพระคริสต์จึงได้รับการเสนอให้แบกรับบาปของคนเป็นอันมาก
และสำหรับบรรดาผู้ที่มองหาพระองค์
พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง โดยปราศจากบาปอันเป็นความรอด"

พระคริสต์ทรงนำความรอดมา เมื่อพระองค์ทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง!
การแปลส่วนสุดท้ายของประโยคข้างต้นนั้นดีกว่าคือ:
"และสำหรับพวกเขาที่ไม่มีบาปที่มองหาพระองค์
พระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองแก่ความรอด"

ฉบับปรับปรุงแก้ไขแปลดังนี้: "ดังนั้น
พระคริสต์ที่ทรงได้รับการถวายครั้งเดียวเพื่อแบกรับบาปของคนจำนวนมาก
พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง ไม่ใช่เพื่อจัดการกับบาป
แต่เพื่อช่วยผู้ที่รอคอยพระองค์อย่างกระตือรือร้น"

ความรอดของพระคริสต์ปรากฏขึ้นเมื่อใด มีอธิบายไว้ในวิวรณ์ 12:10 ด้วยว่า "บัดนี้ความรอดมาถึง กำลังมาถึง และอาณาจักรของพระเจ้าของเรา และฤทธิ์เดชของพระคริสต์ของพระองค์" นั่นคือการพูดถึงเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์!

พระเยซูตรัสอีกครั้งว่า “และคุณเกิด เรามา โดยเร็ว และบำเหน็จของเราอยู่กับเรา เพื่อมอบให้ทุกคนตามการงานของเขา” (วิวรณ์ 22:12) เวลา: การมาครั้งที่สองของพระคริสต์!

ดังนั้น เวลาแห่งคำพยากรณ์ของอิสยาห์อยู่ไม่นานก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เวลาคือตอนนี้ — วันนี้!

ตอนนี้ให้สังเกตสิ่งที่พระคริสต์ผู้มีอำนาจสูงสุดกล่าวว่า: “ความสุขมีแก่ผู้ที่ทำเช่นนี้ และบุตรของมนุษย์ที่ยึดถือไว้ ผู้รักษาวันสะบาโตไม่ให้เป็นมลทิน และรักษามือของเขาจากการประพฤติชั่ว อย่าให้บุตรชายของคนต่างด้าว [คนต่างชาติ] ที่มี เข้าเฝ้าพระยาห์เวห์ ตรัสว่า พระเจ้าได้ทรงแยกข้าพเจ้าออกจากชนชาติของพระองค์อย่างสิ้นเชิง” (อิสยาห์ 56:2-3)

สังเกตว่า! ในศตวรรษที่ 20 ของเรา อย่าให้คนต่างชาติที่กลับใจใหม่ และเข้าร่วมกับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ โดยกล่าวว่าพระคริสต์ได้แยกพระองค์ออกจากอิสราเอลประชาชนของพระเจ้า ไม่ วันสะบาโตไม่ใช่สัญญาณที่จะแยกคนต่างชาติออกจากชาวอิสราเอล! ไม่รวมคนต่างชาติ!

คำเนิการต่อ ข้อ 6-7: "เช่นเดียวกับบุตรของคนต่างด้าว [คนต่างชาติ] ที่เข้าร่วมกับพระเจ้า" - ที่กลายเป็นคริสเตียน - "ที่จะรักษาพระองค์และรักพระนามของพระเจ้าที่จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ทุก ผู้รักษาวันสะบาโตไม่ให้เป็นมลทิน และรักษาพันธสัญญาของเรา แม้แต่พวกเขา [คนต่างชาติ] เราจะพาไปยังภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา และทำให้พวกเขาเร่งรีบในบ้านแห่งการอธิษฐานของฉันทัน"

มีหลักฐานเป็นบวก!

มีสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า "พระองค์ตรัสดังนี้"

วันสะบาโตถูกสร้างมาเพื่อมนุษย์—เพื่อมนุษยชาติ—
สำหรับคนต่างชาติเช่นเดียวกับชาวอิสราเอล

พระเจ้าเองได้กำหนดวันสะบาโตของพระองค์ไว้เป็นนิตย์ — (อพยพ 31:12-17)
เป็นการผูกมัดตลอดไปตลอดกาลตลอดชั่วอายุของเขากับชาวอิสราเอล
รุ่นของพวกเขายังไม่สิ้นสุด ตลอดไปไม่สิ้นสุด

ชาวอิสราเอลกลายเป็นคริสเตียน โดยทางพระคริสต์ เช่นเดียวกับคนต่างชาติ
คริสเตียนชาวอิสราเอลต้องรักษาวินัยวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

แต่สิ่งเกี่ยวกับคนต่างชาติ? พวกเขาที่ต้องเก็บไว้เช่นกัน
พวกเขากลายเป็นชาวอิสราเอลฝ่ายวิญญาณเมื่อพวกเขาได้รับพระวิญญาณบ
ริสุทธิ์ของพระเจ้าและกลายเป็นคริสเตียนที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง
พระเจ้าไม่มีหนทางเดียวสำหรับชาวยิว และมีทางหนึ่งสำหรับคนต่างชาติ
เขาไม่มีวันสำหรับชาวยิวและอีกวันหนึ่งสำหรับคนต่างชาติ
พระคริสต์ไม่แบ่งแยก! พระเจ้าไม่เคารพบุคคล!

เราทุกคนเป็นหนึ่งในเดียวในพระคริสต์!

บทที่หก

ทำไมอิสราเอลและยูดาห์สร้างทาส

บาปของเยโรโบอัมคืออะไร
หลายครั้งที่กล่าวถึงในกษัตริย์และพงศาวดารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของอิสรา
เอลโบราณ?

สิ่งที่เป็นบาปสำหรับชาวอิสราเอลก็คือบาปสำหรับคนต่างชาติ!

พระเจ้ามีเหตุผลในการกำหนดกฎหมายของพระองค์ให้เคลื่อนไหว
เหตุผลนั้นคือความสุขของเรา ทุกเสียงคร่ำครวญถึงความวิบัติของมนุษย์—
ทุกสงคราม — ความทุกข์ทรมานและความโศกเศร้าทุกอย่างของมนุษย์

ล้วนเป็นผลจากความบาป บาปได้ปล้นความสุข ความปิติ
และความเจริญรุ่งเรืองไปจากมนุษย์

พระเจ้ารักมนุษย์

ดังนั้นพระองค์ทรงเกลียดชังความบาปเพราะบาปเป็นศัตรูของมนุษย์!
พระเจ้าลงโทษเพราะบาป!

ถ้าคุณมองความบาปอย่างไม่ใส่ใจ — ถ้าคุณคิดว่าพระเจ้าไม่รับรู้
และลงโทษบาป —
คุณต้องเรียนรู้ว่าพระเจ้าจัดการกับคนที่พระองค์ทรงเลือกอย่างไรเพื่อหยุดวัน
สะบาโตของพระองค์

ทำไมชาวยิวถึงเป็นทาส

คุณรู้หรือไม่ว่าเหตุใดราชอาณาจักรอิสราเอลจึงถูกอัสซีเรียรุกราน
ถูกยึดครอง ถูกกำจัดออกจากดินแดนของพวกเขาในฐานะทาส 721-718
ปีก่อนคริสตกาล?

คุณรู้ไหมว่าทำไมในเวลาต่อมา ราชอาณาจักรยูดาห์จึงถูกจับไปเป็นเชลย
และกระจัดกระจายไปทั่วโลก?

บ้านทั้งสองของอิสราเอลถูกส่งไปยังการลงโทษและการเนรเทศออกจากดินแดน
ศักดิ์สิทธิ์เพราะพวกเขาละเมิดวันสะบาโตของพระเจ้า!

มันสร้างความแตกต่างหรือไม่?

มันสร้างความแตกต่างอย่างมากให้กับพระเจ้าอย่างแน่นอน!

และพระองค์ตรัสว่าพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงเหมือนเดิมตั้งเมื่อวาน
วันนี้ และตลอดไป! (ฮีบรู 13:8)

ประการแรก ดูว่าเหตุใดยูดาห์จึงถูกรุกราน ยึดครอง โดยเนบูคัดเนสซาร์
และถูกจับไปเป็นเชลยของชาวบาบิโลนในช่วงปี 604-585 ก่อนคริสตกาล

เจ็ดสิบปีหลังจากการเป็นเชลยนั้น ตามคำพยากรณ์ของเยเรมีย์ (เยเรมีย์
29:10)

ราชวงศ์ยูดาห์จำนวนมากได้กลับไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์เพื่อสร้างพระวิหารขึ้นใน
ใหม่ และฟื้นฟูการนมัสการที่นั่น

ท่านนบีเนหะมีย์กล่าวว่าเหตุใดพวกเขาจึงถูกขับไล่ไปเป็นทาสเชลยเมื่อ 70 ปีก่อน:

“ในคราวนั้นข้าพเจ้าได้เห็นบ่อย่ำงุ่นในยูดาห์ในวันสะบาโต และนำฟ่อนข้าวและลาบรรทุกเข้ามา เช่นเดียวกับเหล่าองุ่น องุ่น และมะเดื่อ และภาระทุกอย่างซึ่งพวกเขานำเข้ามายังกรุงเยรูซาเล็มในวันสะบาโต และข้าพเจ้าเป็นพยานปรักปรำพวกเขาในวันที่พวกเขาขายเครื่องอุปโภคบริโภค ... แล้วข้าพเจ้าก็ได้เถียงกับพวกขุนนางแห่งยูดาห์และกล่าวแก่พวกเขาว่า เจ้าทำสิ่งชั่วช้าอะไรอย่างนี้ และพระเจ้าของเรามิได้ทรงนำความชั่วทั้งหมดนี้มาสู่เราและเมืองนี้หรือ พวกเจ้ายังนำความพิโรธมาเหนืออิสราเอลด้วยการทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน” (เนหะมีย์ 13:15-18)

มีในภาษาธรรมคา!

การแตกวันสะบาโตเป็นสาเหตุสำคัญของการเป็นเชลยของยูดาห์!

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพระเจ้าที่พระองค์ทรงลงโทษประชาชนที่พระองค์ทรงเลือก ด้วยการลงโทษระดับชาติที่ร้ายแรงที่สุด — ความพ่ายแพ้ในสงคราม — ถูกพรากไปจากดินแดนของพวกเขา และทำให้เป็นทาสในต่างแดน!

บาปถูกกำหนดโดยพระเจ้าว่าเป็นการละเมิดกฎหมายของพระองค์ (1 โยหัน 3:4) กฎหมายของเขากล่าวว่า: "จำวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตของพระเจ้าพระเจ้าของคุณ" การทำงานในวันสะบาโต การทำให้เป็นมลทิน โดยการแสวงหาความสุข ทำธุรกิจ ฯลฯ เป็นบาปใหญ่ มีโทษถึงตายนิรันดร์! (โรม 6:23.)

ราชวงศ์ยูดาห์เตือน

ราชวงศ์ยูดาห์ไม่มีข้อแก้ตัว พวกเขาได้รับการเตือนจากศาสดาพยากรณ์ สังเกตคำเตือนผ่านเยเรมีย์:

"พระเจ้าของกล่าวดังนี้ว่า

จงเอาใจใส่ตัวเองและอย่าแบกรับภาระในวันสะบาโต ...

พวกเจ้าอย่าทำงานอะไรเลย

แต่จงรักษาวินัยสะบาโตให้บริสุทธิ์ดังที่เราได้บัญชาบรรพบุรุษของเจ้าไว้ ...

แต่ถ้าเจ้าไม่ฟัง ข้าพเจ้าจะกระทำให้วันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์และไม่ต้องแบกภาระ
แม้จะเข้าไปที่ประตูเมืองเยรูซาเล็มในวันสะบาโต
แล้วเราจะจุดไฟที่ประตูเมืองนั้น
และไฟนั้นจะเผาผลาญพระราชวังของเยรูซาเล็ม จะไม่ดับ" (เยเรมีย์
17:21-22, 27)

นั่นคือคำเตือน วงศ์วานยูดาห์ไม่เอาใจใส่ ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้น!

“ในวันที่สิบของเดือนที่ห้า
ซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน เนบูนาร์อาดานมาถึง
ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์
[วันนี้เราจะเรียกเขาว่านายพลแห่งกองทัพหรือฟิลด์มาร์แชล]
ซึ่งรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลนในกรุงเยรูซาเล็มและเผาบ้านแห่งนิรันดร์และพระร
าชวัง และบ้านเรือนทั้งสิ้นในเยรูซาเล็ม และบ้านเรือนของมหาบุรุษทั้งหลาย
ทรงเผาพระองค์เสีย" (เยเรมีย์ 52:12-13)

เมื่อพระเจ้าเตือน การลงโทษนั้นแน่นอน!

ทำไมอิสราเอลถึงพ่ายแพ้

บัดนี้ มาดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับชนชาติอิสราเอลอีกชาติหนึ่ง
อาณาจักรอิสราเอล 117 ปีก่อนการตกเป็นเชลยของยูดาห์

พระเจ้าได้ทรงเลือกคนเหล่านี้ในสมัยของโมเสส
นานก่อนที่พวกเขาจะถูกแบ่งออกเป็นสองประเทศ สังเกตในเลวีนิติ 26:

"เจ้าอย่าทำรูปเคารพหรือรูปแกะสลักแก่เจ้า ... เพื่อกราบลง
เพราะเราคือพระเจ้าของพระเจ้า เจ้าจงรักษาสะบาโตของเรา
และเคารพสถานบริสุทธิ์ของเรา เราคือพระเจ้า" (ข้อ 1-2)

ในการเสนอคำมั่นสัญญาต่อไปนี้สำหรับการเชื่อฟัง
หรือการลงโทษสำหรับการกบฏ ในคำพยากรณ์ที่สำคัญนี้
มีเพียงบัญญัติสองประการเท่านั้นที่กล่าวถึง –
บัญญัติที่ต่อต้านการไหว้รูปเคารพและการละเมิดวันสะบาโต

แจ้งให้ทราบว่าพวกเขามีความสำคัญเพียงใด:

“ถ้าท่านดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษาบัญญัติของเรา และปฏิบัติตาม...” พระเจ้าสัญญาว่าจะมีการผลิตและความมั่งคั่งอย่างมากมาย สันติภาพของชาติ และการครอบงำของชาติที่จะนำไปสู่การครอบงำโลก (ข้อ 3-13)

แต่พระเจ้าตรัสว่า (ข้อ 14-33)
หากไม่ยอมปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านั้นก็จะประสบความเจ็บป่วยและโรคภัยไข้เจ็บ สูญเสียความเจริญทั้งปวงไปในปี พ.ศ. 2520 ถูกรุกราน พิฆิต และขับไล่ออกจากดินแดนของตนไปเป็นทาสในดินแดนของศัตรู .

จำไว้ว่าพระเจ้าทรงทำพันธสัญญาพิเศษผู้มดชั่ววันรันดร์กับพวกเขาเกี่ยวกับวันสะบาโต (อพยพ 31:12-17)
วันสะบาโตถูกทำให้เป็นเครื่องหมายประจำชาติโดยที่พวกเขาจะระบุนและรู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และโดยที่พวกเขาจะระบุนว่าเป็นประชาชนของพระองค์

หลังการแบ่งแยกออกเป็นสองประเทศ —
เมื่อราชอาณาจักรอิสราเอลตั้งเยโรโบอัมเป็นกษัตริย์
สิ่งแรกที่กษัตริย์องค์นี้ทำคือแนะนำการบูชารูปเคารพและการทำลายวันสะบาโต

คิงที่พระเจ้าได้เตือนไว้
สิ่งนี้ส่งผลให้เกิดการรุกรานของชาติโดยกษัตริย์ซัดมานเนเซอร์แห่งอัสซีเรีย
ความพ่ายแพ้ การถูกจองจำ และการเป็นทาสของอัสซีเรีย 721-718
ปีก่อนคริสตกาล

ที่นี้มาดูสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ผ่านศาสดาเอเสเคียล
เอเสเคียลได้รับข้อความจากพระเจ้าถึงบ้านของอิสราเอล
(ไม่ใช่ราชวงศ์ยูดาห์) เอเสเคียลเป็นหนึ่งในเชลยชาวยิว
หลังจากที่พวกเขาถูกจองจำ
มากกว่าหนึ่งร้อยปีหลังจากการเป็นเชลยของอิสราเอล
เมื่อถึงเวลานั้นชาวอัสซีเรียก็พ่ายแพ้ต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน
ในเวลาต่อมาพวกเขาออกจากดินแดนของตนบนชายฝั่งทางใต้ของทะเลแคสเปียนและอพยพไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ
ในที่สุดก็มาตั้งรกรากในดินแดนที่เรียกว่าเยอรมันในปัจจุบัน

ผู้คนในสภาอิสราเอลก็อพยพไปทางตะวันตกเฉียงเหนือทั่วยุโรปเช่นกัน
แต่พวกเขาไม่ได้หยุดในเยอรมนี
พวกเขาเดินทางไกลออกไปทางตะวันตกและทางเหนือ ไปยังยุโรปตะวันตก -
ฝรั่งเศส เบลเยียม ฮอลแลนด์ ประเทศแถบสแกนดิเนเวีย และเกาะอังกฤษ
ซึ่งพวกเขาอยู่จนถึงทุกวันนี้ ยกเว้นผ่านนัสเสห์
ซึ่งต่อมาได้อพยพไปยังสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก

ท่านศาสดาเอเสเคียลได้รับมอบหมายให้ "ไป"
จากที่ที่เขาอยู่ท่ามกลางชาวยิวไปยังบ้านของอิสราเอล

"ไปพูดกับบ้านของอิสราเอล" พระเจ้าตรัส (เอเสเคียล 3:1)

แต่เอเสเคียลไม่เคยส่งข่าวสารนั้นไปยังวงศ์วานอิสราเอลที่หลงหาย
เขาทำไม่ได้ เขาเป็นทาส
ทว่าวันนี้เขากำลังนำมันไปให้พวกเขาด้วยวิธีการเขียนมันในหนังสือของเขาใน
พระคัมภีร์ และด้วยความจริงที่ว่ามันถูกนำไปที่คนเหล่านั้นในวันนี้โดย The PLAIN
TRUTH และ The WORLD TOMORROW ออกอากาศ!

มันเป็นคำทำนาย! มันคือข้อความสำหรับพวกเราวันนี้!
คุณกำลังอ่านมันในขณะนี้! พระเจ้าช่วยให้คุณฟัง!

คำทำนายสำหรับสหรัฐอเมริกาวันนี้!

พระเจ้าตรัสในเอเสเคียล 20 เรื่องแรกในอิสราเอลโบราณว่า

“เหตุฉะนั้นเราจึงให้พวกเขาออกไปจากแผ่นดินอียิปต์และพาพวกเขาเข้าไป
จนถึงทูรกันดาร และเราได้ให้กฎเกณฑ์ของเราแก่พวกเขา
และแสดงการตัดสินของเราแก่พวกเขา ซึ่งถ้าผู้ใดทำ เขาก็จะมีชีวิตอยู่ในนั้น
ยิ่งกว่านั้นด้วย เราให้วันสะบาโตแก่พวกเขา
เพื่อเป็นหมายสำคัญระหว่างฉันกับเขา
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเราก็คือพระยาห์เวห์ผู้ทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์” (ข้อ 10-
12)

โปรดสังเกตถ้อยคำที่ถูกต้องของพันธสัญญาสะบาโตของอพยพ 31:12-17
ที่มีผลผูกพันตลอดกาล! ดำเนินการต่อ:

“แต่วงศ์วานอิสราเอลกบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และดูหมิ่นการพิพากษาของเรา ... และวันสะบาโตของเราก็ก่อมลพิษอย่างใหญ่หลวง” (ข้อ 13)

จากนั้นพระเจ้าก็วิงวอนกับลูก ๆ ของพวกเขาในรุ่นต่อ ๆ มา สังเกต!

“แต่เราบอกลูก ๆ ของพวกเขาในถิ่นทุรกันดารว่า
อย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า
อย่าปฏิบัติตามคำตัดสินของพวกเขา
หรือกระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของพวกเขา
เราเป็นพระเจ้าของพระเจ้า จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา
และรักษาคำตัดสินของเรา และกระทำตามนั้น
และจงทำให้สะบาโตของเราศักดิ์สิทธิ์ และมันจะเป็นสัญญาธรรมะหว่างเรากับเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้าของพระเจ้า” (ข้อ 18-20)

แจ้งให้ทราบ!

การเน้นย้ำในที่นี้ทั้งหมดอยู่ระหว่างกฎเกณฑ์ การพิพากษา
และวันสะบาโตของพระเจ้าในด้านหนึ่ง กับวันสะบาโต กฎเกณฑ์
และการตัดสินที่แตกต่างกันของพระบิดา

“พื้ๆ ที่เล็ก ๆ กบฏต่อฉัน” พระเจ้าตรัสต่อผ่านศาสดาเอเสเคียล "...
พวกเขาทำให้วันสะบาโตของเราเป็นมลทิน ... " (ข้อ 21)

พระเจ้าทำอะไรในที่สุด - รุ่นต่อ ๆ มา?

พระองค์ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปเป็นชนและเป็นที่อาศัยของชาติ
(ข้อ 23)

แต่ทำไม?

“เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาของเรา
แต่ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และทำให้วันสะบาโตของเราเป็นมลทิน
และดวงตาของพวกเขาก็ติดตามรูปเคารพของบิดาของพวกเขา” (ข้อ 24)

นั่นเป็นเหตุผล! มันสร้างความแตกต่างหรือไม่?

แต่บัดนี้ ดำเนินต่อไปในคำทำนายอันน่าทึ่งนี้!
สังเกตคำทำนายสำหรับพวกเราวันนี้!

พระเจ้าตรัสถึงช่วงเวลาหนึ่งในทศวรรษนี้หรือทศวรรษหน้า ในเวลาของเรา
แก่ชนชาติของเราว่า:

“ขณะที่เรามีชีวิตอยู่ พระเจ้านิรันดรตรัสว่า ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์
และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก และเทพพระพิโรธ
เราจะปกครองเหนือเจ้าอย่างแน่นอน (ข้อ 33)

สำนวนที่ว่า "เทพพระพิโรธเทลงมา" หมายถึงภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ณ
เวลาที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง (เปรียบเทียบวิวรณ์ 16:1)
เวลาที่พระคริสต์จะปกครองเหนือเราคือเวลาและหลังจากการเสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระองค์ ดังนั้น นี่จึงเป็นคำพยากรณ์สำหรับเวลาของเรา!

ทุกคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าประชากรของเรา (อิสราเอล)
จะไปอยู่ที่ใด ในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
และการอพยพครั้งใหญ่ที่กลับมายังดินแดนศักดิ์สิทธิ์
วาดภาพพวกเขาในการถูกจองจำและเป็นทาสอีกครั้ง

ดำเนินตามคำพยากรณ์:
"และฉันจะนำคุณออกจากผู้คนและรวบรวมคุณออกจากประเทศที่คุณกระจัด
กระจาย ... ด้วยความโกรธเกรี้ยวไหลออกมา
และฉันจะนำคุณเข้าสู่ถิ่นทุรกันดารของผู้คน [การอพยพ - เยเรมีย์ 23:7-8]
และข้าพเจ้าจะทูลวิงวอนท่าน ณ ที่นั่น (เอเสเคียล 20:34-35)

สังเกตมัน! นี่คือพระวาระที่ตรัส — พระคริสต์!
จากนั้นเขาจะอยู่บน โลกอีกครั้งด้วยตนเอง!
จากนั้นพระองค์จะทรงวิงวอนกับคนของเราแบบตัวต่อตัว
ที่จะเกิดขึ้นกับคุณและคนที่คุณรักในไม่ช้า

ได้เวลาตื่นขึ้น ในยามใกล้เข้ามาแล้ว และความร้ายแรงของสิ่งนี้!
บางทีเสียงเดียวเท่านั้นที่เตือนคุณ!
แต่พระเจ้าใช้เสียงเดียวเพื่อเตือนโลกในสมัยของโนอาห์ —
เสียงเดียวในสมัยของเอลิยาห์ —

หนึ่งเสียงเดียวในสมัยของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
และหลังจากที่เขาถูกคุมขังในพระกายของพระคริสต์เอง!

หากคุณฟังพากคนทำบาปส่วนใหญ่ คุณจะต้องรับโทษจากพวกเขา!

สังเกตว่าเขาจะขอร้องอย่างไร!

"เช่นเดียวกับที่เราวิงวอนกับบรรพบุรุษของคุณในดินทุรกันดารแห่งแผ่นดินอียิปต์ ฉันจะวิงวอนต่อคุณอย่างไร พระเจ้าชั้วนินันท์ ...
และฉันจะกำจัดพวกกบฏและผู้ทีละเมิดต่อฉันออกจากท่ามกลางพวกคุณ ..
และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า" (ข้อ 36-38)

พระองค์ทรงวิงวอนพวกเขาอย่างไร เขาอ้อนวอนว่า
"ถ้าวินสบาโตของเราให้บริสุทธิ์ แทนบรรพบุรุษของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์

และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระองค์คือพระเจ้า?

โดยลงนามวันสบาโตของพระองค์!

อ่านข้อ 42-44 ในพระคัมภีร์ของคุณเอง!

พระองค์ตรัสว่าประชาชนของเรา เมื่อพวกเขาไม่กบฏอีกต่อไป
ผู้ซึ่งจะรักษาวันสบาโตของพระองค์
จะระลึกถึงวิถีทางของพวกเขาที่พวกเขาถูกทำให้เป็นมลทิน
และจะเกลียดชังตัวเองเนื่องในวันสบาโตของพวกเขา!

นี่เป็นการสอนที่ค่อนข้างแข็งแกร่ง! เป็นพระวาจาของพระเจ้าที่พูดกับคุณ!

บทที่เจ็ด

ความจริงที่น่าอัศจรรย์เกี่ยวกับมิตรภาพคริสเตียน

ให้สังเกตเหตุผลอีกประการหนึ่งที่เปิดหูเปิดตาว่าทำไมวันสบาโตที่แท้จริงเท่านั้นที่จะเป็นวันแห่งการสามัคคีธรรมคริสเตียนได้

ระเยซูคริสต์ตรัสไว้ในยอห์น 15 ว่า "เราเป็นเถาองุ่น เจ้าเป็นกิ่งก้าน" (ข้อ 5)
เราได้รับคำสั่งให้อยู่ในพระองค์ (ข้อ 4) หรือทางวิญญาณ
เราไม่สามารถทำอะไรได้เลย
กิ่งองุ่นไม่สามารถผลิตองุ่นได้เว้นแต่จะผูกติดกับเถาวัลย์

สามัคคีธรรม

ต่อไป ให้สังเกตพื้นฐานของสามัคคีธรรมคริสเตียน ใน 1 ยอห์น 1:

“สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินก็ประกาศแก่ท่านทั้งหลายว่า
เพื่อท่านจะได้ร่วมสามัคคีธรรมกับเรา
และแท้จริงแล้วการสามัคคีธรรมของเราอยู่กับพระบิดาและกับพระเยซูคริสต์พระ
บุตรของพระองค์ ...ถ้าเรากล่าวว่าเรามีสามัคคีธรรมกับพระองค์
และเดินในความมืด [คือไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์] เราพูดเท็จ
และไม่ใช่ความจริง แต่ถ้าเราเดินในความสว่าง
[ดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำในพระคัมภีร์เป็นวิถีชีวิตของเรา
เป็นผู้ประพฤติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ ไม่ใช่เฉพาะผู้ฟังเท่านั้น—
โดยการเชื่อฟัง] ขณะที่พระองค์อยู่ในความสว่าง
เรามีสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน
และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์จะชำระเราให้พ้นจากบาป
ทั้งสิ้น" (1 ยอห์น 1:3, 6-7)

เราสามารถมีสามัคคีธรรมแบบคริสเตียนแท้ได้ก็ต่อเมื่อคริสเตียนแต่ละคนเข้า
ร่วมกับพระคริสต์และกับพระบิดา —

ในฐานะที่เป็นกิ่งก้านของเถาองุ่นผูกติดกับเถาองุ่น

กิ่งก้านของเถาวัลย์นั้นมีกิ่งก้านสาขาอะไรเชื่อมถึงกัน?
เมื่อผู้คนมาพบกันในวันที่พวกเขาได้รับการแต่งตั้งเป็นมนุษย์
พยายามเข้าร่วมกลุ่มคริสตจักร
พระคริสต์ไม่ได้อยู่กับพวกเขาในการสามัคคีธรรมนั้น
เขาไม่เคยแสดงตนในวันนั้น! เหมือนกิ่งองุ่นมาก ตัดขาดจากเถา
พยายามจะผูกมัดกัน!

ตอนนี้

เราพบได้อย่างไรว่าพระเยซูคริสต์ทรงประทับอยู่ของพระองค์ในวันสะบาโตของ
พระองค์ ในวันนั้นพระองค์ทรงพักและทรงสดชื่น ในวันนั้น ขณะพักผ่อน
พระองค์ทรงอวยพรในวันนั้น -
พระองค์ทรงแยกมันไว้เพื่อการใช้ประโยชน์และจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นวัน
ของพระองค์ – พระองค์ทรงทำให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์

แต่พระองค์ทรงทำให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? โปรดจำไว้ว่า
ฉันได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนก่อนหน้านี้ว่าแผ่นดินที่โมเสสยืนอยู่
ใกล้พุ่มไม้ที่ลูกโซน (อพยพ 3:1-5) เป็นแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์
เพราะการประทับของพระคริสต์อยู่ที่นั่น
และการประทับของพระคริสต์ทำให้ศักดิ์สิทธิ์
ไม่ว่าพระองค์จะอยู่ที่ไหนหรือที่ไหนก็ตาม -
เลิกเช่นที่เราสามารถเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อการสถิตของพระคริสต์โดยพระวิ
ญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในเรา -
ดังนั้นการประทับของพระคริสต์ในวันสะบาโตทำให้ช่วงเวลานั้นศักดิ์สิทธิ์

แต่พระองค์ทรงทำให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? โปรดจำไว้ว่า
ฉันได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนก่อนหน้านี้ว่าแผ่นดินที่โมเสสยืนอยู่
ใกล้พุ่มไม้ที่ลูกโซน (อพยพ 3:1-5) เป็นแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์
เพราะการประทับของพระคริสต์อยู่ที่นั่น
และการประทับของพระคริสต์ทำให้ศักดิ์สิทธิ์
ไม่ว่าพระองค์จะอยู่ที่ไหนหรือที่ไหนก็ตาม เป็น —
เลิกเช่นที่เราสามารถเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อการสถิตอยู่ของพระคริสต์โดยพ
ระวิญญาณบริสุทธิ์ อยู่ภายในเรา -
ดังนั้นการประทับของพระคริสต์ในวันสะบาโตจะทำให้ช่วงเวลานั้นศักดิ์สิทธิ์

เมื่อพระเจ้าแห่งพันธสัญญาเดิม พระวณะ (กรีก โล โก) (ยอห์น 1:1-3)
ถูกทำให้เป็นมนุษย์ (ข้อ 14) และได้รับการตั้งชื่อว่าพระเยซูคริสต์ ประมาณ 4,000
ปีหลังจากที่พระองค์ทรงพักในวันสะบาโต การปรากฏตัวของพระองค์ในนั้น
(ปฐมกาล 2:1-3) พระองค์ยังคงรักษาวันสะบาโต และทรงสถิตอยู่ด้วย (ลูกา 4:16)
“ตามธรรมเนียมของพระองค์”

เขาไม่ได้เปลี่ยนไป พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเหมือนเดิมในทุกวันนี้ (ฮีบรู 13:8)
ดังนั้นการประทับอยู่ของพระองค์จึงอยู่ในวันของพระองค์ เช่นเดียวกับวันนี้
เมื่อบุตรธิดาที่เชื่อฟังของพระเจ้า แต่ละคนเข้าร่วมกับพระคริสต์ —
แต่ละคนเดินกับพระคริสต์อย่างเป็นปีกแผ่น เชื่อฟัง —
มารวมกันในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
พวกเขาจะมีสามัคคีธรรมกับพระคริสต์จริงๆ

พระองค์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา ในพระวิญญูณ!

แล้วพระคริสต์ก็ร่วมเป็นสามัคคีธรรมกับเขาและพระบิดา!

เมื่อผู้คนมาชุมนุมกันในวันอาทิตย์ พระคริสต์ไม่ได้อยู่ในวันนั้น!
คุณอาจโต้แย้งว่ามีวิธีของคุณเอง แทนที่จะยอมจำนนต่อความจริงนี้
แต่นี่คือความจริงที่จะตัดสินคุณเมื่อคุณเผชิญหน้าพระคริสต์ในการพิพากษา!

คุณสามารถนมัสการพระคริสต์โดยเปล่าประโยชน์ได้ไหม?

แล้วการนมัสการในที่สาธารณะหรือกลุ่มคริสตจักรในการนมัสการประจำสัปดาห์ในวันอาทิตย์หรือวันสุกฤษฎ์ล่ะ

ฟังและฟัง! พระคัมภีร์กล่าวว่า "พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูณ และบรรดาผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญูณและความจริง" (ยอห์น 4:24)

คริสตจักรในโลกนี้พูดว่าอย่างไร?
“นมัสการพระเจ้าตามคำสั่งของมโนธรรมของคุณเอง”
นั่นตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระเจ้าตรัส!

คุณนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญูณและความจริงอย่างไร?
ความจริงคืออะไร? พระเยซูตรัสอย่างชัดเจน:
พระวาระของพระองค์เป็นความจริง พระวาระของพระเจ้าคือพระคัมภีร์!

พระคัมภีร์อนุญาตให้เฉพาะวันสะบาโตเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ประจำสัปดาห์ของพระเจ้าสำหรับการชุมนุมและการนมัสการร่วมกัน
พระคัมภีร์เป็นอำนาจของพระเจ้า! คนมีอำนาจอะไรในวันอาทิตย์?

การนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญูณและความจริงคือการนมัสการพระองค์อย่างไรและเมื่อใด (เท่าที่เกี่ยวกับการชุมนุมชุมนุม)
พระองค์ตรัสในพระวาระของพระองค์ ซึ่งเป็นความจริง!

พระเจ้าเองได้แยกความแตกต่างในวันเดียวที่ระบุว่าพระองค์เป็นผู้สร้าง!
พระองค์ทรงแยกไว้เพื่อเป็นพร! เพื่อการพักผ่อนทางร่างกายของเรา!
เพื่อความสดชื่นทางจิตวิญญูณ!

และในวันที่เราเลิกทำธุรกิจหรืองานของเรา พระองค์ทรงแยกออกเป็น
"การประชุมอันศักดิ์สิทธิ์" (เลวีนิติ 23:2 3) ซึ่งหมายถึงการประชุมที่ได้รับคำสั่งซึ่ง
ณ ที่นั่นเราจะได้รับบัญชา
เป็นวันที่พระวิญญาณของพระองค์ประทับอยู่ที่นั่นด้วย
พระองค์ทรงกำหนดให้เป็นวันแห่งการนมัสการร่วมกันซึ่งเป็นวันที่ระบุพระเจ้าที่
เราจะต้องนมัสการ!

ไม่มีวันอื่นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์นั้นได้!

ใช่ พระเจ้ามีเหตุผลสำหรับวันสะบาโต — มีจุดประสงค์อยู่ในนั้น!

บรรดาผู้ที่ชุมนุมกันเพื่อนมัสการพระเจ้าและองค์พระเยซูคริสต์เจ้าในทางใด
ทางหนึ่งขัดกับทางหรือเวลาที่พระวามะของพระเจ้าสั่ง
ไม่ได้นมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง
พระเจ้าจะไม่ยอมรับการนมัสการของพวกเขา

คุณทราบหรือไม่ว่าพระคริสต์เองบอกว่าคุณไม่เพียงแต่สามารถยอมรับพระน
ามของพระองค์และเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน แต่จริงๆ
แล้วคุณอาจนมัสการพระองค์ – และทำมันอย่างไรประโยชน์? ยัง "ไม่ได้บันทึก"
เลยหรือ?

ฟังพระวามะของพระคริสต์: "แม้ว่าพวกเขาจะนมัสการเราโดยเปล่าประโยชน์
การสอนตามหลักคำสอนเกี่ยวกับบัญญัติของมนุษย์
ในการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า ท่านถือประเพณีของมนุษย์ ...
ท่านปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้าว่า จงรักษาประเพณีของตนเอง" (มาระโก
7:7-9)

การประชุมเพื่อสักการะในวันอาทิตย์ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากประเพณีของผู้ชา
ย - และเป็นประเพณีนอกรีตในตอนนั้น!
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า
ไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าให้รักษาวันสะบาโตของพระองค์ให้ศักดิ์สิทธิ์
มีความผิดฐานทำบาป และการนมัสการดังกล่าวก็ไร้ผลโดยสิ้นเชิง!

พระเยซูคริสต์ตรัสอย่างนั้น!

ไม่ใช่ "ยิว" วันสะบาโต

ถึงกระนั้น แม้จะมีข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม —
แม้จะมีคำสั่งโดยตรงจากพระเจ้า —
หลายคนเคยได้ยินหรืออ่านวันสะบาโตที่เรียกว่า "วันสะบาโตของชาวยิว"
หลายครั้งจนจิตใจของพวกเขาจะได้ถึงขั้นที่: "ใช่ แต่
ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับวันสะบาโตที่บริสุทธิ์ -
เกี่ยวกับพันธสัญญาวันสะบาโตใช่ไม่ได้กับฉัน ทั้งหมดที่มีเพื่อชาวยิว -
และฉันเป็นคนต่างชาติ”

ใช่ สิ่งนี้ใช่ได้กับคุณ!

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า "วันสะบาโตสร้างมาเพื่อมนุษย์" — เพื่อมวลมนุษยชาติ!
จดจำ? มันถูกสร้างขึ้นเมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้น - ในเวลาของอาดัม!
ตอนนั้นไม่มีชาวยิว!
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพไม่มีมาตรฐานเดียวสำหรับชาวยิวและอีกมาตรฐาน
หนึ่งสำหรับคนต่างชาติ
คนต่างชาติไม่สามารถเป็นคริสเตียนได้จนกว่าเขาจะเป็นชาวอิสราเอล —
อ่านเอเฟซัส 2:11-22 พระเจ้าตรัสผ่านอัครสาวกเปาโลถึงคนต่างชาติว่า
"ไม่มีทั้งชาวยิวและชาวกรีก ...
เพราะพวกท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์ และถ้าพวกท่าน
[คนต่างชาติ] เป็นของพระคริสต์ ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม [ลูกหลาน]
และเป็นทายาทตาม ตามพระสัญญา" (กาลาเทีย . 3:28-29)

ถ้าอย่างนั้นพวกเจ้าก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม [ลูกหลาน]
และเป็นทายาทตามพระสัญญา” (กาลาเทีย 3:28-29) คุณไม่สามารถหาคำใด ๆ
เช่น "วันสะบาโตของชาวยิว" ได้ทุกที่ในพระคัมภีร์! คำคุณถูกเหยียดหยาม
มันมาจาก "หมาป่าในชุดแกะ" ที่ไม่ใช่คริสเตียนตามที่พระคริสต์ตรัสไว้
พวกเขาตั้งใจที่จะหลอกลวงโดยสร้างอคติต่อความจริงของพระเจ้า
เป็นภาษาที่เลื่อนกลาง ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และคำศัพท์ที่ใช้โดยผู้หลอกลวง
ผู้เผยพระวจนะเท็จ
และผู้สนับสนุนหลักคำสอนและประเพณีนอกรีตที่ขัดต่อพระวจนะของพระเจ้า

มันไม่ใช่ภาษาพระคัมภีร์!

กระนั้น

บางทีแม้แต่พวกคุณส่วนใหญ่ที่อ่านข้อความนี้ก็ยังไม่รู้สึกมีอคติกับคำคุณถูกเหยียดหยามนั้นจนยากที่จิตใจของคุณจะเข้าใจและยอมรับความจริงอันเรียบง่ายของพระคัมภีร์ของคุณเอง!

อ่านอีกครั้ง เอเฟซัส 2:11-12

คุณต้องกลายเป็นชาวอิสราเอลเพื่อที่จะได้รับความรอด!

คุณเคยได้ยินคำสอนที่ผิดและผิดหลักพระคัมภีร์มากมายซึ่งนำคุณให้สันนิษฐานว่าความรอดมีไว้สำหรับคนต่างชาติ มันไม่ใช่!

สัญญาทั้งหมดมอบให้กับอิสราเอล ทำไม?

ฟัง! อ่านอย่างระมัดระวังและเข้าใจ! ทุกชาติเข้าสู่ศาสนาที่ต่อต้านพระเจ้า เท็จศาสนาอกริต ในโลกที่ปฏิเสธพระเจ้าเช่นนี้

พระเจ้าได้ทรงยกขึ้นจากลูกหลานของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

ในสมัยของโมเสส ชาติพิเศษเพื่อเป็นชาติของพระองค์

เพื่อเป็นความสว่างแก่คนต่างชาติที่ไม่เชื่อ อนึ่ง

ชื่อคนต่างชาติหมายถึงผู้ไม่เชื่อ

พระเจ้าได้ประทานวิถีชีวิตที่ถูกต้องของพระองค์แก่ประเทศที่ได้รับการเรียก้องพิเศษนี้ และสำหรับพวกเขาได้รับพระสัญญาซึ่งรวมถึงความรอด (โรม 9:4)

แต่เมื่อคนต่างชาติกลับใจ ยอมรับพระคริสต์

และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า จากนั้นเขาก็กลายเป็นชาวอิสราเอล

ฝ่ายวิญญาณ เป็นบุตรของอับราฮัม และเป็นทายาทของพระสัญญา (กาลาเทีย

3:28-29)

ความรอดเป็นของชาวยิว (ยอห์น 4:22) อย่างไรก็ตาม

ความรอดมีให้สำหรับทุกคนที่เชื่อ (ในความเชื่อที่มีชีวิต

ไม่ใช่ความเชื่อที่ตายไปแล้ว) - ต่อชาวยิวก่อน และโดยทางพระคริสต์

กับคนต่างชาติด้วย (โรม 1:16)

คุณไม่สามารถมีความรอดได้เว้นแต่คุณจะเป็นชาวยิวฝ่ายวิญญาณ! (โรม

2:28-29) แน่นอน โดยการไม่เชื่อฟัง

ชาวอิสราเอลที่เกิดโดยกำเนิดทั้งหมดถูกตัดขาดจากพระสัญญาและความรอด

ของพระเจ้า — แต่พวกเขาอาจได้รับ เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ผ่านทางพระคริสต์!
(โรม 11:17-18, 23-26.)

ดังนั้น

คริสเตียนแท้จะขจัดอคติและความเกลียดชังที่มีต่อชาวยิวออกจากหัวใจของเขา

พระคริสต์อยู่ในคุณหรือไม่?

อีกครั้ง มันสร้างความแตกต่าง วันไหนหรือที่เราเก็บไว้?

คำจำกัดความในพระคัมภีร์ของคริสเตียนคือผู้ที่ได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า และกำลังถูกนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
อีกนัยหนึ่ง พระคริสต์ในตัวคุณคือความหวังแห่งความรุ่งโรจน์ของคุณ! (โคโลสี 1:27)

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระวิญญาณที่ประทานชีวิตซึ่งออกมาจากตัวของพระบิดาและของพระคริสต์!
พระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวคุณไม่เพียงแต่ใส่ความรัก พลังอำนาจ ความศรัทธา และชีวิตของพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิจเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงจิตใจของพระคริสต์ด้วย (ฟิลิปปี 2:5.)

หมายความว่าตามตัวอักษรว่า พระคริสต์เองอยู่ในคุณ — ไม่ใช่ในตัวตน
แต่อยู่ในพระวิญญาณ (กาลาเทีย 2:20)
พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เข้ามาภายในเราอย่างแท้จริง —
ในใจเรา — เพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์และช่วยเราให้รอดจากภายใน!

หมายความว่าพระเยซูคริสต์ทรงมีชีวิตของพระองค์ภายในเรา!
หรืออีกนัยหนึ่ง หมายความว่าเรายอมให้พระเยซูคริสต์ดำเนินชีวิตเพื่อเรา!

ตอนนี้หากพระเยซูคริสต์อยู่ในคุณ
(และคุณไม่ใช่คริสเตียนที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริงเว้นแต่พระองค์เป็นอยู่!)
พระองค์จะทรงทำให้วันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์คู่มั่นและถาวรหรือ?

เป็นไปได้!

พระเยซูคริสต์ไม่เปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิม เมื่อวาน วันนี้ และตลอดไป! (ฮีบรู 13:8)

พระคริสต์คือผู้สร้างวันสะบาโต พระคริสต์ทรงพักผ่อนในวันสะบาโตแรกนั้น! มันคือพระเจ้า ที่กลายเป็นพระคริสต์ผู้ทรงตรัสกับชาวอิสราเอลในวันสะบาโต (อพยพ 16) พระคริสต์คือผู้ทรงรักษาวันสะบาโตตามธรรมเนียมของพระองค์ (ลูกา 4:16)

พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในวันบริสุทธิ์ของพระองค์เสมอ!
หากพระคริสต์อยู่ในคุณ — พระองค์ ในตัวคุณ
ไม่สามารถเก็บวันอื่นได้ในขณะนี้!
และถ้าคุณได้อ่านความจริงในหนังสือเล่มนี้แล้ว ตอนนี้ทำการแก้ตัว หรือกบฏ
และปฏิเสธที่จะรักษาวันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ให้บริสุทธิ์
จากนั้นในสิทธิอำนาจที่ไม่ผิดเพี้ยนของพระองค์
ฉันบอกกับคุณว่าพระองค์ไม่อยู่ในคุณ!

มันร้ายแรงถึงเพียงนั้น!

พระเจ้ามอบพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้กับผู้ที่เชื่อฟังพระองค์เท่านั้น! (กิจการ 5:32) เงื่อนไขในการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของขวัญจากพระเจ้าคือ
สำนึกผิดและรับบัพติศมา (กิจการ 2:38)

บาปเป็นการล่วงละเมิดกฎหมายของพระเจ้า (1 ยอห์น 3:4)
กฎนั้นเป็นกฎฝ่ายวิญญาณ (โรม 7:14)
บทลงโทษสำหรับการล่วงละเมิดคือความตาย — สำหรับ

ตลอดไป! (โรม 6:23)
บัญญัติข้อที่สี่ของธรรมบัญญัตินั้นสั่งให้คุณระลึกถึงวันสะบาโต
เพื่อรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์!
นอกจากนี้ยังกล่าวไว้ว่าวันที่เจ็ดไม่ใช่วันอาทิตย์ที่หนึ่งคือวันสะบาโตของพระเจ้า
ของพระเจ้า! และเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ — วันก่อนวันแรกของสัปดาห์ (มัทธิว
28:1) — ไม่ใช่แค่วันที่เจ็ด—ไม่ใช่วันใดวันหนึ่งจากเจ็ดวัน

ไม่มีช่องโหว่! ไม่มีทางรอด สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อฟัง!
กฎหมายของพระเจ้าถูกบังคับใช้โดยอัตโนมัติ!

พระเจ้าไม่ต้องการตำรวจที่เป็นมนุษย์เพื่อจับคุณ!

จะไม่มีมีการพิจารณาคดีในศาลของมนุษย์โดยมีคณะลูกขุน 12

คนผิดพลาดและเข้าใจผิดได้ง่าย

ไม่ จะไม่มีการหลบหนี!

นี่คือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจที่คุณกำลังจัดการกับคำถามนี้!

พระเจ้าคือความรัก! พระเจ้ารักมนุษย์ พระเจ้ารักคุณ!

พระเจ้าทำให้วันสะบาโตของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์เพื่อจุดประสงค์ —

เพื่อให้คุณอยู่ในสามัคคีธรรมของพระองค์! กฎหมายของพระองค์คือความรัก
ต้องใช้ความรักจึงจะสำเร็จ!

จำเป็นต้องมีความรักฝ่ายวิญญาณเพื่อบรรลुरुทธรมบัญญัติฝ่ายวิญญาณ

คุณไม่ได้เกิดมาพร้อมกับความรักนั้น พระเจ้ามอบมันให้กับคุณอย่างอิสระ —

ความรักของพระองค์เอง "หลังไหลเข้าสู่หัวใจของเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์"

(โรม 5:5) เมื่อคุณยอมจำนน กลับใจ เชื่อ

พระเจ้าสัญญาพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์

พระวิญญาณของพระองค์ประทานความรักฝ่ายวิญญาณแก่คุณเพื่อบรรลुरुทธรม
บัญญัติของพระองค์!

มันช่างวิเศษจริงๆ!

ช่วยให้คุณอยู่ในมิตรภาพของพระคริสต์ — ในการติดต่ออย่างใกล้ชิด

มอบความมั่นคง ความสงบสุข ความสุข ชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ให้กับคุณ!

"แต่" อาจมีคนแย้งว่า "ฉันจะอยู่ได้อย่างไร

ถ้าฉันไม่สามารถจุดไฟในวันสะบาโต หรือแม้แต่กินอาหารใดๆ ก็ตาม"

มาทำความเข้าใจกันเถอะ! ข้อห้ามในการ "หยิบไม้" หรือ "จุดไฟ"

ในวันสะบาโตเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายแพ่งและพิธีกรรมหรือพิธีการของโมเส

สที่เพิ่มเข้ามา — ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายจิตวิญญาณบัญญัติสิบประการ!

เนื่องจากการล่วงละเมิด - นั่นคือเพราะกฎฝ่ายวิญญาณกำลังถูกทำลาย -

พระเจ้าเสริมว่า 430 ปีหลังจากอับราฮัมผ่าน โมเสส

กฎวัตถุและทางกายภาพของพิธีกรรมและพิธีกรรม (กาลาเทีย 3:16-19)

กฎหมายนั้นเป็นกฎหมายทางกายภาพ รวมถึงการสังเวยสัตว์ด้วย

มันเป็นสิ่งทดแทนการเสียดสีของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ซึ่งไม่ได้มอบให้กับชาวอิสราเอลในพันธสัญญาเดิม
พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานพลังให้เราเชื่อฟังเดี๋ยวนี้
พิธีกรรมและการเสียดสีเหล่านี้ประกอบด้วยการใช้ร่างกาย —
สิ่งที่ต้องทำตอนเช้า เทียง และกลางคืน — เพื่อปลุกฝังนิสัยแห่งการเชื่อฟัง
ทำไม? เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟัง!
พิธีกรรมทางกายภาพคือการสอนให้พวกเขาเชื่อฟัง! ดังนั้นพวกเขาจึงเป็น "ครู"
ที่คงอยู่จนกว่าพระคริสต์จะเสด็จมาเท่านั้น (กาลาเทีย 3:24)

เมื่อความจริงมาถึง (พระคริสต์ — และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์)
สิ่งทดแทนก็สิ้นสุดลง

คำสั่งวันสะบาโตเป็นคำสั่งฝ่ายวิญญาณ มันเกี่ยวข้องกับการสามัคคีธรรม
การชุมนุม และการนมัสการพระเจ้าของเรา
ห้ามทำงานหรือแรงงานในวันธรรมดาที่เราหาเลี้ยงชีพ — งานหรือธุรกิจของเรา

แต่วันสะบาโตถูกสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์ — เป็นพรแก่มนุษย์!
มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความสุข — เพื่อรีเฟรชฝ่ายวิญญาณ
ในการสามัคคีธรรมและการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์!

พระเยซูคริสต์ทรงรักษาวินัยวันสะบาโตในขณะที่พระองค์ดำเนินชีวิตเป็นมนุษย์บน
แผ่นดินโลก
และบททั้งหมดในหนังสือพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มอุทิศให้กับการบันทึกวิถีที่พระองค์
ทรงสอนเราให้รักษาวินัยวันสะบาโต

พวกฟาริสีในสมัยของพระเยซูปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เข้มงวด 65 ข้อของ
"สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ"
ซึ่งพวกเร้าบิที่เป็นมนุษย์ได้ตั้งขึ้นเพื่อให้ถือปฏิบัติวันสะบาโตเป็น
"เอกแห่งความเป็นทาส"
พระเยซูคริสต์ทรงขจัดกฎเกณฑ์ของมนุษย์เหล่านั้นทิ้งไป

ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระองค์และเหล่าสาวกกำลังเดินผ่านทุ่งนา
เหล่าสาวกได้ตรงเข้าโพดไปกิน พวกฟาริสีบ่น แต่พระเยซูทรงตำหนิพวกเขา
โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นการถูกต้องที่จะทำงานเล็กน้อยเพื่อรวบรวมหรือเตรียม
อาหารสำหรับรับประทานในวันสะบาโต

นั่นคือประสบการณ์ที่ทำให้พระองค์ตรัสว่า "วันสะบาโตมิใช่เพื่อมนุษย์
มิใช่หม่มนุษย์สำหรับวันสะบาโต"

และเพื่อประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งวันสะบาโต
ดังนั้นวันสะบาโตจึงเป็นวันของพระยาห์เวห์!

พระเยซูทรงรักษาคณปวดยในวันสะบาโต
นี่ไม่ใช่การทำธุรกิจหรือแรงงานที่พระองค์ทรงหาเลี้ยงชีพ
มันเป็นการแสดงความเมตตา - และความรัก
พระเยซูตรัสว่าควรทำความดีในวันสะบาโต

เขาแสดงให้เห็นว่าเป็นการถูกต้องด้วยซ้ำที่จะดึงวัวออกจากคู้่น้ำในวันสะบาโต
— แต่วันนี้มีมากเกินไปที่จะโยนโคคู้่น้ำลงสารลงในคู้่น้ำในวันศุกร์
เพื่อที่พวกเขาจะได้มีข้ออ้างที่จะดึงมันออกมาในวันสะบาโต!
พระเยซูทรงคาดหวังให้เราใช้สติปัญญาและการตัดสินใจ—และจงซื่อสัตย์!

หลายคนอ่านมาถึงตรงนี้แล้วจะพูดว่า “แต่ฉันรักษาวินสะบาโตไม่ได้”
ให้ฉันบอกอะไรคุณบางอย่างนะ! ฉันรู้มาหลายร้อยคิดแล้ว!
ต้องอาศัยศรัทธาในการเชื่อฟังพระเจ้า! คุณสามารถไว้วางใจเขา
แม้กระทั่งกับงานของคุณ? เว้นแต่คุณจะทำได้
ฉันจะไม่ให้เงินปลอมแก่คุณสำหรับโอกาสในการหลบหนีจากทะเลสาบแห่งไฟ!

อย่าถามนายจ้างว่าคุณสามารถหยุดวันเสาร์ได้หรือไม่
ใช้ปัญญาเพียงเล็กน้อย - และอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า
จากนั้นบอกนายจ้างของคุณอย่างเรียบง่าย
แต่จริงจังและคิดในแง่บวกว่าคุณได้เรียนรู้ว่าเวลาเหล่านั้นตั้งแต่พระอาทิตย์ตก
ในวันศุกร์จนถึงพระอาทิตย์ตกในวันเสาร์นั้นศักดิ์สิทธิ์โดยพระเจ้า
และพระองค์ทรงบัญชาให้คุณรักษาเวลาเหล่านั้นให้ศักดิ์สิทธิ์
คุณเสียใจเป็นอย่างยิ่งหากทำให้เขาไม่สะดวก แต่อย่างไร -
แต่คุณจะไม่สามารถทำงานได้อีกในช่วงเวลาดังกล่าว
พูดด้วยท่าทีที่เป็นมิตรแต่มั่นคง บอกเขาว่าคุณเต็มใจทำงานในวันอาทิตย์
ถ้ามันจะช่วยได้

จากประสบการณ์หลายร้อยครั้ง
ฉันพบว่าเก้าในสิบไม่สูญเสียงานของพวกเขา!

หากคุณอธิษฐานครั้งแรกและขอพระเจ้าอย่างจริงจังให้มอบความสว่างและค
วามโปรดปรานในสายตานายจ้างของคุณ
จากนั้นบอกเขาอย่างจริงจังแต่สุภาพและกรุณา
มันทำให้นายจ้างยุ่งเกี่ยวกับศาสนาของคุณค่อนข้างยาก!

เก้าในสิบคนไม่เคยตกงานอย่างที่พวกเขาคาดไว้ และหนึ่งในสิบใครทำ?
เกือบทุกครั้ง ไม่กี่คนที่ตกงานเร็ว ๆ นี้เมื่อพบคนที่คิดว่า

คุณสามารถวางใจพระเจ้าได้!

นี่คือที่ที่คุณต้องผสมผสานความเชื่อที่มีชีวิตกับการเชื่อฟัง!

สุดท้ายนี้ โปรดจำไว้อีกครั้งว่า พระเจ้าได้ตัดสินว่าอะไรคือบาป —
พระองค์บังคับให้คุณตัดสินใจว่าจะทำบาปหรือเชื่อฟัง!

ตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับคุณ!

มันขึ้นอยู่กับคุณแล้ว!

เราได้ให้พระวาระของพระเจ้าแก่คุณอย่างสัตย์ซื่อ มันไม่เป็นที่นิยม
ไม่ใช่สิ่งที่คนส่วนใหญ่นิยมบอกคุณ

แต่ตอนนี้คุณรู้แล้ว! คุณจะถูกตัดสินโดยสิ่งที่คุณทำด้วยความรู้นี้!

คุณต้องทำการเลือกของคุณเอง

การกบฏหมายถึงการลงโทษชั่ววินัยของความตายอันเป็นนิจ
พระเจ้าจะไม่ทรงช่วยผู้ใดที่พระองค์ไม่ทรงปกครอง

คุณต้องเลือกระหว่างวิถีทางของพระเจ้ากับวิถีของมนุษย์ที่เขาเรียกว่า
"คริสเตียน" อย่างผิดๆ

ความรับผิดชอบของฉันจบลงด้วยการบอกคุณ ฉันร้องไห้ออกมาดัง ๆ
ฉันได้เปล่งเสียงของฉัน เราได้บอกคุณถึงความบาปของคุณในเรื่องนี้
พระเจ้าเรียกคุณให้กลับใจ แต่พระองค์จะไม่ทรงบังคับคุณ
คุณต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง และสิ่งที่คุณหว่านลงไปคุณจะได้เก็บเกี่ยว

คุณจะรอดโดยพระคุณ แต่พระเจ้ากำหนดเงื่อนไขไว้

คุณสามารถปฏิบัติตามและรับพระคุณอันรุ่งโรจน์ -

หรือคุณสามารถกบฏและชดใช้โทษประหาร - ชั่ววินัย!

จะรักษาวันสะบาโตไว้ที่ไหน?

บ่อยครั้ง เมื่อผู้คนเรียนรู้เกี่ยวกับวันสะบาโต พวกเขาแสวงหากลุ่มศาสนาบางกลุ่มที่จะเข้าร่วมด้วย แต่ยังไม่เพียงพอที่จะพบปะกับคณะสงฆ์ใด ๆ เพราะอาจยอมรับ "ข้อโต้แย้งในวันสะบาโต" นี้ไม่ได้หมายความว่า เป็นคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า

พระเจ้าสั่งให้เราแสวงหาร่างกาย — งาน — ซึ่งได้รับอำนาจจากพระเจ้า

มีคริสตจักรเพียงแห่งเดียวเท่านั้น!

มันกำลังทำงานของพระเจ้า อย่างที่พระเยซูตรัสว่าน่าจะเป็น "ฝูงเล็ก" ที่ถูกข่มเหง ถูกโลกดูหมิ่น แต่มีผู้อุทิศตน อุทิศถวาย กลับใจใหม่ ได้รับการสั่งสอนและฝึกฝนอย่างเต็มที่ และแต่งตั้งผู้ปฏิบัติศาสนกิจในทุกส่วนของโลก — พร้อมโทรหาคุณ เชิญคุณในบ้าน ตอบคำถามของคุณเกี่ยวกับวันสะบาโต อธิบายพระคัมภีร์ให้คุณฟัง—ถ้า คุณขอมัน! แต่พวกเขาจะไม่มีวันโทรหาคุณ เว้นแต่คุณจะร้องขอโดยอิสระของคุณเอง

แต่ด้วยความเต็มใจ

หากคุณต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนจักรที่พระเยซูคริสต์ทรงก่อตั้งและทรงเป็นประมุขในวันนี้ หากคุณต้องการถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำไมไม่ขอการเยี่ยมชมเป็นการส่วนตัวล่ะ เราอาจมีผู้รับใช้ของพระเจ้าคนหนึ่งเรียกหาคุณในไม่ช้านี้

หลายร้อยและหลายร้อย — ไซ่ นั้บพัน — กำลังกลับใจใหม่ —

ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนไป —

โดยงานของพระเจ้านี้ผ่านการออกอากาศและการออกอากาศทางโลกวันพรุ่งนี้ ผ่านทาง The PLAIN TRUTH, Ambassador College Correspondence Course และกระทรวงทั่วโลก คริสตจักรของพระเจ้า

บางคนที่ไม่รู้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเรียกและถวายบูชาแล้วสามารถเรียกและอธิบายนและตอบคำถามได้เข้าร่วมคริสตจักรแห่งใดแห่งหนึ่งในโลกนี้

คุณไม่สามารถเข้าร่วมคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า —
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพให้คุณเข้ามา

แต่ถ้าคุณมีคำถามเกี่ยวกับวันสะบาโต การคบหาแบบคริสเตียน
หลักคำสอนหรือแนวทางปฏิบัติ — หรือคำถามใดๆ
เกี่ยวกับคริสตจักรหรือพระคัมภีร์ไบเบิล หรือชีวิตคริสเตียน โปรดเขียนถึงฉัน
ฉันไม่สามารถโทรหาคุณเป็นการส่วนตัวได้อีกต่อไป
(เหมือนที่ฉันเคยทำและหวังว่าฉันจะทำได้)
แต่ตอนนี้พระเจ้าได้ประทานผู้ชายที่ได้รับเรียกและคัดเลือกอย่างแท้จริงให้ฉันซึ่ง
สามารถทำได้

ซึ่งนำนักข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบตามพระคัมภีร์ของคุณเอง
จากนั้นทำการตัดสินใจของคุณและทำตามขั้นตอนที่พระเจ้าแสดงให้คุณเห็น

